

ความต้องการและแรงจูงใจในการเรียนภาษาไทยของครูชาวต่างประเทศในจังหวัดภูเก็ต

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
มิถุนายน 2555

ความต้องการและแรงจูงใจในการเรียนภาษาไทยของครูชาวต่างประเทศในจังหวัดภูเก็ต

สารนิพนธ์
ของ
โสพิศา สุขช่วย ทองบุญ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

มิถุนายน 2555

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ความต้องการและแรงจูงใจในการเรียนภาษาไทยของครูชาวต่างประเทศในจังหวัดภูเก็ต

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
มิถุนายน 2555

โสพิทา สุขช่วย ทองบุญ. (2555). ความต้องการและแรงจูงใจในการเรียนภาษาไทยของครูชาวต่างประเทศ
ในจังหวัดภูเก็ต. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์: อาจารย์
พัทธยา จิตต์เมตตา.

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการและแรงจูงใจในการเรียนภาษาไทย
ของครูชาวต่างประเทศในจังหวัดภูเก็ต โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ความต้องการในการเรียนส่วนมากมีวัตถุประสงค์เพื่อการสื่อสารใน
ชีวิตประจำวันในทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง พูด อ่าน และเขียน ในระดับต้น แบบมีชั้นเรียน ระยะเวลา
60 – 240 ชั่วโมง โดยมีครูผู้สอนเป็นคนไทยที่มีประสบการณ์สอนและสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้
ด้านหลักสูตรควรมีเนื้อหาเป็นประโยชน์กับการปฏิบัติงาน มีกิจกรรมเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย การทัศนศึกษา
และควรทดสอบวัดระดับก่อนเรียน 2) แรงจูงใจในการเรียนภาษาไทยในระดับมากที่สุด คือ แรงจูงใจ
ด้านสังคม และแรงจูงใจมุ่งพัฒนาตนเอง นอกจากนี้ ยังพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจที่สำคัญตามลำดับ
คือ ความจำเป็นในการใช้ภาษาไทย โอกาสฝึกฝนภาษาไทยกับเจ้าของภาษา ภาระงานที่ได้รับมอบหมาย
และค่าเล่าเรียน

NEEDS AND MOTIVATION OF FOREIGN TEACHERS IN PHUKET
TO LEARN THE THAI LANGUAGE

AN ABSTRACT
BY
SOPHITA SUKSHOUY TONGBOON

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Arts Degree in Teaching Thai as a Foreign Language
at Srinakharinwirot University

June 2012

Sophita Sukshouy Tongboon. (2012). *Needs and Motivation of Foreign Teachers in Phuket to Learn the Thai Language*. Master's Project, M.A. (Teaching Thai as a Foreign Language). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor: Mr.Pattaya Jitmetta

The purpose of this research was to study the needs and motivation of foreign teachers in Phuket to learn the Thai language. The data was collected from 100 samples.

The results of this research show: 1) The major needs for learning the Thai language are for purposes of everyday communication. The foreign teachers prefer to learn the 4 skills (listening, speaking, reading and writing) at beginner level, in classroom lessons on a short course from 60-240 hours, and with an experienced Thai native instructor who is able to communicate in English. Furthermore, the curriculum should contain contents which are useful, practical and related to their work and also include Thai cultural activities and field trips. Finally, the group voiced a preference for a placement test. 2) The main motivational considerations among the learning group are social motives and motives of self-development. In addition, other influential factors included (respectively) the necessity to use the Thai language, the opportunity to practice the Thai language with native speakers, work load issues, and course fee.

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์เรื่อง ความต้องการและแรงจูงใจในการเรียนภาษาไทยของครูชาวต่างประเทศ
ในจังหวัดภูเก็ต ของ โสพิตา สุขช่วย ทองบุญ ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะ
ภาษาต่างประเทศ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....

(อาจารย์พัทธยา จิตต์เมตตา)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....

(อาจารย์ ดร. วิชชุกร ทองหล่อ)

คณะกรรมการสอบ

.....

ประธาน

(อาจารย์พัทธยา จิตต์เมตตา)

.....

กรรมการสอบสารนิพนธ์

(อาจารย์ ดร. วิชชุกร ทองหล่อ)

.....

กรรมการสอบสารนิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รุ่งฤดี แผงงศร)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์

(อาจารย์ ดร. วาณี อรรถนัสริต)

วันที่ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2555

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาของ อาจารย์พัชทยา จิตต์เมตตา อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ รวมทั้งอาจารย์ ดร. วิชชุกร ทองหล่อ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ รุ่งฤดี แผลงศร คณะกรรมการสอบสารนิพนธ์ ที่กรุณาสละเวลาให้ความรู้และคำแนะนำที่มีคุณค่า พร้อมทั้งช่วยเหลือตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆเป็นอย่างดีตลอดการดำเนินการทำสารนิพนธ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ทิวา โคห์เรน อาจารย์นวนนุช นวลใย และอาจารย์ริชาร์ด เกรย์ ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย และให้ข้อเสนอแนะต่างๆ อันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการสร้างและปรับปรุงเครื่องมือวิจัย รวมทั้งการวิเคราะห์และนำเสนอผลการวิจัย ให้มีความถูกต้องสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการและผู้บริหารโรงเรียน ครูชาวต่างประเทศ อาจารย์และบุคลากรทุกท่าน ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ สนับสนุน และอำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูลอย่างดียิ่ง

ขอขอบพระคุณผู้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงาน และเพื่อนร่วมรุ่นทุกท่าน ที่ให้การสนับสนุน ให้ผู้วิจัยสามารถดำเนินการทำสารนิพนธ์ได้อย่างสะดวกราบรื่น

สุดท้าย ขอขอบพระคุณบิดา มารดา และครอบครัวของผู้วิจัย ที่ให้ความรัก กำลังใจ และสนับสนุนช่วยเหลือผู้วิจัยเสมอมา

คุณประโยชน์และความดีอันพึงมีจากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้กับบิดา มารดา ครอบครัว ตลอดจนครูอาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน อันเป็นพลังสำคัญที่ทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

โสพิธา สุขช่วย ทองบุญ

สารบัญ

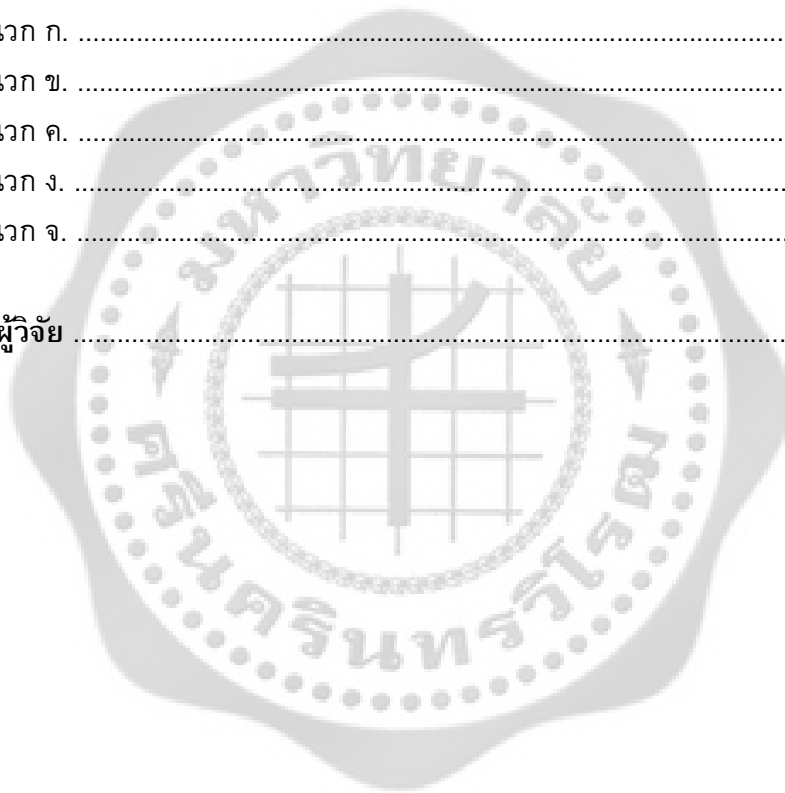
บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	2
ความสำคัญของการวิจัย	2
ขอบเขตของการวิจัย	2
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย	2
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	2
ระยะเวลาที่ใช้ในการดำเนินการวิจัย	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	3
กรอบแนวคิดในการวิจัย	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ	5
ความหมายของภาษา	5
ส่วนประกอบของภาษา	5
ทฤษฎีเกี่ยวกับพัฒนาการด้านภาษา	5
การได้มาซึ่งภาษาที่หนึ่ง	6
การเรียนรู้ภาษาที่สองและภาษาต่างประเทศ	6
แนวคิดและพื้นฐานของการสอนภาษา	8
การเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ	10
การเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ	16
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความต้องการและแรงจูงใจ	19
ความหมายและประเภทของความต้องการ	19
การประเมินความต้องการในการเรียนภาษาต่างประเทศ	20
ความหมายของแรงจูงใจ	22
ประเภทของแรงจูงใจ	22
แรงจูงใจในการเรียนภาษาต่างประเทศ	24
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ	24
การจัดการเรียนการสอน	24
ปัญหาและอุปสรรคจากการเรียนและการสอน	25

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความต้องการและแรงจูงใจ	26
3 วิธีดำเนินการวิจัย	30
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	30
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย	30
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	30
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	30
การเก็บรวบรวมข้อมูล	32
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล	32
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	34
ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	35
ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์พื้นฐานภาษาไทยของผู้ตอบแบบสอบถาม	38
ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ความต้องการในการเรียนภาษาไทย	39
ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์แรงจูงใจในการเรียนภาษาไทย	47
ส่วนที่ 5 การวิเคราะห์ความคิดเห็นอื่นๆ เกี่ยวกับความต้องการและแรงจูงใจ ในการเรียนภาษาไทย	51
ความต้องการอื่นๆ ในการเรียนภาษาไทย	51
แรงจูงใจอื่นๆ ในการเรียนภาษาไทย	52
ความคิดเห็นอื่นๆ เกี่ยวกับความต้องการและแรงจูงใจในการเรียนภาษาไทย	52
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	53
ความมุ่งหมายของการวิจัย	53
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	53
วิธีดำเนินการวิจัย	53
การเก็บรวบรวมข้อมูล	54
สรุปผลการวิจัย	55
อภิปรายผล	57
ข้อเสนอแนะ	60

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป	61
บรรณานุกรม	62
ภาคผนวก	68
ภาคผนวก ก.	69
ภาคผนวก ข.	73
ภาคผนวก ค.	82
ภาคผนวก ง.	92
ภาคผนวก จ.	94
ประวัติย่อผู้วิจัย	96

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวน (คน) และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ อายุ ภาษาแม่ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ตำแหน่ง รายได้ และแผนที่จะคาดว่าจะพำนักอาศัยอยู่ในจังหวัดภูเก็ต	35
2 จำนวน (คน) และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามพื้นฐานภาษาไทย	38
3 จำนวน (คน) และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามความต้องการในการสมัครเรียนภาษาไทย	39
4 จำนวน (คน) และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามทักษะและระดับภาษาไทยที่ต้องการเรียน	40
5 จำนวน (คน) และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามวัตถุประสงค์ รูปแบบหลักสูตร และระยะเวลาที่สะดวกเรียนภาษาไทย	41
6 จำนวน (คน) และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามช่วงเวลา และสถานที่ที่สะดวกเรียนภาษาไทยมากที่สุดสามอันดับแรก	43
7 ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามความต้องการในการเรียนภาษาไทย ด้านผู้สอน	45
8 ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามความต้องการในการเรียนภาษาไทย ด้านหลักสูตร	46
9 ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประเภทของแรงจูงใจในการเรียนภาษาไทย	47
10 จำนวน (คน) และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนเรียนภาษาไทย	48

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	4
2 แผนภูมิกระบวนการเรียนภาษาที่สอง	9
3 แผนผังแนวคิดปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาทักษะทางภาษา	14

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ปัจจุบันประเทศไทยมีความสัมพันธ์กับนานาประเทศมากขึ้นในทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ สังคม ภาษา วัฒนธรรม และการท่องเที่ยว จากสภาพดังกล่าว ทำให้มีชาวต่างประเทศสนใจเรียน ภาษาไทยมากขึ้น จากการสำรวจของกระทรวงต่างประเทศ มีสถาบันการศึกษามากกว่า 114 แห่ง ทั่วโลก เปิดสอนหลักสูตรภาษาไทย การเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ จึงมีบทบาท มากขึ้น ทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติ ดังจะเห็นได้จากการจัดประชุมสัมมนาเกี่ยวกับการเรียน การสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศขึ้นหลายครั้ง เช่น “การประชุมเชิงปฏิบัติการว่าด้วยการพัฒนา การเรียนการสอนภาษาไทยในบริบทไทยศึกษา” ในวันที่ 2 – 4 สิงหาคม 2544 “การสัมมนาระดับ ภูมิภาคว่าด้วยการเรียนการสอนภาษาไทยในบริบทไทยศึกษา” ในวันที่ 20 – 21 กันยายน 2544 และ “การสัมมนานานาชาติ การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ” ในวันที่ 4 – 5 มิถุนายน 2554 นอกจากนี้ ความต้องการในการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในประเทศไทยก็เพิ่มขึ้น โดยลำดับ โดยเฉพาะครูชาวต่างประเทศที่เข้ามาทำงานในประเทศไทย ซึ่งคุรุสภากำหนดว่าชาวต่างประเทศ ที่ขอรับใบประกอบวิชาชีพครูต้องผ่านการอบรมหลักสูตร “ภาษาและวัฒนธรรมไทยและจรรยาบรรณ ของวิชาชีพสำหรับครูชาวต่างประเทศ”

จังหวัดภูเก็ตเป็นจังหวัดที่มีความสำคัญในด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว และมีชาวต่างประเทศ เข้ามาทำงานและพำนักอาศัยมากเป็นอันดับต้นๆ ของประเทศไทย ในเดือนพฤศจิกายน 2554 มีชาว ต่างด้าวที่เข้าเมืองแบบถูกกฎหมายได้รับอนุญาตให้ทำงานในจังหวัดภูเก็ต รวมทั้งสิ้น 12,854 คน นอกจากนี้ ยังมีชาวต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้ทำงานที่ราชอาณาจักร ซึ่งทำงานในตำแหน่งครู อาจารย์ และอาชีพด้านการสอนมากเป็นลำดับที่สอง (17,216 ตำแหน่ง) ของชาวต่างประเทศในกลุ่มเข้าเมือง ถูกกฎหมาย ตามมาตรา 9 ประเภททั่วไป (สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว. 2554: ออนไลน์) และชาว ต่างประเทศจำนวนมากได้สมัครเรียนภาษาไทยในสถาบันการศึกษาของภาครัฐและเอกชน ในจังหวัด ภูเก็ต ทั้งการเรียนแบบมีชั้นเรียน การเรียนเป็นรายบุคคล และการเรียนผ่านสื่ออินเทอร์เน็ต

คณะวิเทศศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต เป็นหน่วยงานหนึ่งในจังหวัด ภูเก็ตที่เปิดสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ ทั้งในหลักสูตรปริญญาบัณฑิต สาขาวิชาไทยศึกษา หลักสูตรภาษาไทยสำหรับนักศึกษาแลกเปลี่ยน และโครงการพิเศษต่างๆ เช่น หลักสูตรภาษาไทย 30 ชั่วโมง สำหรับชาวต่างประเทศที่เป็นบุคคลภายนอก แต่จำนวนผู้สมัครเรียนไม่เพียงพอที่จะเปิดสอนได้ ผู้วิจัย จึงตั้งข้อสังเกตว่าหลักสูตรดังกล่าว อาจจะยังไม่สอดคล้องกับความต้องการและแรงจูงใจของผู้เรียน และ เพื่อให้สอดคล้องกับพันธกิจของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต ในด้านการบริการวิชาการ แก่ชุมชน ผู้วิจัยในฐานะผู้สอนวิชาภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศในมหาวิทยาลัยดังกล่าว จึงเห็น

ควรที่จะศึกษาสำรวจข้อมูลเพื่อเป็นประโยชน์ในการจัดทำหลักสูตรการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศขึ้น ในจังหวัดภูเก็ต โดยเฉพาะครูชาวต่างประเทศเป็นกลุ่มแรกและผู้วิจัยสนใจ ที่สำคัญ สถานที่ทำงานของครูชาวต่างประเทศเหล่านั้นคือโรงเรียน อันเป็นสถานศึกษาเช่นเดียวกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จึงมีสภาพคล้ายคลึงกันในเรื่องของเวลาปฏิบัติงานและวันหยุด ซึ่งเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องเหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียนได้

อนึ่ง การพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับความต้องการและแรงจูงใจของผู้เรียนนับว่าเป็นปัจจัยสำคัญในการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาวิจัยเพื่อ ให้ทราบว่า ครูชาวต่างประเทศในจังหวัดภูเก็ตมีความต้องการและแรงจูงใจในการเรียนภาษาไทยอย่างไร และมากน้อยเพียงไร รวมทั้งมีปัจจัยอะไรที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนภาษาไทยของครูชาวต่างประเทศเหล่านั้น นอกจากนี้ ยังเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศให้แก่หน่วยงานและสถาบันการศึกษาที่เกี่ยวข้องต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อศึกษาความต้องการและแรงจูงใจในการเรียนภาษาไทยของครูชาวต่างประเทศในจังหวัดภูเก็ต

ความสำคัญของการวิจัย

1. ทำให้ทราบความต้องการและแรงจูงใจในการเรียนภาษาไทยของครูชาวต่างประเทศในจังหวัดภูเก็ต
2. เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัย และพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศให้แก่หน่วยงานและสถาบันที่เกี่ยวข้องต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูชาวต่างประเทศในโรงเรียนนานาชาติ และโรงเรียนที่เปิดสอนหลักสูตรภาษาอังกฤษในจังหวัดภูเก็ต จำนวน 12 แห่ง รวมทั้งสิ้น 395 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูชาวต่างประเทศในโรงเรียนนานาชาติ และโรงเรียนที่เปิดสอนหลักสูตรภาษาอังกฤษในจังหวัดภูเก็ต จำนวน 12 แห่ง รวมทั้งสิ้น 100 คน ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi Stage Sampling) ดังนี้

ขั้นที่ 1 การสุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota Sampling) ใช้ในการคำนวณหาจำนวนตัวอย่างซึ่งคิดเป็น 25% ของประชากรแต่ละโรงเรียน

ขั้นที่ 2 การสุ่มตัวอย่างตามสะดวก (Convenience Sampling) ใช้ในการให้กลุ่มตัวอย่าง
ตอบแบบสอบถาม

ระยะเวลาที่ใช้ในการดำเนินการวิจัย

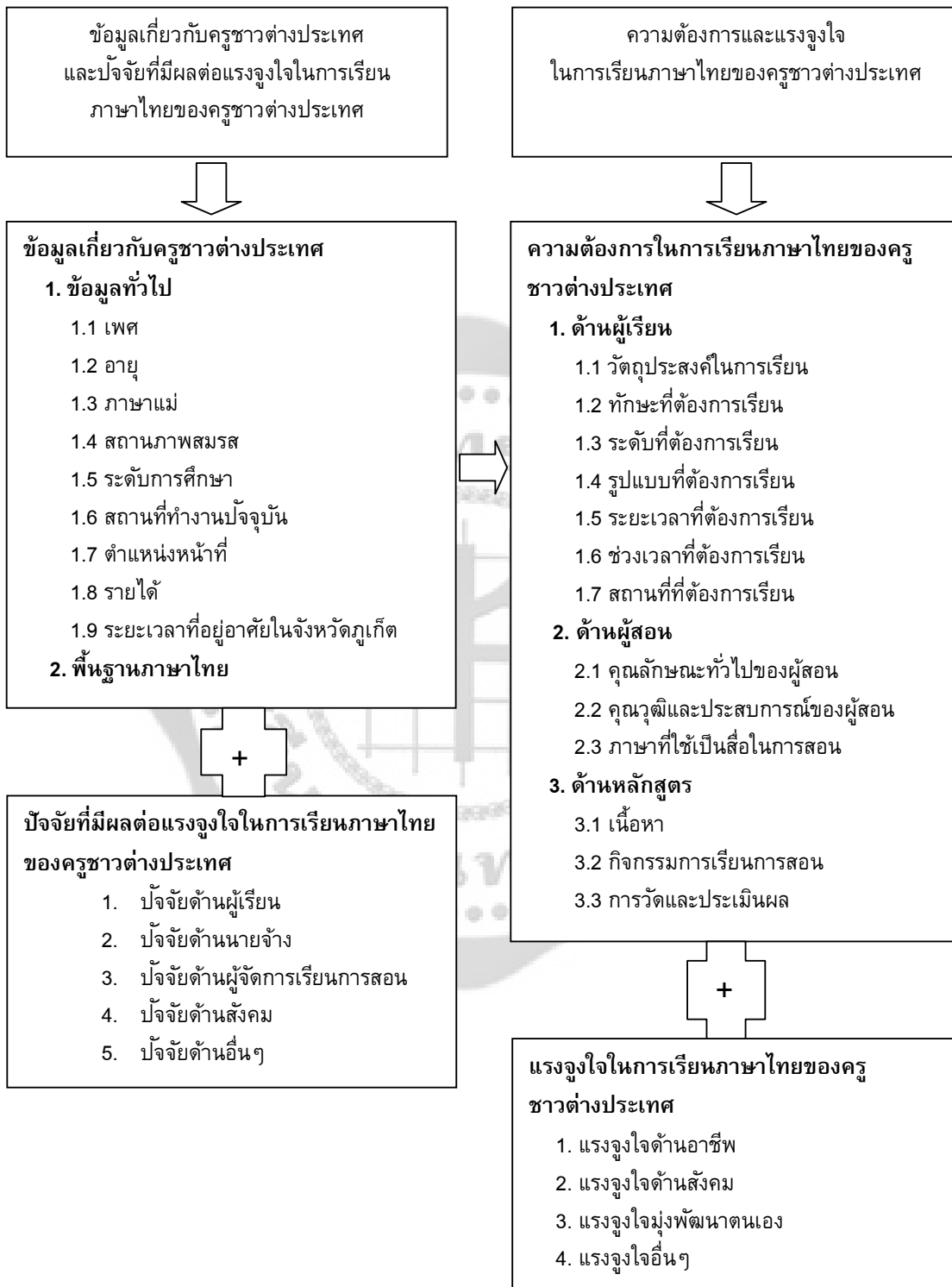
ผู้วิจัยใช้ระยะเวลาในการวิจัย ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน 2554 - เมษายน 2555 ตาม
รายละเอียด ดังนี้

	พ.ย. 54	ธ.ค. 54	ม.ค. 55	ก.พ. 55	มี.ค. 55	เม.ย. 55
ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	→					
ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง		→				
สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย			→			
เก็บรวบรวมข้อมูล					→	
จัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล						→

นิยามศัพท์เฉพาะ

- 1. ครูชาวต่างประเทศ** หมายถึง ครูชาวต่างประเทศที่ทำงานในโรงเรียนในจังหวัดภูเก็ต
ซึ่งไม่มีสัญชาติไทย และไม่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาแม่
- 2. ความต้องการ** หมายถึง ความต้องการในการเรียนภาษาไทยของครูชาวต่างประเทศ
ใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน และด้านหลักสูตร
- 3. แรงจูงใจ** หมายถึง เหตุผลที่ทำให้ครูชาวต่างประเทศต้องการเรียนภาษาไทย ได้แก่
แรงจูงใจด้านอาชีพ แรงจูงใจด้านสังคม แรงจูงใจมุ่งพัฒนาตนเอง และแรงจูงใจอื่นๆ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

เอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความต้องการและแรงจูงใจ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ
2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความต้องการและแรงจูงใจ

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ

1.1 ความหมายของภาษา

ศรียา นิยมธรรม และ ประภัสร์ นิยมธรรม (2541: 1 – 2) สรุปนิยามของคำว่า “ภาษา” ในศาสตร์ต่างๆ ไว้ดังนี้

1. ในด้านภาษาศาสตร์ หมายถึง ระบบเสียงที่มีโครงสร้างอย่างเป็นระเบียบ อันหมายถึง ภาษาพูดที่ใช้สื่อสารในชุมชนหนึ่งๆ
2. ในด้านจิตวิทยา หมายถึง ความสามารถและเครื่องมือในการติดต่อกับผู้อื่น รวมถึง การพูด การเขียน ท่าทาง สีหน้า ภาษาใบ้ และการแสดงออกทางศิลปะ
3. ในด้านการศึกษา หมายถึง สัญลักษณ์ที่ใช้แทนความคิด และเป็นเครื่องอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้
4. ในด้านสรีรวิทยา ภาษาพูดเป็นผลมาจากการทำงานของระบบหายใจ และการเปล่งเสียงที่เกี่ยวข้องกับอวัยวะต่างๆของร่างกาย

1.2 ส่วนประกอบของภาษา

ภาษาประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 อย่าง ได้แก่ ระบบเสียง (Phonology) ระบบคำ (Morphology) และระบบไวยากรณ์ (Syntax) สอดคล้องกับหลักภาษาไทยที่ พระยาอุปกิตศิลปสาร (2545) ได้อธิบายไว้ใน 3 หมวดแรก ได้แก่ อักษรวิธี วจีวิภาค และวากยสัมพันธ์

1.3 ทฤษฎีเกี่ยวกับพัฒนาการด้านภาษา

ศรียา นิยมธรรม และ ประภัสร์ นิยมธรรม (2541: 25 – 30) ได้สรุปทฤษฎีเกี่ยวกับพัฒนาการด้านภาษาไว้ ดังนี้

1. ทฤษฎีความพึงพอใจแห่งตน (Autistic Theory) ถือว่า การเรียนรู้การพูดของเด็กเกิดจากการเลียนเสียงอันเนื่องมาจากความพึงพอใจที่จะได้ทำเช่นนั้น เช่น ได้รับรางวัลจากแม่

2. ทฤษฎีการเลียนแบบ (The Imitation Theory) เชื่อว่า พัฒนาการทางการพูดเกิดขึ้นหลายทางโดยอาศัยการเลียนแบบ ซึ่งเกิดจากการได้เห็นหรือการได้ยินเสียง

3. ทฤษฎีเสริมกำลัง (Reinforcement Theory) เชื่อว่า พฤติกรรมทั้งหลายถูกสร้างขึ้นโดยอาศัยการวางเงื่อนไข และเด็กจะพูดมากขึ้นเมื่อได้รับรางวัลหรือการเสริมแรง (Reinforcement)

4. ทฤษฎีการรับรู้ (Motor Theory of Perception) ตั้งสมมติฐานว่า การรับรู้ทางการฟังขึ้นอยู่กับ การเปล่งเสียงหรือการที่เด็กฟัง การพูดซ้ำด้วยตนเอง และการเปล่งเสียงด้วยการอ่านริมฝีปากเป็นที่มาของการรับรู้ภาษา

5. ทฤษฎีภาวะติดตัวมาแต่กำเนิด (Innateness Theory) เชื่อว่า คนเรามีความสามารถทางภาษาที่ติดตัวมาตั้งแต่เกิด ซึ่งเรียกว่า เครื่องมือในการเรียนรู้ภาษา หรือ แอล เอ ดี (Language Acquisition Device: LAD) ทำให้มนุษย์สามารถเรียนรู้ภาษาที่หนึ่งหรือภาษาแม่ได้อย่างง่ายดาย เพราะมีองค์ความรู้ที่อยู่ในจิตใต้สำนึก

6. ทฤษฎีความสัมพันธ์ (Interaction Theory) เน้นว่า พัฒนาการทางภาษาของคนเรานั้นเกิดขึ้นเนื่องจากมนุษย์มีความสามารถในการเรียนภาษา (แต่ไม่ใช่ แอล เอ ดี) และความรู้เกี่ยวกับโลก ปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมจึงมีผลกับพัฒนาการทางภาษา เช่น ความสัมพันธ์กับบุคคลรอบตัว

1.4 การได้มาซึ่งภาษาที่หนึ่ง (First Language Acquisition)

พรซูลี อาซวอ์รุจ (2541: 4 – 7) สรุปแนวความคิดได้มาซึ่งภาษาที่หนึ่งหรือภาษาแม่ ว่า เด็กมีความสามารถในการเรียนรู้อาณาแม่ได้ด้วยตนเองโดยไม่ต้องมีใครสอน ซึ่งถือว่าเป็นการเกิดขึ้นโดยธรรมชาติ และมนุษย์เท่านั้นที่มีความสามารถที่จะทำได้ เด็กจะเรียนรู้อาณาจากการได้ยินผู้คนรอบข้าง และเลียนแบบเสียงให้เหมือนการพูดของผู้ใหญ่ เริ่มจาก 1 คำ จนสามารถสร้างประโยคที่สมบูรณ์ได้เมื่ออายุประมาณ 4 ขวบ พัฒนาการของภาษาพูดมีลักษณะสำคัญ ดังนี้

1. ความเข้าใจภาษาที่ผู้อื่นพูด
2. การเรียนรู้คำศัพท์
3. การสร้างประโยค
4. การออกเสียง

1.5 การเรียนรู้อาณาที่สองและภาษาต่างประเทศ (Second and Foreign Language Learning)

การเรียนรู้อาณาที่สอง คือ การเรียนภาษาต่างประเทศในสภาพแวดล้อมที่ต้องใช้ภาษานั้น เช่น การเรียนภาษาอังกฤษที่สหรัฐอเมริกา ส่วนการเรียนรู้อาณาต่างประเทศคือ การเรียนภาษาต่างประเทศในสภาพแวดล้อมที่ไม่ต้องใช้ภาษานั้น เช่น การเรียนภาษาอังกฤษในประเทศไทย แต่อย่างไรก็ตาม โดยทั่วไปในการวิจัยเกี่ยวกับการเรียนรู้อาณาจะเรียกภาษาที่เรียนนอกเหนือจากภาษาที่หนึ่งว่า “ภาษาที่สอง” ดังนั้น การเรียนรู้อาณาที่สองในที่นี้จึงหมายถึงรวมถึงการเรียนรู้อาณาที่สองและภาษาต่างประเทศ

สฤณีรัตน์ เนียรเจริญสุข (2546: 124 – 125) สรุปการถ่ายโอนทางภาษา (Language Transfer) อันหมายถึง อิทธิพลของภาษาที่หนึ่งที่มีผลต่อการเรียนรู้ภาษาที่สองใน 2 ทาง ได้แก่

1. การถ่ายโอนแบบบวก (Positive Transfer) คือ บทบาทของภาษาที่หนึ่งในการเสริมการเรียนรู้ภาษาที่สอง เกิดจากการที่ภาษาที่หนึ่งและภาษาที่สองของผู้เรียนมีความคล้ายคลึงกัน ผู้เรียนภาษาที่สองในระดับต้น มีแนวโน้มที่จะยืมภาษาที่หนึ่งซึ่งมีส่วนคล้ายกับภาษาที่สองมาใช้ และสำหรับผู้เรียนในระดับที่สูงขึ้นไป ภาษาที่หนึ่งยังคงมีส่วนช่วยเสริมความเข้าใจภาษาที่สอง เช่น การแปลเนื้อหาต่างๆ

2. การถ่ายโอนแบบลบ (Negative Transfer) คือ บทบาทของภาษาที่หนึ่งในการขัดขวางการเรียนรู้ภาษาที่สอง เกิดจากการที่ภาษาที่หนึ่งและภาษาที่สองของผู้เรียนมีความแตกต่างกัน หรือเรียกอีกอย่างว่า การแทรกแซงของภาษาที่หนึ่ง (First Language Interference)

คราเชน (Krashen. 1987: 35 – 40) กล่าวถึง สมมติฐานในการเรียนรู้ภาษาที่สองไว้ 5 ประการ ดังนี้

1. สมมติฐานเกี่ยวกับการเรียนและการรู้ภาษา (The Acquisition Learning Hypothesis) สรุปได้ว่า กระบวนการเรียนรู้ภาษาที่สองมี 2 แบบ คือ

1.1 การรู้ภาษา (Language Acquisition) คือ การเรียนรู้ภาษาอย่างไม่เป็นทางการตามธรรมชาติโดยผู้เรียนไม่รู้ตัว คล้ายคลึงกับการเรียนรู้ภาษาที่หนึ่ง

1.2 การเรียนภาษา (Language Learning) คือ การเรียนภาษาอย่างเป็นทางการโดยผู้เรียนรู้ตัว และเน้นการเรียนรู้กฎเกณฑ์ของภาษาเป็นหลัก

2. สมมติฐานเกี่ยวกับขั้นตอนในการเรียนรู้ภาษาตามธรรมชาติ (The Natural Order Hypothesis) สรุปได้ว่า การรู้ภาษาเป็นไปอย่างมีขั้นตอน กล่าวคือ ผู้เรียนจะเรียนรู้โครงสร้างบางอย่างก่อนโครงสร้างอื่นๆ

3. สมมติฐานเกี่ยวกับกลไกทดสอบทางภาษา (The Monitor Hypothesis) สรุปได้ว่า การรู้ภาษาและการเรียนภาษานั้น นำไปใช้ประโยชน์ต่างกัน กล่าวคือ การรู้ภาษาทำให้ผู้เรียนมีความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ส่วนการเรียนภาษามีประโยชน์ในการตรวจสอบความถูกต้องของภาษา หรือทำหน้าที่เป็นกลไกทดสอบภาษา

4. สมมติฐานเกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลทางภาษา (The Input Hypothesis) สรุปได้ว่า ปัจจัยหนึ่งที่ทำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการเรียนรู้ภาษาที่สอง คือ ข้อมูลทางภาษาที่มีความหมาย และผู้เรียนสามารถเข้าใจได้ ซึ่งอาจได้มาจากการฟังหรือการอ่าน

5. สมมติฐานเกี่ยวกับความแตกต่างด้านเจตคติ (The Affective Filter Hypothesis) สรุปได้ว่า ปัจจัยด้านเจตคติ เช่น แรงจูงใจ ความวิตกกังวล เป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยเสริมหรือขัดขวางการเรียนรู้ภาษาได้

1.6 แนวคิดและพื้นฐานของการสอนภาษา

การสร้างหลักสูตรการเรียนการสอนวิชาใดๆ เริ่มต้นด้วยแนวคิดหรือปรัชญาของหลักสูตร เพื่อกำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เนื้อหาวิชา และวิธีการเรียนการสอนต่อไป แต่อย่างไรก็ตาม แนวคิด และวิธีการสอนภาษามีหลากหลาย และไม่มีข้อสรุปว่าแนวคิดและวิธีสอนใดดีที่สุด

สมิตรา อังวัฒนกุล (2535: 25) ได้สรุปแนวคิดในการสอนภาษา 2 ลักษณะ ตามสมมติฐานของ คราเชน (Krashen. 1987: 35 – 40) เกี่ยวกับการเรียนและการรู้ภาษา ดังนี้

1. การรู้ภาษา (Language Acquisition) วิธีการสอนภาษาในลักษณะนี้ได้แก่ การเรียนภาษาแบบธรรมชาติ (Natural Approach)

2. การเรียนภาษา (Language Learning) วิธีสอนภาษาในลักษณะนี้รวมถึง วิธีสอนแบบฟังพูด (Audio-Lingual Method) วิธีสอนแบบไวยากรณ์และแปล (Grammar –Translation Method) วิธีสอนแบบตรง (Direct Method) วิธีสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้แบบความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Code Learning Theory) วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) วิธีสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์ (Community Language Learning) วิธีสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response) และวิธีสอนแบบชักชวน (Suggestopedia)

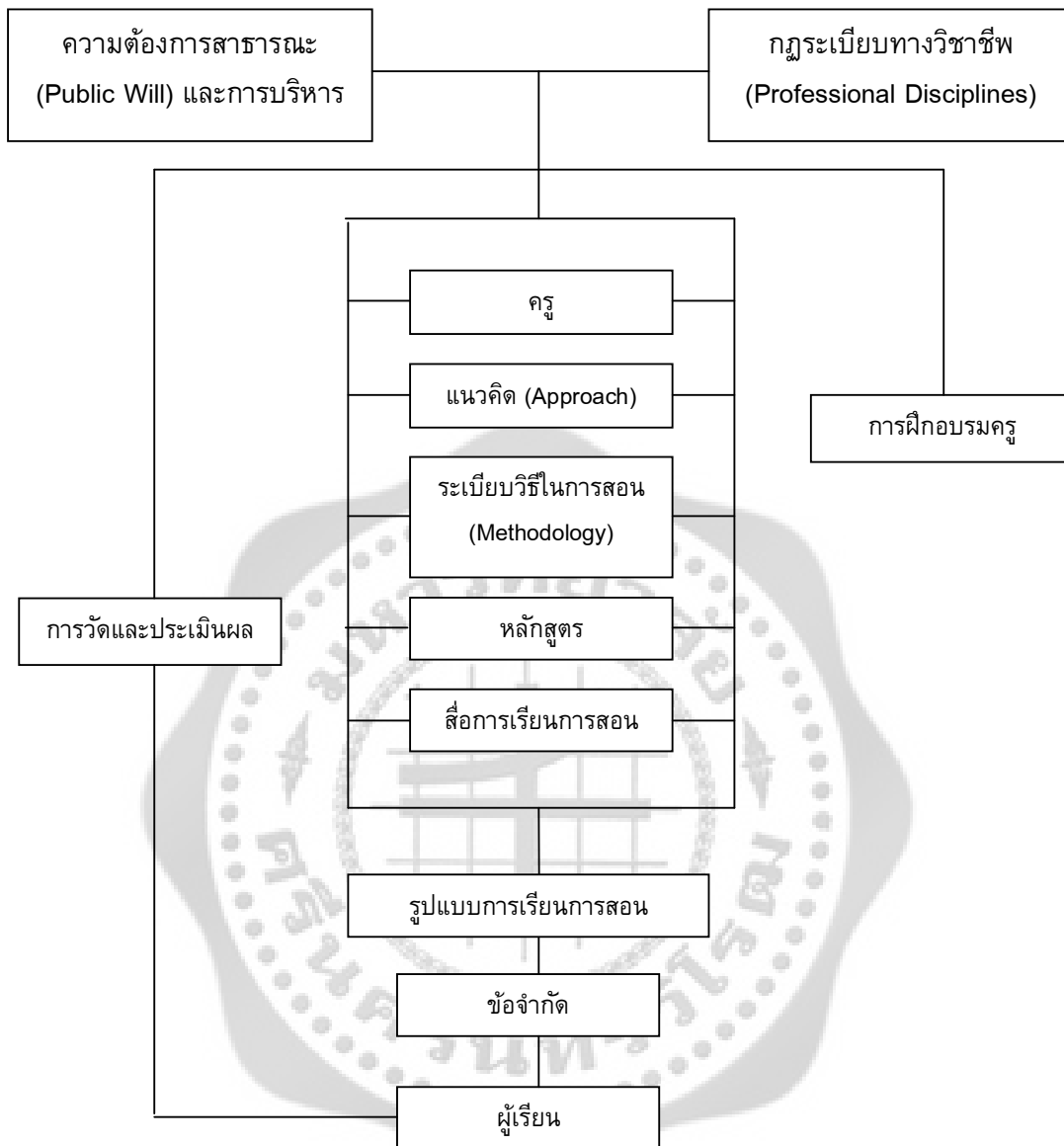
แอนโทนี (Anthony. 1972) กล่าวถึงพื้นฐานของการเรียนการสอนภาษา 3 ประการ ได้แก่

1. แนวคิด (Approach) หมายถึง ทฤษฎี หลักการ หรือความเชื่อต่างๆ เกี่ยวกับธรรมชาติของภาษาอันเป็นแนวทางสำหรับผู้สอนในการตัดสินใจกำหนดเป้าหมายและเนื้อหาของการเรียนการสอนตลอดจนเลือกรูปแบบและกิจกรรมในการสอน

2. วิธีสอน (Method) หมายถึง แผนรวมของกระบวนการในการนำเสนอเนื้อหาของการเรียนการสอนซึ่งตั้งอยู่บนแนวคิดที่เลือกไว้ วิธีสอนประกอบด้วย จุดมุ่งหมายในการเรียนการสอน เกณฑ์การคัดเลือกและจัดลำดับเนื้อหา รูปแบบการนำเสนอเนื้อหา บทบาทของผู้สอนและผู้เรียน และวัสดุสารประกอบการเรียนการสอน

3. กลวิธีสอน (Technique) หมายถึง กลวิธีและกิจกรรมต่างๆ ที่สอดคล้องกลมกลืนกับแนวคิดและวิธีสอนที่เลือกไว้

สตรีเวนส์ (Stevens. 1977a: 276) เสนอแผนภูมิกระบวนการเรียนภาษาที่สองแบบง่ายๆ ดังภาพประกอบ 2

ภาพประกอบ 2 แผนภูมิกระบวนการเรียนภาษาที่สอง

ที่มา: Strevens, Peter. (1977a). *Causes of Failure and Conditions for Success in the Learning and Teaching of Foreign Language*. p. 276.

1.7 การเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ

1.7.1 วัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ

เนื่องจากการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศเป็นที่ยอมรับกันทั่วโลก ผู้วิจัยจึงขออ้างอิงวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศเทียบเท่ากับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศโดยทั่วไป

สตรีเวนส์ (Strevens. 1977b: 90 – 92) แบ่งประเภทของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามความต้องการและความสนใจของผู้เรียน เป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

1. ภาษาอังกฤษทั่วไป (General English) ซึ่งถือว่า ภาษาเป็นประสบการณ์ทางวัฒนธรรมและพัฒนาการทางอารมณ์และสมองของผู้เรียน การเรียนการสอนในลักษณะนี้ เน้นไวยากรณ์ รูปประโยคต่างๆ รวมทั้งทักษะทั้ง 4 คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

2. ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะหรือภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ (English for Special Purposes : ESP) ซึ่งแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ ภาษาอังกฤษเชิงวิชาการ (English for Academic Purposes) และภาษาอังกฤษเพื่อการทำงานและอาชีพ (English for Occupational Purposes)

จูดต์ (Judd. 1989: 35 – 39) แบ่งประเภทการสอนภาษาอังกฤษตามวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาออกเป็น 4 ประเภท คือ

1. การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สอง (Teaching of English as a Second Language : TESL) หมายถึง การสอนภาษาอังกฤษในสังคมที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการ การสอนเน้นทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียนไปพร้อมกัน และมีการใช้ทำเนียบภาษาทุกรูปแบบ ตั้งแต่แบบเป็นกันเองจนถึงแบบเป็นทางการ

2. การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาเสริม (Teaching of English as an Additional Language : TEAL) หมายถึง การสอนภาษาอังกฤษเพื่อใช้ติดต่อสื่อสารระหว่างผู้ที่พูดภาษาแม่ต่างกัน มักจะพบในประเทศที่ใช้ภาษามากกว่า 2 ภาษา โดยใช้เพื่อติดต่อภายในประเทศ เช่น การพาณิชย์ การสื่อสารมวลชน การสอนเน้นทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียนไปพร้อมกัน เหมือนกับ TESL

3. การสอนภาษาอังกฤษในฐานะเป็นภาษาเพื่อการสื่อสารในวงกว้าง (Teaching of English as a Language of Wider Communication : TELWC) หมายถึง การสอนภาษาอังกฤษเพื่อใช้เป็นภาษากลางในการติดต่อระหว่างประเทศ (Lingua Franca) การสอนภาษาอังกฤษในลักษณะนี้ เน้นทักษะทางภาษาเฉพาะอย่างเท่านั้น

4. การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ (Teaching of English as a Foreign Language : TEFL) หมายถึง การสอนภาษาอังกฤษในสังคมที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นพื้นฐานในชีวิตประจำวัน

1.7.2 การเรียนการสอนภาษาต่างประเทศเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ (Specific Purposes)

ฮัทชีสัน และ วอลเทอร์ (Hutchison; & Walters. 1994: 21 – 22) กล่าวถึงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ (English for Specific Purpose : ESP) ว่า เป็นแนวทางการเรียนการสอนที่มีจุดประสงค์ในการตอบสนองความต้องการของผู้เรียน โดยในการกำหนดหลักสูตรจะต้องตอบคำถามใหญ่ๆ 6 คำถาม ดังต่อไปนี้

1. ทำไมผู้เรียนจึงต้องการเรียนรู้ภาษา
2. ใครที่มีส่วนเกี่ยวข้องในกระบวนการเรียนการสอน เช่น ผู้สอน ผู้สนับสนุนทางการเงิน เป็นต้น
3. การเรียนเกิดขึ้นได้ที่ไหน
4. การเรียนจะเกิดขึ้นเมื่อไหร่ มีเวลามากน้อยเพียงไร และจะจัดสรรเวลาอย่างไร
5. ผู้เรียนจำเป็นต้องเรียนอะไร ด้านใด ระดับใด และเรื่องอะไรบ้าง
6. การเรียนจะประสบผลสำเร็จได้อย่างไร มีทฤษฎีการเรียนรู้ใดที่เป็นพื้นฐานของหลักสูตร และจะใช้กลวิธีการเรียนการสอนประเภทใด

ทั้งนี้ การวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน มีส่วนสำคัญอย่างมากในการกำหนดหลักสูตรดังกล่าว ซึ่งแบ่งเป็น 2 ด้าน ได้แก่

1. ความต้องการต่อเป้าหมาย (Target Needs) หมายถึง ความต้องการต่อจุดประสงค์ปลายทางในการเรียนรู้ภาษา ได้แก่ ความจำเป็นในการเรียน ความขาดแคลนในสิ่งที่จะต้องเรียนเพิ่มเติม และความต้องการที่เกิดจากตัวผู้เรียนเอง ทั้งนี้ สิ่งที่ผู้เรียนต้องการอาจไม่สอดคล้องกับสิ่งที่ผู้เกี่ยวข้องเห็นว่าผู้เรียนต้องการเสมอไป ซึ่งสามารถสรุปกรอบแนวคิดของการวิเคราะห์ความต้องการต่อเป้าหมายได้ ดังนี้

1.1 ทำไมผู้เรียนต้องการเรียนภาษา (เพื่อการเรียน เพื่อการทำงาน เพื่อการฝึกอบรม เพื่อเหตุผลต่างๆ รวมกัน หรือเพื่อจุดประสงค์อื่น เช่น สถานภาพ การสอบ หรือ การเลื่อนตำแหน่ง)

1.2 จะใช้ภาษาอย่างไร ได้แก่ ทักษะทางภาษาที่ต้องการ (เช่น การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน) ช่องทางในการเรียน (เช่น ทางโทรศัพท์ การเรียนแบบเผชิญหน้า) และประเภทของภาษาที่ใช้ (เช่น ตำราทางวิชาการ การบรรยาย บทสนทนาที่ไม่เป็นทางการ คู่มือทางเทคนิค)

1.3 ขอบเขตของเนื้อหาจะเป็นอย่างไร (รายวิชา และระดับ เช่น วิชาการขนส่งทางเรือสำหรับช่างเทคนิค)

1.4 ผู้เรียนจะใช้ภาษากับใคร (ผู้ที่เป็นเจ้าของภาษาหรือผู้ที่ไม่ใช่เจ้าของภาษา ระดับความรู้ของผู้ที่ผู้เรียนใช้ภาษาด้วย และความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้ที่ใช้ภาษาด้วย)

1.5 จะใช้ภาษาที่ไหน (สถานที่ บริบททางสังคมและภาษา เช่น ใช้ภาษาในประเทศของตัวเองหรือในต่างประเทศ)

1.6 จะใช้ภาษาเมื่อไหร่และบ่อยเพียงไร

2. ความต้องการในการเรียนรู้ (Learning Needs) ได้แก่ ทักษะ กลวิธีในการเรียน และความรู้ในสาขาวิชา ซึ่งสามารถสรุปกรอบแนวคิดของการวิเคราะห์ความต้องการในการเรียนรู้ได้ ดังนี้

2.1 ทำไมผู้เรียนจึงเลือกเรียนในหลักสูตร (เป็นหลักสูตรบังคับหรือเลือกเอง ผู้เรียนมีความต้องการที่ชัดเจนหรือไม่ สถานภาพและปัจจัยทางการเงินมีผลหรือไม่ ทศนคติของผู้เรียน ต่อการเรียนภาษาเป็นอย่างไร ผู้เรียนต้องการพัฒนาภาษาจริงหรือไม่)

2.2 ผู้เรียนเรียนภาษาอย่างไร (พื้นฐานภาษาเป็นอย่างไร ผู้เรียนมีความคิด เกี่ยวกับการเรียนการสอนอย่างไร ผู้เรียนใช้กลวิธีและเทคนิคในการเรียนอย่างไร)

2.3 แหล่งเรียนรู้คืออะไร (จำนวนและความสามารถของผู้สอน ทศนคติของผู้สอน ความรู้ของผู้สอนต่อสิ่งที่สอน สื่อการเรียนการสอน และโอกาสในการเรียนนอห้องเรียน)

2.4 ผู้เรียนเป็นใคร (อายุ เพศ เชื้อชาติ ความสนใจและทัศนคติต่อภาษา และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา พื้นฐานทางด้านสังคมวัฒนธรรมของผู้ที่ใช้ภาษานั้น สิ่งที่ผู้เรียนได้ เรียนรู้มาก่อน และลักษณะการสอนที่ผู้เรียนเคยชิน)

2.5 จะเปิดสอนหลักสูตรที่ไหน (สิ่งแวดล้อมเอื้อต่อการเรียนรู้หรือไม่)

2.6 จะเปิดสอนหลักสูตรเมื่อไหร่ (เวลา จำนวนครั้งต่อสัปดาห์ เต็มเวลา หรือนอกเวลา (Part-time) เปิดสอนขณะที่ผู้เรียนต้องการใช้ภาษาหรือก่อนที่ผู้เรียนต้องการใช้ภาษา)

ดัดลีย์ อีวานส์ และ โจ เซนต์ จอห์น (Dudley-Evans; & Jo St. John. 2000: 4 – 5) ได้นิยามการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะด้านไว้ 6 ลักษณะ ได้แก่

1. จัดขึ้นตามความต้องการเฉพาะด้านของผู้เรียน
2. ใช้วิธีการและกิจกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับสิ่งที่เรียน โดยเน้นที่ตัวภาษา (ไวยากรณ์ คลังคำศัพท์ และลักษณะการใช้ภาษา)
3. อาจจัดขึ้นตามสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่ง
4. อาจจะใช้กลวิธีในการสอนต่างจากภาษาอังกฤษทั่วไป
5. มักจะจัดขึ้นสำหรับผู้ใหญ่ ไม่ว่าจะ เป็นในระดับการศึกษาหรือการทำงาน
6. โดยทั่วไปมักจะจัดขึ้นสำหรับผู้เรียนระดับกลางหรือระดับสูง โดยผู้เรียนมี พื้นฐานระดับหนึ่ง แต่ก็สามารถจัดสอนให้ผู้เรียนระดับเริ่มต้นได้

นอกจากนี้ ดัดลีย์ อีวานส์ และ โจ เซนต์ จอห์น (Dudley-Evans; & Jo St. John. 2000: 5 – 6) ยังแบ่งประเภทของภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ ได้แก่

1. ภาษาอังกฤษเชิงวิชาการ (English for Academic Purposes : EAP) เช่น นิติศาสตร์ แพทยศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นต้น
2. ภาษาอังกฤษเพื่อการทำงานและอาชีพ (English for Occupational Purposes : EOP) ซึ่งแบ่งเป็นภาษาอังกฤษเพื่อวิชาชีพ (English for Professional Purposes) และภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบอาชีพ (English for Vocational Purposes) ซึ่งรวมถึงการฝึกอบรมภาษาอังกฤษสำหรับ

อาชีพใดอาชีพหนึ่ง (Vocational English) และการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมตัวทำงาน (Pre-vocational English)

ข้อดีของภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ คือ เน้นให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ไม่ทำให้เสียเวลา ประสบความสำเร็จในการทำให้เกิดการเรียนรู้ และคุ้มค่าการลงทุนมากกว่าภาษาอังกฤษทั่วไป

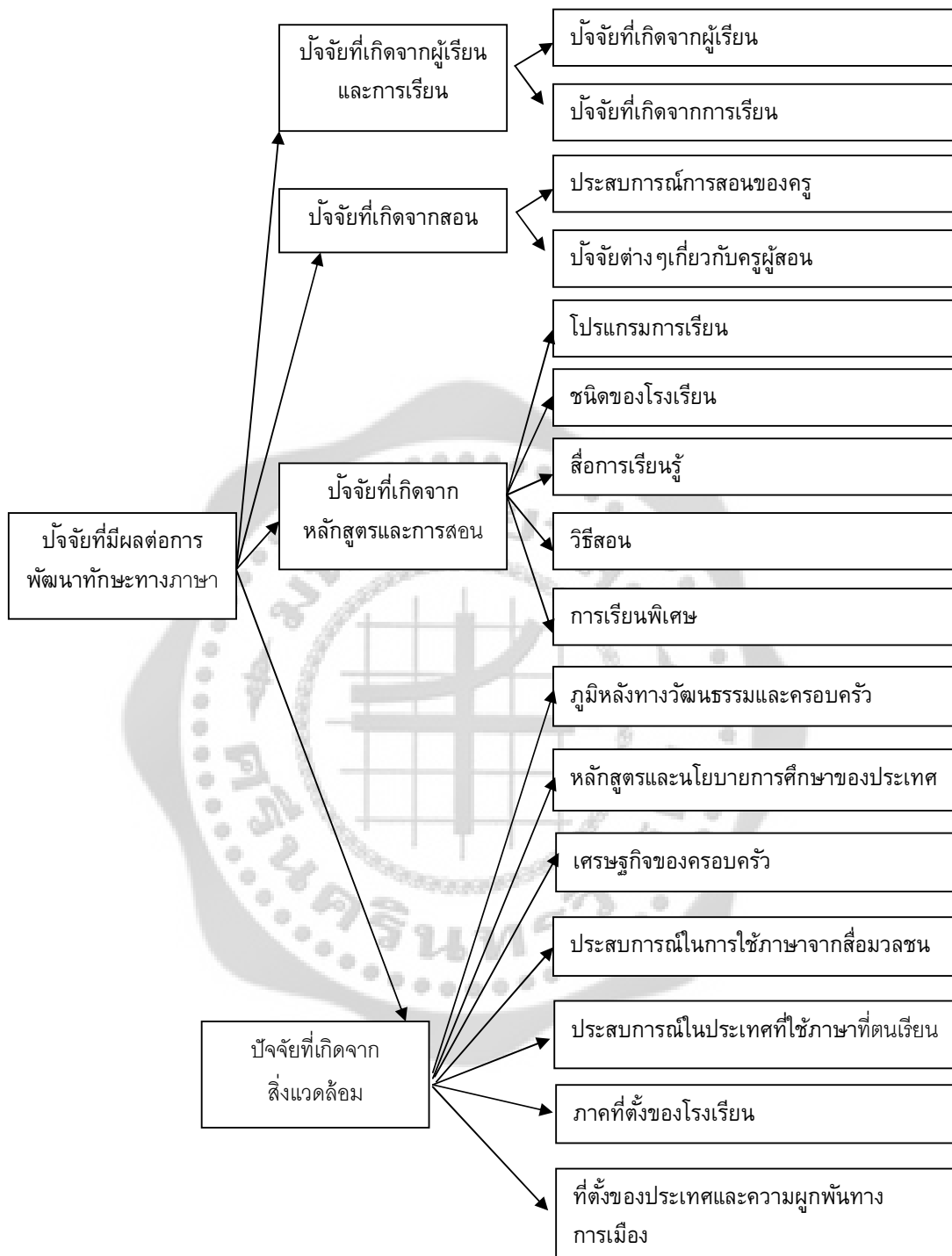
ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า ภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะเป็นการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องตามความต้องการและแรงจูงใจของผู้เรียน

1.7.3 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ

ทรงจิต ทรงเจียรพานิช (2526: 10 – 13) กล่าวถึง องค์ประกอบทางจิตวิทยาที่มีความสำคัญในการเรียนภาษาต่างประเทศ 3 ด้านใหญ่ๆ ดังนี้

1. ผู้เรียน ได้แก่ อายุ เวลาเรียน ความต้องการ แรงจูงใจ และความพร้อมทางร่างกายและสติปัญญา
2. สถานการณ์ ซึ่งหมายรวมถึง สถานการณ์จริงและสถานการณ์จำลองที่จัดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้และได้เรียนภาษา
3. ครู ได้แก่ ความรู้ความชำนาญ คุณภาพ ความกระตือรือร้นในการสอนและการแสวงหาความรู้ของครู

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช (2537: 54) เสนอแผนผังแนวคิดปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาทักษะทางภาษา ดังภาพประกอบ 3

ภาพประกอบ 3 แผนผังแนวคิดปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาทักษะทางภาษา

ที่มา: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. (2537). การพัฒนาทักษะทางภาษา. หน้า 54

พิณทิพย์ ทวยเจริญ (2539: 88 – 92) กล่าวถึง อิทธิพลต่างๆ ที่มีต่อการเรียนภาษาต่างประเทศ 3 ด้าน ดังนี้

1. อิทธิพลทางด้านภาษา กล่าวคือ ผู้เรียนภาษาต่างประเทศที่มีรูปแบบทางภาษาคลายคลึงกับภาษาแม่ย่อมมีผลแตกต่างจากผู้เรียนภาษาต่างประเทศที่มีรูปแบบทางภาษาแตกต่างจากภาษาแม่ ทั้งในระดับระบบเสียง ระดับไวยากรณ์ และระดับความหมาย

2. อิทธิพลด้านสังคม กล่าวคือ การที่ผู้เรียนมีโอกาสได้เรียนรู้ภาษา โดยมีปฏิสัมพันธ์กับคนรอบด้านในสถานการณ์ต่างๆ ทำให้การเรียนภาษาต่างประเทศประสบความสำเร็จมากขึ้น

3. อิทธิพลทางด้านจิตวิทยา กล่าวคือ ความสามารถในการเรียนภาษาของแต่ละคนไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับอายุ และแรงจูงใจ

วรณี โสมประยูร (2553: 74 – 78) กล่าวถึง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาภาษา 3 ด้าน ดังนี้

1. ปัจจัยด้านผู้สอน ได้แก่ ความรู้ เจตคติ บุคลิกภาพ พฤติกรรม ความสามารถในการใช้ภาษาและการสอนของครู

2. ปัจจัยด้านผู้เรียน ได้แก่ สภาพทางกาย สติปัญญา อารมณ์ ความสนใจ ความรู้พื้นฐาน และภูมิหลังของผู้เรียน เช่น เพศ เชื้อชาติ ภูมิฐานะหรือที่อยู่อาศัย ศาสนา อาชีพ ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม และความสัมพันธ์ของคนในครอบครัว

3. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม เช่น ภาษาที่ใช้ที่บ้าน ความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน

โยริโอะ (พรชูลี อาชาวำรุง. 2541: 11; อ้างอิงจาก Yorio. 1976) ได้กล่าวถึง สาระบบตัวแปรของผู้เรียนภาษาที่สอง 6 อย่าง ดังนี้

1. อายุ ได้แก่ เด็ก วัยรุ่น และผู้ใหญ่
2. การรู้ (Cognition) ได้แก่ สติปัญญาทั่วไป และความสามารถทางภาษา (กลยุทธ์ในการเรียน)

3. ภาษาแม่ ได้แก่ การถ่ายโอนทางเสียง ไวยากรณ์และความหมาย
4. ตัวบ่อน เช่น บริบทการเรียน (ผู้เรียนเรียนอย่างอิสระ หรือได้รับการสอน) ประเภท ระยะเวลา และสถานที่เรียน เนื้อหา แหล่งการเรียนการสอน และสิ่งแวดล้อม (ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ)

5. สาระบบจิตพิสัย ได้แก่ ปัจจัยทางสังคม-วัฒนธรรม ปัจจัยอัตตา และแรงจูงใจ
6. ภูมิหลังทางการศึกษา ได้แก่ รู้หนังสือหรือไม่รู้หนังสือ และถ้ารู้หนังสือนั้น เป็นสายวิชาชีพหรือไม่ใช่วิชาชีพ ระดับการศึกษา สาขาวิชา เป็นต้น

บราวน์ (Brown. 2000: 2 – 3) กล่าวถึงการได้มาซึ่งภาษาที่สองว่าต้องตอบคำถาม 6 ประการ ได้แก่ ใคร อะไร อย่างไร เมื่อไหร่ ที่ไหน และ ทำไม สรุปได้ดังนี้

1. ใคร ในด้านผู้เรียนหมายถึงผู้เรียนเป็นใคร มาจากที่ไหน ภาษาประจำชาติคืออะไร ระดับการศึกษา ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม บุคลิกภาพเป็นอย่างไร และในด้านผู้สอน หมายถึงภาษาแม่ของผู้สอนคือภาษาอะไร ประสบการณ์และการฝึกอบรมที่ได้รับ ความรู้เกี่ยวกับภาษาที่สอง และวัฒนธรรมของภาษานั้น แนวคิดปรัชญาเกี่ยวกับการศึกษา บุคลิกภาพ และปฏิสัมพันธ์กับนักเรียน
2. อะไร หมายถึง เนื้อหาวิชาที่สอนคืออะไร สิ่งที่ผู้เรียนต้องเรียนรู้คืออะไร และสิ่งที่ผู้สอนต้องสอนคืออะไร
3. อย่างไร หมายถึง การเรียนรู้เกิดขึ้นได้อย่างไร ผู้เรียนใช้กลวิธีในการเรียนอย่างไร และผู้ที่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาใช้พุทธิปัญญา เจตคติ และศักยภาพทางด้านกายภาพสัมพันธ์กันอย่างไร
4. เมื่อไหร่ หมายถึง การเรียนรู้ภาษาเกิดขึ้นเมื่อไหร่ รวมถึงจำนวนเวลาที่ผู้เรียนได้ใช้ในการเรียนรู้และทำกิจกรรม และสัมพันธ์กับภาษานานเท่าไหร่ และมากน้อยเพียงใด
5. ที่ไหน หมายถึง ผู้เรียนใช้ภาษาที่ไหน และบริบทในการใช้ภาษาเป็นอย่างไร เช่น ผู้เรียนเรียนภาษาในบทบาทหน้าที่ของภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ
6. ทำไม หมายถึง ทำไมผู้เรียนถึงเรียนภาษาที่สอง หรือผู้เรียนมีวัตถุประสงค์อะไรในการเรียนภาษาที่สอง มีแรงจูงใจอะไร เช่น เพื่อความสำเร็จในอาชีพ เพื่อการศึกษา หรือต้องการใกล้ชิดกับวัฒนธรรมและคนที่พูดภาษาเป้าหมายที่จะเรียน และมีปัจจัยด้านเจตคติ อารมณ์ ปัจจัยทางด้านสติปัญญา หรือปัจจัยส่วนบุคคลในการเรียนภาษาที่สองอีกหรือไม่

1.8 การเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

1.8.1 แนวคิดในการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย, 2544: 217) กล่าวสรุปการบรรยายในการประชุมเชิงปฏิบัติการ ว่าด้วยการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยในบริบทไทยศึกษา ระหว่างวันที่ 2 – 4 สิงหาคม 2544 โดยกล่าวถึงแนวการสอน 7 แบบ ดังนี้

1. การสอนเน้นไวยากรณ์ (Grammatical Approach)
2. การสอนแบบเปรียบเทียบ (Constrative Approach)
3. การสอนแปล (Translation Method)
4. การสอนเพื่อการสื่อสาร (Communication Thai)
5. การสอนเพื่อให้มีชีวิตรอด (Survival Approach)
6. การสอนตามหัวข้อเรียงลำดับ (Notional Approach)
7. การสอนแบบผสมผสาน

ในเอกสารประกอบการสัมมนาในระดับภูมิภาคว่าด้วยการเรียนการสอนภาษาไทยในบริบทไทยศึกษา ระหว่างวันที่ 20 – 21 กันยายน 2544 สมพงษ์ วิทยกศักดิ์พันธ์ุ (สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย, 2544: 119 – 120) กล่าวถึงแนวคิดด้านคุณสมบัติของผู้สอนภาษาให้ชาวต่างประเทศ 2 แนวคิด ได้แก่

1. ผู้สอนต้องเรียนภาษาไทยและรู้ภาษาไทยเป็นอย่างดี
2. ใครก็ได้ที่พูดภาษาไทยได้ แต่ต้องพูดภาษาของผู้เรียนได้

1.8.2 หลักสูตรวัตถุประสงค์และรูปแบบในการเรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

จากการการสัมมนาในระดับภูมิภาค ว่าด้วยการเรียนการสอนภาษาไทยในบริบทไทยศึกษา ระหว่างวันที่ 20 – 21 กันยายน 2544 (สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย. 2544) สามารถสรุปสาระสำคัญได้ ดังต่อไปนี้

ในด้านหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ สรุปได้ ดังนี้

1. หลักสูตรระดับปริญญาตรี เช่น หลักสูตรปริญญาตรีของภาควิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยฮันคุก ประเทศเกาหลี
2. หลักสูตรระดับปริญญาโท เช่น หลักสูตรปริญญาโทของภาควิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยปักกิ่ง ประเทศจีน
3. หลักสูตรระยะสั้น เช่น หลักสูตรฝึกอบรมมัคคุเทศก์ภาษาไทยให้องค์กรท่องเที่ยวของจีน
4. หลักสูตรแบบเร่งรัด เช่น หลักสูตรแบบเร่งรัดที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
5. หลักสูตรเฉพาะ เช่น หลักสูตรแบบเข้มข้นสำหรับทหารอาสาสมัครอเมริกัน Peace Corps กลุ่มปราบปรามมาลาเรียและกลุ่มสาธารณสุข ซึ่งเน้นภาษาไทยเพื่อความอยู่รอด (Survival) และ Proficiency Course ของมหาวิทยาลัยมาลายา ประเทศมาเลเซีย ซึ่งเปิดสอนตามความต้องการสำหรับคนทั่วไป

ในด้านการจัดการเรียนการสอน ฟู เจิงโฮยว มหาวิทยาลัยปักกิ่ง (สำนักปลัดทบวงมหาวิทยาลัย. 2544) กล่าวถึง การจัดการเรียนการสอนภาษาไทย ในภาควิชาภาษาไทยของมหาวิทยาลัยปักกิ่ง ว่ามุ่งฝึกทักษะทั้ง 5 อย่าง ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และการแปล ซึ่งสอดคล้องกับมหาวิทยาลัยซายน์มาเลเซีย (University of Sains Malaysia (สำนักปลัดทบวงมหาวิทยาลัย. 2544: 189) ซึ่งเปิดสอนภาษาไทยในระดับปริญญาตรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักศึกษามีทักษะ ทั้ง 5 อย่างนี้เช่นกัน นอกจากนี้ ในคู่มือแบบเรียนภาษาไทยเบื้องต้นในบริบทไทยศึกษา สำหรับชาวต่างประเทศ (สมพงษ์ วิทยศักดิ์พันธ์ุ; และคนอื่นๆ. 2545) ได้แบ่งเนื้อหาในการสอนเป็นสองภาค ได้แก่ ภาคที่ 1 คือ การพูดและการฟัง และ ภาคที่ 2 คือ การอ่านและการเขียน

จินตนา แชนดิแลนด์ซ (ปรียา หิรัญประดิษฐ์. 2545) กล่าวถึง สาเหตุที่คนออสเตรเลียเรียนภาษาไทยหลายประการ เช่น เป็นนักเรียนแลกเปลี่ยนในประเทศไทย ติดตามบิดามารดา ซึ่งได้รับมอบหมายให้มาทำงานในประเทศไทยในช่วงระยะเวลาหนึ่ง มีเพื่อนสนิท เพื่อนคู่ใจ หรือคู่สมรสเป็นคนไทย ใช้ประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้า และเก็บรวบรวมข้อมูลในเรื่องเกี่ยวกับประเทศไทยประกอบการศึกษาในระดับสูงกว่าปริญญาตรี เพื่อความก้าวหน้าทางด้านอาชีพ ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติราชการในนามของรัฐบาลออสเตรเลีย ต้องการประกอบธุรกิจในประเทศไทย ประทับใจและอยากเรียนรู้ภาษาประเพณีและวัฒนธรรมต่างๆ ของไทย ต้องการท่องเที่ยวในประเทศไทย และเป็นวิธีผ่อนคลายความเครียด

ซาง ซอง แซ ภาควิชาไทยศึกษา มหาวิทยาลัยฮันกุก สาธารณรัฐเกาหลี (ปรียา หิรัญประดิษฐ์. 2545) แนะนำหลักสูตรภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ เพื่อการเปิดสอนในประเทศไทย ว่า ควรแบ่งเป็น 3 ระดับ ได้แก่ ระดับต้น ระดับกลาง และระดับสูง เทียบได้กับหลักสูตรภาษาไทย ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามลำดับ โดยจัดเป็นทั้งหลักสูตร ระยะสั้น 45 – 150 ชั่วโมง จนถึงหลักสูตรระดับปริญญา และผู้เรียนจะต้องผ่านการทดสอบมาตรฐาน เพื่อเข้าเรียนตามความสามารถ

ปรียา หิรัญประดิษฐ์ (2545) สรุปการจัดหลักสูตรการสอนภาษาไทยประเภทต่างๆ ได้แก่

1. หลักสูตรระยะสั้น 1 ปี
2. หลักสูตรระยะยาว 3 – 4 ปี
3. หลักสูตรปริญญาตรี
4. หลักสูตรปริญญาโท

โดยมีการจัดระดับเป็น ระดับผู้เริ่มเรียนหรือระดับต้น ระดับกลาง และระดับสูง สมพงษ์ วิทาศักดิ์พันธ์ (2545: 10) กล่าวว่า “สิ่งที่สำคัญมากสำหรับการสอนภาษาไทย ให้ชาวต่างประเทศ คือ ต้องมีการสำรวจ/ซักถามเป้าหมายความต้องการของผู้เรียนว่า ต้องการเรียนภาษาไทยไปทำไม เพื่ออะไร เพื่อนำมาเป็นกรอบในการสร้างบทเรียน กิจกรรม และวิธีสอนที่มีความหมาย และตรงกับความต้องการของผู้เรียน”

1.8.3 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

ซาง ซอง แซ ภาควิชาไทยศึกษา มหาวิทยาลัยฮันกุก สาธารณรัฐเกาหลี (สำนักงาน ปลัดทบวงมหาวิทยาลัย. 2544) กล่าวว่า องค์ประกอบในการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษา ต่างประเทศให้ประสบความสำเร็จนั้น ประกอบด้วยปัจจัยต่างๆ ได้แก่ ผู้สอน ตำราและหนังสือประกอบการ เรียน กิจกรรมเสริมนอกเวลาเรียน และสิ่งแวดล้อม

ศรีวิไล พลมณี (2545ก) กล่าวถึง สิ่งที่ควรคำนึงถึงในการเรียนการสอนภาษาไทย ในฐานะภาษาต่างประเทศ ได้แก่ แรงจูงใจ ความสนใจ ปัญหาของผู้เรียน และภูมิความรู้ของผู้สอน นอกจากนี้ ยังเน้นให้เห็นความสำคัญของบรรยากาศการเรียนการสอน ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน และผู้สอน การวิเคราะห์เปรียบเทียบภาษาของผู้เรียนและภาษาเป้าหมาย สื่อการสอน และห้องเรียน

สมพงษ์ วิทาศักดิ์พันธ์ (2545: 12 – 13) กล่าวถึงปัจจัยที่มีผลต่อการจัดทำแผน การสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ คือ เวลา เป้าหมาย ลักษณะ วัย ภูมิหลังของผู้เรียน และ จำนวนผู้เรียนในห้องเรียน นอกจากนี้ยังกล่าวถึงการจัดทำแผนการสอน การสร้างสื่อการสอน เทคนิค การสอน การสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน บทบาทของผู้เรียนในชั้นเรียน กิจกรรมนอกชั้นเรียน การทัศนศึกษา และการวัดและประเมินผล

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความ ต้องการและแรงจูงใจ

2.1 ความหมายและประเภทของความ ต้องการ

สจวร์ต ไคว้ตระกูล (2552: 156; อ้างอิงจาก Murray. 1938) ได้สรุปแนวคิดของเมอร์เรย์ เกี่ยวกับความต้องการว่า เป็นพื้นฐานที่จะทำให้เกิดแรงขับหรือแรงจูงใจ ซึ่งเป็นผลที่ทำให้มนุษย์แสดง พฤติกรรมที่นำไปสู่เป้าหมาย (Goal) ทั้งนี้ เมอร์เรย์ ได้สร้างทฤษฎีความต้องการ และแบ่งประเภท ของความต้องการทางจิตวิทยาและที่ยังคงใช้อยู่ในปัจจุบัน มี 7 ประเภท ได้แก่

1. ความต้องการใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement)
2. ความต้องการที่จะมีความสัมพันธ์กับคนอื่น (Affiliation)
3. ความต้องการความก้าวร้าว (Aggression)
4. ความต้องการที่จะเป็นตนของตนเอง (Autonomy)
5. ความต้องการที่จะมีอิทธิพลหรือบังคับผู้อื่น (Dominance)
6. ความต้องการที่แสดงออกเป็นเป้าแห่งสายตาคน (Exhibition)
7. ความต้องการที่จะปกป้องคุ้มครองรักษาผู้อื่น (Nurturance)

มาสโลว์ (Maslow. 1954: 80 – 97) ได้แบ่งความต้องการพื้นฐาน เป็น 5 ประเภท ดังนี้

1. ความต้องการทางสรีระ หรือความต้องการทางร่างกาย (Physiological Needs)
2. ความต้องการความมั่นคงปลอดภัยหรือสวัสดิภาพ (Safety Needs)
3. ความต้องการความรักและเป็นส่วนหนึ่งของหมู่ (Belongingness and Love Needs)
4. ความต้องการที่จะรู้สึกว่าคุณค่า (Esteem Needs)
5. ความต้องการรู้จักตนเองตามสภาพที่แท้จริง และพัฒนาตามศักยภาพของตน

(Needs for Self-Actualization)

ทั้งนี้ มาสโลว์ ได้จัดลำดับขั้นของความ ต้องการจากต่ำไปสูง โดยเริ่มจากความ ต้องการทางร่างกาย และหากความต้องการที่ขาดไปได้รับการตอบสนองจนเป็นที่พอใจแล้ว จึงจะพัฒนาไปสู่ ความต้องการขั้นต่อไป

ไบรน์ลี (Brindley. 1984: 28) ให้นิยามของความ ต้องการครอบคลุมถึง ความอยาก (Want) ความปรารถนา (Desires) อุปสงค์ (Demands) ความคาดหวัง (Expectation) แรงจูงใจ (Motivation) ความขาดแคลน (Lacks) ข้อจำกัด (Constraints) และสิ่งจำเป็น (Requirement)

ในด้านภาษาศาสตร์ ดัดลีย์ อีวานส์ และ โจ เซนต์ จอห์น (Dudley-Evans; & Jo St. John. 2000: 123) ได้แบ่งประเภทของความ ต้องการ สรุปได้ดังนี้

1. ความต้องการเชิงวัตถุวิสัยและการรับรู้ (Objective and Perceived Needs) คือ ความต้องการที่ประเมินจากภายนอกซึ่งอยู่บนพื้นฐานของข้อเท็จจริง
2. ความต้องการเชิงจิตวิสัยและความรู้สึก (Subjective and Felt Needs) คือ ความต้องการที่เกิดจากภายใน ซึ่งสอดคล้องกับปัจจัยทางด้านพุทธิปัญญา (Cognition) และเจตคติ (Attitude)

3. ความต้องการตามเป้าหมาย (Product-oriented Needs) คือ ความต้องการที่เกิดจากเป้าหมายที่ตั้งไว้

4. ความต้องการตามสถานการณ์ในการเรียน (Process-oriented Needs) คือ ความต้องการที่เกิดจากสถานการณ์ต่างๆในกระบวนการเรียนรู้

ตามหลักการตลาด กระบวนการตัดสินใจซื้อสินค้าจะเริ่มต้นที่การตระหนักถึงความต้องการ (Need Recognition) ซึ่งหมายถึง การที่ผู้บริโภคตระหนักถึงปัญหา หรือความต้องการของตนเอง เมื่อผู้ซื้อรับรู้ถึงความแตกต่างระหว่างสถานะที่แท้จริงของตนและสถานะที่ปรารถนา ความต้องการถูกกระตุ้นจากสิ่งกระตุ้นภายใน (Internal Stimuli) และสิ่งกระตุ้นจากภายนอก (External Stimuli) ที่สูงพอจะเป็นแรงขับ (Drive) การวิจัยผู้บริโภคควรทำเพื่อค้นหาถึงความต้องการหรือปัญหาที่ทำให้เกิดความ ต้องการ และความต้อการนั้นทำให้ผู้บริโภคสนใจสินค้าได้อย่างไร รวมทั้งเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อระบุถึงปัจจัยที่สามารถกระตุ้นความสนใจต่อผลิตภัณฑ์ได้มากที่สุด และสามารถนำไปพัฒนาแผนการตลาดให้สอดคล้องกับปัจจัยเหล่านี้

2.2 การประเมินความต้องการในการเรียนภาษาต่างประเทศ

ริชเทอร์ริช และ ชานเซอร์เรล (Richterich; & Chancerel. 1980: 3 – 49) กล่าวถึงการประเมินความต้องการของผู้ใหญ่ในการเรียนภาษาต่างประเทศ สรุปได้ว่า การประเมินความต้องการของผู้เรียนเป็นการจัดการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยให้ผู้เรียนเป็นผู้กำหนดวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้ วิธีการประเมิน และหลักสูตรที่เหมาะสมด้วยตนเองภายใต้ปัจจัยต่างๆ ของผู้เรียน เช่น เวลา การเงิน บุคลิกภาพ เป็นต้น ทั้งนี้จะต้องมีความสอดคล้องกับหน่วยที่จัดการเรียนการสอน (Teaching Establishments) สถาบันที่ผู้เรียนนำภาษาไปใช้ (User-institutions) และสังคม ซึ่งมีส่วนในการเป็นเหตุจูงใจให้ผู้เรียนต้องการเรียนภาษา การประเมินความต้องการของผู้เรียนอย่างเป็นระบบสามารถทำได้ในหลายมิติ เช่น การรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับตัวผู้เรียน ข้อมูลเกี่ยวกับหน่วยที่จัดการเรียนการสอน และข้อมูลเกี่ยวกับสถาบันและสังคมที่ผู้เรียนนำภาษาไปใช้ ซึ่งจะช่วยให้เข้าใจสถานการณ์ในการนำภาษาไปใช้จริง ทั้งนี้สามารถดำเนินการได้ทั้งก่อนการจัดการเรียนการสอนและระหว่างการจัดการเรียนการสอน มีปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินความต้องการของผู้เรียน สรุปได้ 4 ประการ ได้แก่ วัตถุประสงค์ วิธีการวัด และประเมินผล หลักสูตร และปัจจัยอื่นๆ

ในการรวบรวมข้อมูลนั้นสามารถทำได้หลายวิธีหรือวิธีใดวิธีหนึ่งคือ การสำรวจ การสำรวจจากตัวอย่าง (Sample Surveys) แบบสอบถาม การสัมภาษณ์ แบบวัดทัศนคติ การทดสอบเชาว์ปัญญา การทดสอบทางภาษา การวิเคราะห์หน้าที่การงาน การวิเคราะห์เนื้อหา การวิเคราะห์ทางสถิติ หรือการกำหนดวัตถุประสงค์ (Fixing of Objectives) สำหรับการรวบรวมข้อมูลความต้องการก่อนการเรียนการสอนเพื่อนำไปพัฒนาหลักสูตรภาษาต่างประเทศนั้น สามารถใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์ได้อย่างกว้างขวาง ประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านผู้เรียน ด้านหน่วยที่จัดการเรียนการสอน และด้านสถาบันที่ผู้เรียนนำภาษาไปใช้ โดยมีรายละเอียดที่สำคัญ ดังนี้

1. ด้านผู้เรียน ได้แก่ ข้อมูลส่วนตัว เวลาและสถานที่ที่ต้องการเรียน ผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการเรียน วัตถุประสงค์ในการเรียน (ทั่วไปหรือเฉพาะเจาะจง) ขอบเขตในการใช้ภาษา (ใช้ในการทำงานหรือชีวิตส่วนตัว) สถานการณ์ที่ผู้เรียนใช้ภาษา พื้นฐานทางภาษา ระดับความสามารถที่ต้องการวัดและประเมินผล คุณวุฒิที่ต้องการและจุดประสงค์ที่นำคุณวุฒิไปใช้ เวลาที่ใช้ในหลักสูตร ราคา คุณสมบัติและจำนวนของผู้สอน จำนวนผู้เรียน เนื้อหาหลักสูตร ระดับความสามารถทางภาษา และทักษะที่ต้องการพัฒนา

2. ด้านหน่วยที่จัดการเรียนการสอน ได้แก่ ประเภทของหน่วยงาน ระบบการเงิน (เช่น เป็นองค์กรหวังผลกำไรหรือไม่หวังผลกำไร) วัตถุประสงค์ในการจัดการเรียนการสอน และเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ การวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ในการเรียน ประเภทของการวัดและประเมินผล วิธีการจัดกลุ่มผู้เรียน คุณสมบัติทางการศึกษาที่จัดให้ผู้เรียน เวลาของหลักสูตร ราคา คุณสมบัติและจำนวนของผู้สอน จำนวนผู้เรียน สื่อการเรียนการสอน กลวิธีการสอน ระดับความสามารถที่จัดสอน

3. ด้านสถาบันที่ผู้เรียนนำภาษาไปใช้ ได้แก่ ประเภทของกิจการ ลักษณะของพนักงาน ระยะเวลาจ้างงาน สถานที่และที่ตั้ง ระบบการเงิน วัตถุประสงค์ในการให้ลูกจ้างเรียนภาษา (ทั่วไปหรือเฉพาะเจาะจง) ผู้กำหนดวัตถุประสงค์ในการเรียนภาษาของลูกจ้าง กิจกรรม บทบาทหน้าที่และสถานการณ์ที่ให้ผู้เรียนนำภาษาไปใช้ ทักษะที่ต้องการให้ลูกจ้างพัฒนาทางภาษา ความถี่ในการใช้ภาษา คุณวุฒิทางภาษาที่ต้องการ เวลาและสถานที่ที่ให้ลูกจ้างเรียนภาษา และค่าใช้จ่ายในการเรียน

ดัดลีย์ อีวานส์ และ โจ เซนต์ จอห์น (Dudley-Evans; & Jo St. John. 2000: 123 – 125) กล่าวถึงการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะด้าน (English for Specific Purpose : ESP) โดยแบ่งการประเมินความต้องการเป็น 3 ประเภท ได้แก่

1. การวิเคราะห์สถานการณ์เป้าหมาย (Target situation analysis : TSA) คือ การประเมินตามวัตถุประสงค์ (Objective) การรับรู้ (Perceived) และ เป้าหมาย (Product Oriented) ซึ่งครอบคลุมถึงการวิเคราะห์ข้อมูลทางอาชีพของผู้เรียน อันหมายถึง กิจกรรมทางภาษาที่ผู้เรียนจะนำไปใช้ประโยชน์ และข้อมูลเกี่ยวกับการสื่อสาร ซึ่งหมายถึงความรู้เกี่ยวกับวิธีการใช้ภาษาในสถานการณ์เป้าหมาย เช่น ประเภทของภาษา (Genre) บทสนทนา (Discourse)

2. การวิเคราะห์สถานการณ์ในการเรียนรู้ (Learning Situation Analysis : LSA) คือ การประเมินตามจิตวิสัย (Objective) ความรู้สึก (Felt) และกระบวนการเรียนรู้ (Process-Oriented) โดยครอบคลุมถึงข้อมูลส่วนตัวของผู้เรียน อันประกอบด้วยปัจจัยที่มีผลกระทบต่อผู้เรียน เช่น ประสบการณ์การเรียนภาษาที่ผ่านมา ข้อมูลทางวัฒนธรรม เหตุผลและความคาดหวังที่เข้าเรียนในหลักสูตร ทศนคติในการเรียนภาษา และสิ่งที่ต้องการจากหลักสูตรที่เรียน

3. การวิเคราะห์สถานการณ์ปัจจุบัน (Present situation analysis : PSA) คือ การประเมินทักษะและประสบการณ์ทางภาษา และจุดอ่อนและจุดแข็งทางภาษา ซึ่งครอบคลุมถึงข้อมูลทางด้านภาษาของผู้เรียน เช่น ทักษะทางภาษาและการใช้ภาษาในปัจจุบันของผู้เรียน สิ่งที่คุณเรียนต้องเรียนรู้เพิ่มเติมจากสิ่งที่ขาดไป (Lacks) อันหมายถึง ช่องว่างระหว่างเป้าหมายในการใช้ภาษาและสิ่งที่คุณเรียนรู้ในปัจจุบัน ข้อมูลในการเรียนรู้ภาษาที่ทำให้เรียนภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ และปัจจัยแวดล้อม

ทั้งนี้ ผู้ที่ให้ข้อมูลเหล่านี้ อาจเป็นผู้เรียนปัจจุบัน ศิษย์เก่า บุคคลที่ศึกษาหรือทำงานในสาขาที่เกี่ยวข้อง เอกสารหรืองานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ลูกค้าย นายจ้าง เพื่อนร่วมงาน เป็นต้น

ริชาร์ด (Richards. 2001: 167) กล่าวว่า ในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมีความจำเป็น ต้องวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน 3 ด้าน ได้แก่

1. ลักษณะการเรียนรู้
2. คุณสมบัติ (Asset) ในการเรียนรู้
3. เป้าหมายในการเรียนรู้ ซึ่งเป็นการค้นหาแรงจูงใจส่วนบุคคลในการเรียนรู้ อัน

จะนำไปสู่การวางแผนการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน

2.3 ความหมายของแรงจูงใจ

ฉัตยาพร เสมอใจ และ มัทนียา สมมิ (2546) ให้ความหมายของแรงจูงใจว่า หมายถึง แรงขับภายในของบุคคลที่กระตุ้นให้เขาแสดงพฤติกรรม และบุคคลจะทำได้โดยมีแรงจูงใจในการกระทำ

ศิริบุรณ์ สายโกสม (2551: 143) กล่าวว่า แรงจูงใจกระตุ้นให้เรามีการเคลื่อนไหว มีการกระทำออกมา เป็นเหตุที่อยู่เบื้องหลังพฤติกรรม แรงจูงใจคือแนวทางไปสู่เป้าหมาย เป็นสิ่งที่ช่วยอธิบายว่า “ทำไม” เราจึงทำพฤติกรรมดังที่เป็นอยู่ ทฤษฎีแรงจูงใจช่วยอธิบายถึงการเริ่มพฤติกรรม การควบคุม หรือให้แนวทาง รวมทั้งการหยุดยั้งพฤติกรรม

สุรงค์ โค้วตระกูล (2552: 153) ได้สรุปความคิดรวบยอดเกี่ยวกับ “แรงจูงใจ” ว่าหมายถึง องค์ประกอบที่กระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมที่มีจุดมุ่งหมาย แต่เนื่องจากเราไม่สามารถวัดแรงจูงใจได้โดยตรง จึงต้องอาศัยพฤติกรรมที่สังเกตได้เป็นสิ่งอ้างอิง

โลเวลล์ (Lovell. 1980: 109) ให้ความหมายของคำว่า “แรงจูงใจ” ว่า เป็นกระบวนการที่ชักนำ โน้มน้าวให้บุคคลเกิดความมานะพยายาม เพื่อที่จะสนองความต้องการบางประการให้บรรลุผลสำเร็จ

วิลเลียมส์ และ เบอร์ดิน (Williams; & Burden. 1999: 120) สรุปความหมายของแรงจูงใจว่า เป็นสภาพของความกระตือรือร้นทางความคิดและอารมณ์ ซึ่งนำไปสู่การตัดสินใจกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง และทำให้เกิดความพยายามที่คงทนทางด้านร่างกายและสติปัญญา เพื่อบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

สรุปได้ว่า แรงจูงใจ หมายถึง เป็นเหตุผลและความต้องการอันเป็นปัจจัยเริ่มต้นในการเรียนรู้ ภาษา

2.4 ประเภทของแรงจูงใจ

นักจิตวิทยาหลายท่านแบ่งแรงจูงใจเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ ดังนี้

1. แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) ซึ่งเป็นสภาวะที่บุคคลต้องการแสดงพฤติกรรมบางสิ่งบางอย่าง เพราะถูกผลักดันจากสิ่งที่อยู่ภายในจิตใจโดยไม่หวังรางวัล หรือแรงเสริมภายนอก เช่น ความรัก ความชอบ ความพอใจ ความสนใจ ความต้องการ ความอยากรู้อยากเห็น การมองเห็นคุณค่าหรือประโยชน์ ความอยากที่จะมีสมรรถภาพ (Competence) ความต้องการพัฒนาตน (Growth

Needs) ความอยากรู้อยากเห็น (Curiosity) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motivation) และความต้องการเป็นส่วนหนึ่งของสังคม เป็นต้น พฤติกรรมที่เกิดจากแรงจูงใจภายในเกิดจากความสนใจของผู้แสดงพฤติกรรม การรายงานของผู้แสดงพฤติกรรม (Self Report) จึงใช้เป็นตัววัดแรงจูงใจภายใน ตัวอย่างของแรงจูงใจภายในในการเรียนรู้ ได้แก่ ความต้องการติดต่อสื่อสารกับคนอื่น

2. แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) ซึ่งเป็นสภาวะที่บุคคลได้รับการกระตุ้นจากสิ่งเร้าภายนอก และทำให้ต้องการแสดงพฤติกรรมบางอย่าง เพื่อหวังให้ได้รับรางวัล เช่น คำชม คະแนน ตำแหน่งหน้าที่ รวมถึงตัวแปรต่างๆ ที่มาจากบุคคลหรือลักษณะของเหตุการณ์ เช่น การให้ข้อมูลป้อนกลับ (Feedbacks) การตั้งเป้าหมายและความคาดหวัง (Expectancy) วิธีสอนของครูผู้สอน กิจกรรม และบรรยากาศการเรียนการสอน เป็นต้น

ณัฐพรหม อินทยศ (2553: 263) แบ่งประเภทของแรงจูงใจเป็น 2 ประเภท ได้แก่

1. แรงจูงใจปฐมภูมิ (Primary Motive) ซึ่งเป็นแรงจูงใจที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ มักเป็นแรงจูงใจที่เอื้อต่อการมีชีวิตรอดของมนุษย์และเป็นส่วนที่เกิดจากความต้องการทางร่างกาย เช่น ความหิว ความกระหาย เป็นต้น

2. แรงจูงใจทุติยภูมิ (Secondary Motive) หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า แรงจูงใจทางสังคม (Social Motive) หรือความต้องการทางด้านจิตใจ เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากการเรียนรู้จากสังคมที่ตนอาศัยอยู่ เช่น ความต้องการเงิน ตำแหน่งหน้าที่การงาน และฐานะทางสังคม เป็นต้น แรงจูงใจทางสังคมที่มีความสำคัญได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ซึ่งเป็นแรงจูงใจที่ทำให้บุคคลต้องการแสดงพฤติกรรมที่จะประสบสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายที่วางไว้ และแรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ ซึ่งเป็นแรงจูงใจที่ต้องการจะสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นในสังคมด้วยเหตุผลต่างๆ เช่น ความต้องการด้านความรัก

ฮัล ดอลลาร์ด และ มิลเลอร์ (สุรางค์ โค้วตระกูล. 2552: 155; อ้างถึงจาก Hull. 1952; Dullard; & Miller. 1950) ได้แบ่งแรงจูงใจเป็น 2 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจทางสรีระ (Physiological Motives) ซึ่งประกอบด้วยความหิว ความกระหาย และความต้องการทางเพศ

2. แรงจูงใจทางจิตวิทยา (Psychological Motives) ซึ่งเป็นแรงจูงใจที่เกิดจากการเรียนรู้ เช่น แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แรงจูงใจที่อยากเป็นส่วนหนึ่งของหมู่ เป็นต้น

โรเจอร์ส (Rogers. 1977: 13 – 20) กล่าวถึง เหตุผลที่ผู้ใหญ่กลับมาเรียนอีกครั้งด้วยแรงจูงใจ 4 ประการ ได้แก่

1. แรงจูงใจด้านอาชีพ โดยเฉพาะวัยผู้ใหญ่ตอนต้น

2. แรงจูงใจมุ่งพัฒนาตนเอง โดยเฉพาะด้านที่เป็นความรู้ทั่วไป หรือกิจกรรมสร้างสรรค์
เพื่องานอดิเรก

3. แรงจูงใจด้านสังคม เช่น ต้องการพบเพื่อนใหม่ หรือเปลี่ยนแปลงบรรยากาศในชีวิตประจำวัน

4. แรงจูงใจอื่นๆ เช่น เป็นโอกาสที่สองสำหรับผู้ที่พลาดโอกาสจากการเรียนในระบบโรงเรียน สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ และบรรยากาศอื่นๆ ที่จัดขึ้นในสถานศึกษา

2.5 แรงจูงใจในการเรียนภาษาต่างประเทศ

กานเย (Garner. 1985) กล่าวถึง แรงจูงใจในการเรียนภาษาที่สอง 2 ประเภท ได้แก่

1. แรงจูงใจในการมีส่วนร่วมในสังคม (Integrative Motivation) ซึ่งหมายถึง ความสนใจในการเรียนภาษาที่สองเพื่อมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ที่พูดภาษานั้น หรือทัศนคติด้านบวกที่มีต่อผู้คนที่หรือวัฒนธรรมของภาษาที่สอง

2. แรงจูงใจในการใช้ประโยชน์ (Instrumental Motivation) ซึ่งหมายถึง ความสนใจในการเรียนภาษาที่สอง เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ เช่น เพื่อความก้าวหน้าด้านอาชีพ

บราวน์ (Brown. 2000) กล่าวถึง แรงจูงใจ ว่าเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษา ทั้งนี้ตามแนวคิดของนักจิตวิทยาด้านพุทธิปัญญา เน้นถึงแรงจูงใจในด้านการตัดสินใจเลือกที่จะบรรลุเป้าหมายใดเป้าหมายหนึ่ง และระดับของความพยายามที่ใช้ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายนั้น โดยมีความต้องการ (Needs) หรือแรงขับ (drives) 6 ประการดังนี้

1. ความต้องการค้นหา (Needs for Exploration)
2. ความต้องการใช้ประโยชน์ (Need for Manipulation)
3. ความต้องการในการทำกิจกรรม (Need for Activity)
4. ความต้องการได้รับการกระตุ้น (Need for Stimulation)
5. ความต้องการความรู้ (Need for Knowledge)
6. ความต้องการพัฒนาตนและเพื่อให้คนอื่นหรือสังคมยอมรับ (Need for Ego

Enhancement)

สรุปได้ว่า แรงจูงใจเป็นองค์ประกอบสำคัญของการเรียนรู้ ผู้ที่มีแรงจูงใจสูงต่อบางสิ่งบางอย่าง ก็ย่อมแสดงความต้องการ และความสนใจที่จะศึกษาเรียนรู้สิ่งนั้นๆ เช่นเดียวกับการเรียนภาษาต่างประเทศ หากผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียน ก็จะทำให้มีความต้องการในการเรียนรู้และสามารถเรียนรู้ภาษาต่างประเทศนั้นๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ

ปรียา หิรัญประดิษฐ์ (2545) ได้ศึกษาวิจัย เรื่องสถานภาพการเรียนและการสอนภาษาไทยให้แก่ชาวต่างประเทศในประเทศไทย ซึ่งวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารและการสัมภาษณ์ผู้บริหาร ผู้สอน และผู้เรียนชาวต่างประเทศที่เรียนในชั้นเรียนและเรียนด้วยตนเอง ผลการวิจัยแบ่งเป็นประเด็นต่างๆ ได้ดังนี้

1. การจัดการเรียนการสอน

ผลจากการวิเคราะห์เอกสาร ได้แบ่งหลักสูตรภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศเป็น 5 ประเภท ได้แก่ หลักสูตรบริการที่ไม่ได้กำหนดระดับ หลักสูตรประกาศนียบัตรระยะสั้น หลักสูตรเร่งรัด เพื่อเตรียมความพร้อมในระดับมหาวิทยาลัย วิชาเลือกหรือวิชาหนึ่งในหลักสูตรปริญญาตรี และหลักสูตรไทยศึกษาหรือภูมิภาคศึกษา ซึ่งสถาบันต่างๆ เปิดสอนในระดับต้น ระดับกลาง ระดับสูง และหลักสูตร

ภาษาไทย เพื่อวัตถุประสงค์ ส่วนใหญ่จะเปิดสอนระดับต้น มีการสอนทั้งแบบแยกทักษะ คือ การฟัง และการพูด และการอ่านและการเขียน และแบบสอนแบบผสมกันทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ในส่วนของเทคนิคการสอนนั้น การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นแนวสำคัญ โดยสอนเนื้อหาในชีวิตประจำวันตามความต้องการของผู้เรียน เช่น ถ้าผู้เรียนต้องการเรียนเพื่อการประกอบอาชีพ ก็ต้องให้สาระเนื้อหาที่ใช้ในการทำงาน ในส่วนของการวัดและประเมินผลนั้น มี 3 ประเภท ได้แก่ การทดสอบเพื่อจัดเข้าชั้นเรียน การทดสอบระหว่างเรียน และการทดสอบเพื่อเลื่อนชั้นเรียน สำหรับหลักสูตรระยะสั้น ส่วนใหญ่ไม่มีการสอบเพื่อจัดชั้นเรียนหรือการวัดผลก่อนจบหลักสูตร นอกจากนี้ ยังมีปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการเรียนการสอนอื่นๆ เช่น การฝึกฝน การทดสอบ ความสามารถของครู กิจกรรมในและนอกชั้นเรียน และสื่อการเรียนการสอน

2. ปัญหาและอุปสรรคจากการเรียนและการสอน

2.1 ปัญหาด้านผู้เรียน คือ ผู้เรียนได้รับมอบหมายให้มาเรียนจึงไม่สนใจ ผู้เรียนไม่ฝึกและไม่พร้อม โดยเฉพาะผู้ที่ทำงานในบริษัทและเรียนนอกเวลา งาน ปัญหาด้านการออกเสียงโดยเฉพาะวรรณยุกต์ และพื้นความรู้ผู้เรียนไม่เท่ากัน

2.2 ปัญหาด้านผู้สอน คือ ผู้สอนบางคนขาดประสบการณ์ในการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างประเทศ

2.3 ปัญหาด้านเนื้อหา คือ ระบบไวยากรณ์ไทยต่างจากระบบไวยากรณ์ของผู้เรียน ระบบเสียงบางเสียงไม่มีในภาษาแม่ของผู้เรียน และผู้เรียนไม่รู้ความแตกต่างระหว่างภาษาพูดและภาษาเขียน

2.4 ปัญหาด้านการจัดการ คือ การกำหนดการสอนและตารางสอนไว้ล่วงหน้าตามความสะดวกของสถาบันไม่เหมาะสม และมักเป็นช่วงเวลาที่ไม่ต้องการเรียน และจำนวนผู้เรียนในแต่ละหลักสูตรน้อย จึงไม่สามารถแบ่งกลุ่มย่อยตามความรู้ของผู้เรียนได้

ศรีวิไล พลมณี (2545: 25 – 27) ได้สำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาเกาหลีต่อการสอนภาษาไทยให้นักศึกษาเกาหลี โดยใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักศึกษาเกาหลี ชั้นปีที่ 2 และ 3 จำนวน 20 คน ซึ่งมาเรียนภาษาไทยแบบเข้ม ณ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เป็นเวลา 2 เดือน ความคิดเห็นของนักศึกษาเกาหลีดังกล่าวต่อภาษาไทย และหลักสูตรภาษาไทยที่เคยเรียนมา คือ อาจารย์สอนภาษาไทยชั้นเริ่มควรเป็นคนเกาหลี ชั้นกลางและชั้นสูง ควรเป็นคนไทย ผู้สอนต้องสอนให้ง่ายและสนุกด้วยวิธีสอนที่หลากหลาย มีกิจกรรมประกอบ ด้านเนื้อหา ผู้สอนควรสอดแทรกความเข้าใจด้านสังคม การเมือง และวรรณคดี มีการสอนโดยฝึกทักษะมากขึ้น และให้ได้มีโอกาสสนทนากับคนไทย ด้านผู้เรียน ควรสนใจและพยายามฝึกแต่งประโยคและการพูด มีวิธีฝึกฝนเรียนรู้นอกชั้นเรียน โดยหาโอกาสอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาไทย พูดกับคนไทย ท่องจำคำศัพท์ และมาท่องเที่ยวประเทศไทย

พัชรินทร์ เอี่ยมละออภักดี (2548: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับทัศนคติของผู้เรียนภาษาจีนกลางในการตัดสินใจเรียนภาษาจีนกลาง และแนวโน้มพฤติกรรมการเรียนภาษาจีนกลาง ใน

เขตกรุงเทพมหานคร พบว่า จำนวนระดับชั้นที่ผู้เรียนเคยเรียนใน 1 ปีที่ผ่านมา มีความสัมพันธ์กับหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน สื่อในการสอน ราคาที่เหมาะสมกับหลักสูตร และราคาที่ถูกกว่าเมื่อเทียบกับคู่แข่ง ผู้เรียนที่เสียค่าใช้จ่ายในราคาที่เหมาะสมจะมีแนวโน้มในการเรียนต่อมากขึ้น และทำเลที่สะดวกในการเดินทางมีผลต่อความถี่ในการเรียน

นภาพร ทองแกงกล้า (2549: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยเจ้าของภาษา โรงเรียนถาวรานุกูล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุทสาคร ใน 3 ด้าน ได้แก่ กิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการสอน และด้านการวัดประเมินผล โดยใช้แบบสอบถามในการสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3 โรงเรียนถาวรานุกูล จำนวน 159 คน ครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จำนวน 13 คน และผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3 โรงเรียนถาวรานุกูล จำนวน 15 คน ผลการวิจัยพบว่า ครูและนักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยเจ้าของภาษาในระดับมาก

วรพงศ์ ไชยฤกษ์ (2553) ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับบริบทการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย โดยการศึกษาวิเคราะห์หลักสูตร สภาพและปัญหาในการจัดการเรียนการสอน และวิเคราะห์แนวทางแก้ไขปัญหาของแต่ละสถาบัน จำนวน 6 สถาบัน รวมทั้งใช้แบบสอบถาม การสัมภาษณ์ และแบบสังเกตการจัดการเรียนการสอนกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่ม ได้แก่ หัวหน้าภาค/สาขาหรือประธานหลักสูตร ผู้สอน และนักศึกษา จำนวนทั้งหมด 296 คน พบว่า หลักสูตรแตกต่างกันไปตามวัตถุประสงค์ของแต่ละสถาบัน ซึ่งจำแนกได้เป็น 2 รูปแบบ ได้แก่ หลักสูตรที่สถาบันในประเทศไทยจัดเอง และหลักสูตรที่มีความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษาไทยกับสถาบันอุดมศึกษาต่างประเทศ ทั้งนี้ สามารถสรุปวัตถุประสงค์ของหลักสูตรได้ 6 ประการ ได้แก่ เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจในการใช้ภาษาไทย เพื่อศึกษาวัฒนธรรมไทย เพื่อการประกอบอาชีพในอนาคต เพื่อการศึกษาต่อในอนาคต เพื่อสอนภาษาไทยเฉพาะวิชาชีพ เช่น ภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยว ภาษาไทยเชิงธุรกิจ การสอนภาษาไทย และเพื่อบูรณาการความรู้ภาษาไทยกับวิชาอื่นๆ

แมททิวส์ (Matthews. 2010) ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการรับรู้ความสามารถของตนเอง (Self-Efficacy) ของนักศึกษามหาวิทยาลัยในการสอนกวดวิชาภาษาต่างประเทศ โดยใช้แบบสอบถามก่อนและหลังการกวดวิชา ผลการวิจัยพบว่า ช่วงเวลาเรียนกวดวิชาที่สั้น มีประสิทธิผลในการจูงใจผู้เรียน ทั้งนี้อาจเนื่องจากผู้เรียนอาจรู้สึกเหน็ดเหนื่อยกับการเรียนในช่วงเวลานาน

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความต้องการและแรงจูงใจ

เสาวนีย์ พันธ์สรณ์ (2535) ศึกษาวิจัยเรื่องเหตุจูงใจในการเข้าเรียนภาษาของผู้เรียนในโรงเรียนสอนภาษาต่างประเทศภาคเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยสำรวจแบบสุ่มตัวอย่างจากผู้ลงทะเบียนเรียนภาษาต่างประเทศ 3 ภาษา คือ ภาษาอังกฤษ ภาษาญี่ปุ่น และภาษาฝรั่งเศส ในโรงเรียนสอนภาษาต่างประเทศเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 87 โรงเรียน ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ค่าเฉลี่ยของเหตุจูงใจในการเข้าเรียน รวมทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ค่าเฉลี่ยใน

ระดับมากมี 2 ด้าน ได้แก่ การเรียนเพื่อรู้ และการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่น ค่าเฉลี่ยในระดับปานกลางมี 3 ด้าน ได้แก่ การประกอบอาชีพ การนำความรู้ไปช่วยเหลือชุมชน และการทำตามความคาดหวังของผู้อื่น และค่าเฉลี่ยในระดับน้อยมี 1 ด้าน ได้แก่ การหลีกเลี่ยงจากสภาพที่เป็นอยู่ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 10 ข้อ ได้แก่ การต้องการพัฒนาตนเอง การต้องการความรู้ด้านภาษา ชอบและสนใจ เพื่อความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพ เป็นพื้นฐานในการเรียนชั้นสูงขึ้น นำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ต้องการให้เป็นที่ยอมรับของสังคม วิชาที่เรียนเป็นที่นิยมของตลาดแรงงาน และเพื่อนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่สังคม นอกจากนี้ยังพบว่า ผู้เรียนที่มีอายุน้อย คือ ช่วงอายุ 14 – 34 ปี มีค่าเฉลี่ยของเหตุจูงใจในการเข้าเรียนสูงกว่าผู้เรียนที่มีอายุมาก คือ อายุ 35 ปี ขึ้นไป และผู้เรียนที่ประกอบอาชีพต่างกันมีเหตุจูงใจในการเข้าเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ อาชีพธุรกิจบริการ รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ นักเรียนนักศึกษา มีเหตุจูงใจในการเข้าเรียนภาษาสูงกว่าผู้เรียนที่มีอาชีพอื่น ๆ 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่น การทำตามความคาดหวังของผู้อื่น การประกอบอาชีพ และการนำความรู้ไปช่วยเหลือชุมชน

สุพัฒน์ สุกมลสันต์ และคนอื่นๆ (2537) ได้วิจัยเรื่อง ความต้องการภาษาอังกฤษในสถานประกอบการ และความพร้อมของบุคลากรในการให้บริการฝึกอบรมภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจและเทคโนโลยีของบริษัทต่างๆ ในประเทศไทย จำนวน 2000 แห่ง ผลการวิจัยพบว่า ทักษะภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจและเทคโนโลยีที่ผู้ประกอบการต้องการการฝึกอบรมเป็นอันดับแรก ได้แก่ ทักษะการฟัง รองลงมาได้แก่ ทักษะการพูด ทักษะการเขียน ทักษะการอ่าน และทักษะการแปล ตามลำดับ ในขณะที่ ระดับการเรียนที่มีความต้องการมากที่สุดคือระดับต้น รองลงมา ได้แก่ ระดับกลาง และระดับสูง ตามลำดับ

ปรียา หิรัญประดิษฐ์ (2545) ได้วิจัยเรื่องสถานภาพการเรียนและการสอนภาษาไทย ให้แก่ชาวต่างประเทศในประเทศไทย โดยวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารและการสัมภาษณ์ผู้บริหาร ผู้สอน และผู้เรียนชาวต่างประเทศที่เรียนในชั้นเรียนและเรียนด้วยตนเอง ผลการวิจัยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความ ต้องการและแรงจูงใจในการเรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ได้แก่ เหตุผลในการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ กล่าวคือ ผู้บริหารสถาบันที่เปิดสอนภาษาไทยให้ชาวต่างประเทศ ทั้งภาครัฐและเอกชนส่วนใหญ่ระบุว่าเปิดสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ เนื่องจากสถาบันของตนมีข้อแลกเปลี่ยนนักศึกษากับต่างประเทศ นักศึกษาชาวต่างประเทศในสถาบันของตนอยากเรียนร่วมกับนักศึกษาไทย และชาวต่างประเทศต้องการเรียนภาษาไทยเพื่อทำงานได้ดีขึ้น ในด้านสาเหตุที่ชาวต่างประเทศเรียนภาษาไทยนั้นเพราะต้องการสื่อสารกับคนไทย รองลงมาคือ ใช้ในการทำงาน และสาเหตุอื่นๆ คือ ต้องการเข้าใจภาษา วรรณกรรม และวัฒนธรรมไทย ได้เรียนรู้ประเทศไทย แต่งานกับคนไทย ต้องการพูดให้เหมือนเจ้าของภาษา และอื่นๆ

ศรวิไล พลมณี (2545: 25 – 27) ได้สำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาเกาหลีต่อการสอนภาษาไทย ให้นักศึกษาเกาหลี โดยใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักศึกษาเกาหลี ชั้นปีที่ 2 และ 3 จำนวน 20 คน ซึ่งมาเรียนภาษาไทยแบบเข้ม ณ คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่เป็นเวลา 2 เดือน สรุปได้ว่า เหตุผลในการเรียนภาษาไทยของนักศึกษากลุ่มนี้ อันดับหนึ่งคือ ต้องการรู้จักประเทศไทย ความเป็นอยู่ เศรษฐกิจ และวัฒนธรรมไทย อันดับสองคือ ต้องการมาทำงานกับบริษัท

เกาหลีในประเทศไทย อันดับสามคือ ต้องการพูดภาษาไทยและศึกษาต่อในประเทศไทย และอันดับที่สี่คือ ต้องการท่องเที่ยวในประเทศไทย ในด้านความสนใจเกี่ยวกับไทยศึกษานั้น อันดับหนึ่งคือ สนใจเรียนภาษาและวัฒนธรรมไทย อันดับสองคือ สนใจเรียนสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองการปกครอง และอันดับสามคือ สนใจเรียนวรรณคดี ประวัติศาสตร์ และศาสนาพุทธ ในด้านแรงจูงใจในการเรียนภาษาไทยนั้น ชาวต่างประเทศที่เรียนภาษาไทยในประเทศไทยมีจุดประสงค์และแรงจูงใจที่หลากหลาย เช่น เรียนเพื่อความสนุก รู้สึกชอบประเทศไทย ต้องการมาพำนักอาศัยและขอวีซ่าในประเทศไทย มีวัฒนธรรมที่คล้ายคลึงกัน ต้องการเข้ามาเผยแพร่ศาสนา เป็นช่องทางในการศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับประเทศไทย และเป็นโอกาสในการศึกษาต่อในประเทศไทย เป็นต้น

สุกัญญา พิชัยยงค์วงศ์ (2546) ศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนภาษาอังกฤษและพฤติกรรมของผู้บริโภคโดยเปรียบเทียบระหว่างสถาบันสอนภาษา เอ.ยู.เอ. กับ สถาบันสอนภาษา บริติช เคานซิล ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างคือ ผู้ที่กำลังเรียนภาษาอังกฤษที่สถาบันสอนภาษา เอ.ยู.เอ. และ สถาบันสอนภาษา บริติช เคานซิล รวมจำนวนทั้งสิ้น 400 คน สรุปผลได้ว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนภาษาอังกฤษระหว่างสถาบันสอนภาษา เอ.ยู.เอ. และ สถาบันสอนภาษา บริติช เคานซิล คือ สถานที่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และอายุ โดยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่แตกต่างกันระหว่างสถาบันสอนภาษา เอ.ยู.เอ. กับ สถาบันสอนภาษา บริติช เคานซิล มีผลต่อการเลือกเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน ส่วนแรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ และแรงจูงใจในการศึกษาที่แตกต่างกันระหว่างสถาบันสอนภาษา เอ.ยู.เอ. กับ สถาบันสอนภาษา บริติช เคานซิล มีผลต่อการเลือกเรียนภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน และแรงจูงใจส่วนบุคคล ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ และแรงจูงใจในการศึกษา มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการคาดว่าจะเรียนต่อที่สถาบันเดิม

กิจวัฒน์ ธนวิศาล (2547) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางของผู้เรียนในสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2546 โดยใช้แบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นผู้เรียนภาษาจีนกลางในสถาบันดังกล่าว จำนวน 286 คน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเลือกเรียนภาษาจีนกลาง ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างผู้เรียนกับสมาชิกในครอบครัว เพศชาย อาชีพของผู้เรียน ได้แก่ อาชีพนักเรียน นักศึกษา และลักษณะทางกายภาพในสถาบัน และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับการเลือกเรียนภาษาจีนกลาง ได้แก่ เพศหญิง และอายุ ระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี และอาชีพของผู้เรียน ได้แก่ อาชีพข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ

ฮูล (สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. 2533: 9; อ้างอิงจาก Houle. 1961) ได้ทำการศึกษาด้วยวิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกจากนักศึกษาผู้ใหญ่ จนสามารถแยกแรงจูงใจการเข้ามาเรียนของผู้ใหญ่เป็น 3 ประเภท ได้แก่ ความตั้งใจมุ่งหวังด้านเป้าประสงค์ (Goal – Oriented) ความตั้งใจมุ่งหวังด้านกิจกรรมทางสังคม (Activity Oriented) และความตั้งใจมุ่งหวังทางด้านความรู้ (Learning – Oriented)

โจนส์ (สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. 2533: 23; อ้างอิงจาก Jones. 1969) ได้ทำการสำรวจเกี่ยวกับสาเหตุที่นักศึกษาผู้ใหญ่มาเข้าเรียนทางด้านการศึกษาผู้ใหญ่ และวิเคราะห์เหตุผลได้ 2 ประการ คือ เหตุผลเพราะความสนใจ (Motive to Attend) และเหตุผลเพราะต้องการเรียนรู้ (Motive to Learn)

เฮอรั่มันเดซ (Hernandez. 2010) ได้วิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของแรงจูงใจในการมีส่วนร่วมในสังคม (Integrative Motivation) แรงจูงใจในการใช้ประโยชน์ (Instrumental Motivation) และปฏิสัมพันธ์กับวัฒนธรรมของภาษาที่สองที่มีต่อการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาที่สองในบริบทของการศึกษาในต่างแดน โดยศึกษาวิจัยนักศึกษาจำนวน 20 คน จากมหาวิทยาลัย Marquette University ซึ่งเรียนภาษาสเปนเป็นเวลาหนึ่งภาคการศึกษาในประเทศสเปน ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีทั้งแรงจูงใจในการมีส่วนร่วมในสังคมและแรงจูงใจในการใช้ประโยชน์ และแรงจูงใจในการมีส่วนร่วมในสังคมมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับปฏิสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมของภาษาที่สอง

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูชาวต่างประเทศในโรงเรียนนานาชาติ และโรงเรียนที่เปิดสอนหลักสูตรภาษาอังกฤษในจังหวัดภูเก็ต จำนวน 12 แห่ง รวมทั้งสิ้น 395 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูชาวต่างประเทศในโรงเรียนนานาชาติ และโรงเรียนที่เปิดสอนหลักสูตรภาษาอังกฤษในจังหวัดภูเก็ต จำนวน 12 แห่ง รวมทั้งสิ้น 100 คน ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi Stage Sampling) ดังนี้

ขั้นที่ 1 การสุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota Sampling) ใช้ในการคำนวณหาจำนวนตัวอย่าง ซึ่งคิดเป็น 25% ของประชากรแต่ละโรงเรียน

ขั้นที่ 2 การสุ่มตัวอย่างตามสะดวก (Convenience Sampling) ใช้ในการให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม เรื่อง ความต้องการและแรงจูงใจในการเรียนภาษาไทยของครูชาวต่างประเทศในจังหวัดภูเก็ต ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีขั้นตอนในการสร้างแบบสอบถามดังต่อไปนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ การเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ความต้องการ และแรงจูงใจ เพื่อใช้ในการสร้างแบบสอบถาม
2. จัดทำแบบสอบถามโดยมีขอบเขตและรูปแบบ ดังนี้
 - 2.1 ขอบเขตของแบบสอบถาม เกี่ยวข้องกับข้อมูลทั่วไป พื้นฐานภาษาไทย ความต้องการแรงจูงใจ และปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนภาษาไทยของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - 2.2 รูปแบบของแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 5 ส่วน รวมจำนวนทั้งสิ้น 45 ข้อ ดังนี้

ส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายปิดและปลายเปิด รวมจำนวน 9 ข้อ

ส่วนที่ 2 พื้นฐานภาษาไทยของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายปิด รวมจำนวน 3 ข้อ

ส่วนที่ 3 ความต้องการในการเรียนภาษาไทย รวมจำนวน 20 ข้อ แบ่งเป็น 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ความต้องการในด้านผู้เรียน มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายปิด และปลายเปิด จำนวน 8 ข้อ

ตอนที่ 2 ความต้องการในด้านผู้สอน และด้านหลักสูตร มีลักษณะเป็นคำถามแบบสเกลวัดทัศนคติ (Likert Scale) จำนวน 12 ข้อ

ส่วนที่ 4 แรงจูงใจในการเรียนภาษาไทย รวมจำนวน 12 ข้อ แบ่งเป็น 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 แรงจูงใจของผู้เรียน มีลักษณะเป็นคำถามแบบสเกลวัดทัศนคติ (Likert Scale) จำนวน 6 ข้อ และคำถามแบบปลายเปิด จำนวน 1 ข้อ รวมจำนวน 7 ข้อ

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนภาษาไทย มีลักษณะเป็นแบบจัดอันดับจำนวน 4 ข้อ และคำถามปลายเปิด จำนวน 1 ข้อ รวมจำนวน 5 ข้อ

ส่วนที่ 5 ความคิดเห็นอื่นๆ เกี่ยวกับความต้องการและแรงจูงใจในการเรียนภาษาไทย มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด จำนวน 1 ข้อ

3. นำแบบสอบถามฉบับภาษาไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาและคณะกรรมการควบคุมสารนิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและเสนอแนะเพิ่มเติม และนำข้อบกพร่องมาปรับปรุงแก้ไข

4. นำแบบสอบถามฉบับภาษาไทยเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและเสนอแนะเพิ่มเติม และนำข้อบกพร่องมาปรับปรุงแก้ไข

5. แปลแบบสอบถามฉบับภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ และนำคำถามส่วนที่ 1 เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามไปไว้ในตอนสุดท้ายของแบบสอบถามตามความนิยมของแบบสอบถามภาษาอังกฤษซึ่งผู้เชี่ยวชาญแนะนำ

6. นำแบบสอบถามฉบับภาษาอังกฤษเสนอผู้เชี่ยวชาญซึ่งเป็นเจ้าของภาษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของภาษาอังกฤษ และนำข้อบกพร่องมาปรับปรุงแก้ไข

7. นำแบบสอบถามฉบับภาษาอังกฤษไปทดลองใช้กับกลุ่มย่อย (Pre-test) จำนวน 3 คน และนำข้อบกพร่องมาปรับปรุงแก้ไข

8. นำแบบสอบถามฉบับภาษาอังกฤษไปทดลองใช้กับกลุ่มย่อย (Pre-test) จำนวน 5 คน และนำข้อบกพร่องมาปรับปรุงแก้ไข

9. นำแบบสอบถามฉบับภาษาอังกฤษที่ปรับปรุงแก้ไขครบถ้วนแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งเป็นเจ้าของภาษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของภาษาอังกฤษ และนำข้อบกพร่องมาปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องสมบูรณ์ก่อนนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยใช้แบบสอบถามฉบับภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ ระหว่างวันที่ 1 – 30 มีนาคม 2555 รวมระยะเวลา 30 วัน

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อสรุปผลและนำเสนอผลการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ สมบูรณ์มาลงรหัส (Coding) และนำข้อมูลมาวิเคราะห์ 2 ลักษณะ ได้แก่

1. ข้อมูลเชิงปริมาณ วิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ประกอบด้วย ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. ข้อมูลเชิงคุณภาพ นำมาวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Analysis)

รายละเอียดดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale) และประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale) วิเคราะห์และเสนอผลด้วยการแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ

ส่วนที่ 2 พื้นฐานภาษาไทยของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale) วิเคราะห์และเสนอผลด้วยการแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ

ส่วนที่ 3 ความต้องการในการเรียนภาษาไทย

ตอนที่ 1 ความต้องการในด้านผู้เรียน เป็นข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale) และประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale) วิเคราะห์และเสนอผลด้วยการแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 ความต้องการในด้านผู้สอนและด้านหลักสูตร เป็นข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval Scale) วิเคราะห์และเสนอผลด้วยค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ส่วนที่ 4 แรงจูงใจในการเรียนภาษาไทย

ตอนที่ 1 แรงจูงใจของผู้เรียน เป็นข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval Scale) วิเคราะห์และเสนอผลด้วยค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และคำถามปลายเปิด วิเคราะห์และเสนอข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเรียน เป็นข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale) วิเคราะห์และเสนอผลด้วยการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ และคำถามปลายเปิด วิเคราะห์และเสนอข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) ตามลำดับ

ส่วนที่ 5 ความคิดเห็นอื่นๆ เกี่ยวกับความต้องการและแรงจูงใจในการเรียนภาษาไทย เป็นคำถามปลายเปิด วิเคราะห์และเสนอข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Analysis)

การวิเคราะห์ข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval Scale) ในส่วนที่ 3 ตอนที่ 2 และส่วนที่ 4 ตอนที่ 1 ผู้วิจัยใช้คะแนนรวมแบบสเกลวัดทัศนคติ (Likert Scale) 5 ระดับ ดังนี้

- 5 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง และ ใช้นั่นนอน
- 4 หมายถึง เห็นด้วย และ อาจจะใช่
- 3 หมายถึง ไม่แน่ใจ
- 2 หมายถึง ไม่เห็นด้วย และ อาจจะไม่ใช่
- 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง และ ไม่ใช่แน่นอน

ผู้วิจัยใช้เกณฑ์เฉลี่ยในการอภิปรายผล (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2542: 110) ดังนี้

- 4.21 – 5.00 หมายถึง มากที่สุด
- 3.41 – 4.20 หมายถึง มาก
- 2.61 – 3.40 หมายถึง ปานกลาง
- 1.81 – 2.60 หมายถึง น้อย
- 1.00 – 1.80 หมายถึง น้อยที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปรผลของงานวิจัย เรื่อง ความต้องการและแรงจูงใจในการเรียนภาษาไทยของครูชาวต่างประเทศในจังหวัดภูเก็ต ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และนำเสนอผลการวิจัยในรูปแบบของตารางประกอบคำอธิบาย ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale) และประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale) วิเคราะห์และเสนอผลด้วยตารางแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ

ส่วนที่ 2 พื้นฐานภาษาไทยของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale) วิเคราะห์และเสนอผลด้วยตารางแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ

ส่วนที่ 3 ความต้องการในการเรียนภาษาไทยของครูชาวต่างประเทศ แบ่งเป็น 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ความต้องการในด้านผู้เรียน เป็นข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale) และประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale) วิเคราะห์และเสนอผลด้วยตารางแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 ความต้องการในด้านผู้สอน และด้านหลักสูตร เป็นข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval Scale) วิเคราะห์และเสนอผลด้วยตารางแสดงค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ส่วนที่ 4 แรงจูงใจในการเรียนภาษาไทยของครูชาวต่างประเทศ แบ่งเป็น 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 แรงจูงใจของผู้เรียน เป็นข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval Scale) วิเคราะห์และเสนอผลด้วยตารางแสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแบบสอบถามปลายเปิด วิเคราะห์และเสนอข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเรียน เป็นข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale) วิเคราะห์และเสนอผลด้วยตารางแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ และแบบสอบถามปลายเปิด วิเคราะห์และเสนอข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) ตามลำดับ

ส่วนที่ 5 ความคิดเห็นอื่นๆเกี่ยวกับความต้องการและแรงจูงใจในการเรียนภาษาไทย เป็นแบบสอบถามปลายเปิด วิเคราะห์และเสนอข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Analysis)

ผู้วิจัยใช้เกณฑ์เฉลี่ยในการอภิปรายผล ในส่วนที่ 3 ตอนที่ 2 และส่วนที่ 4 ตอนที่ 1 (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช. 2542: 110) ดังนี้

4.21 – 5.00	หมายถึง	มากที่สุด
3.41 – 4.20	หมายถึง	มาก
2.61 – 3.40	หมายถึง	ปานกลาง
1.81 – 2.60	หมายถึง	น้อย
1.00 – 1.80	หมายถึง	น้อยที่สุด

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย ค่าความถี่ และค่าร้อยละ
ปรากฏผลดังตาราง 1

ตาราง 1 จำนวน (คน) และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ อายุ ภาษาแม่ สถานภาพ
สมรส ระดับการศึกษา ตำแหน่ง รายได้ และแผนที่จะพำนักอาศัยอยู่ในจังหวัดภูเก็ต

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	49	49.0
หญิง	51	51.0
รวม	100	100
อายุ		
18 – 35 ปี	51	51.0
36 – 59 ปี	45	45.0
60 ปีขึ้นไป	4	4.0
รวม	100	100
ภาษาแม่		
ภาษาอังกฤษ	78	78.0
ภาษาตากาล็อก	9	9.0
ภาษาฝรั่งเศส	6	6.0
ภาษาดัตช์	2	2.0
ภาษาจีน	1	1.0
ภาษาญี่ปุ่น	1	1.0
ภาษารัสเซีย	1	1.0
ภาษาอินโดนีเซีย	1	1.0
ภาษาแอฟริกันส์ (Afrikaans)	1	1.0
รวม	100	100

ตาราง 1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
สถานภาพสมรส		
โสด	41	41.0
สมรสกับคนไทย	17	17.0
มีคู่รักเป็นคนไทย	10	10.0
สมรสกับผู้ที่ไม่ใช่คนไทย	27	27.0
มีคู่รักที่ไม่ใช่คนไทย	5	5.0
รวม	100	100
ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	3	3.0
ปริญญาตรี	77	77.0
ปริญญาโท	19	19.0
สูงกว่าปริญญาโท	1	1.0
รวม	100	100
ตำแหน่ง		
ครุตำแหน่งบริหาร	19	19.0
ครุผู้สอน	81	81.0
รวม	100	100
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
ต่ำกว่า 25,000 บาท	8	8.0
25,000 - 50,000 บาท	45	45.0
50,001 - 75,000 บาท	11	11.0
สูงกว่า 75,000 บาท	27	27.0
ไม่เปิดเผยข้อมูล	9	9.0
รวม	100	100

ตาราง 1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
แผนที่คาดว่าจะพำนักอาศัยอยู่ในจังหวัดภูเก็ต		
1-6 เดือน	2	2.0
7-11 เดือน	6	6.0
1-5 ปี	51	51.0
มากกว่า 5 ปี	17	17.0
ตลอดชีพ	24	24.0
รวม	100	100

จากตาราง 1 พบว่า ในจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 100 คน จำแนกตามเพศ อายุ ภาษาแม่ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ตำแหน่ง รายได้ และแผนที่คาดว่าจะพำนักอาศัยอยู่ในจังหวัดภูเก็ต ดังนี้

เพศ พบว่า ส่วนมากเป็นเพศหญิง จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 51 และรองลงมาเป็นเพศชาย จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 49

อายุ พบว่า ส่วนมากมีอายุ 18 – 35 ปี จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 51 รองลงมาได้แก่ อายุ 36 – 59 ปี จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 45 และอายุ 60 ปีขึ้นไป จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 4 ตามลำดับ

ภาษาแม่ พบว่า ส่วนมากได้แก่ภาษาอังกฤษ จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 78 รองลงมาได้แก่ ภาษาตากาล็อก จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 9 ภาษาฝรั่งเศส จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 6 ภาษาดัตช์ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2 ภาษาจีน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1 ภาษาญี่ปุ่น จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1 ภาษารัสเซีย จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1 ภาษาอินโดนีเซีย จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1 และภาษาแอฟริกันส์ (Afrikaans) จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1 ตามลำดับ

สถานภาพสมรส พบว่า ส่วนมากเป็นโสด จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 41 รองลงมาได้แก่ สมรสกับผู้ที่ไม่ใช่คนไทย จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 27 สมรสกับคนไทย จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 17 มีคู่รักเป็นคนไทย จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 10 และมีคู่รักที่ไม่ใช่คนไทย จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 5 ตามลำดับ

ระดับการศึกษา พบว่า ส่วนมากมีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 77 รองลงมา ได้แก่ ระดับปริญญาโท จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 19 ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3 และระดับสูงกว่าปริญญาโท จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1 ตามลำดับ

ตำแหน่ง พบว่าส่วนมากเป็นครูผู้สอน จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 81 และรองลงมา ได้แก่ ครูตำแหน่งบริหาร จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 19

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่าส่วนมากมีระดับรายได้ 25,000 – 50,000 บาท จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 45 รองลงมา มีระดับรายได้สูงกว่า 75,000 บาท จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 27 มีระดับรายได้ 50,001 – 75,000 บาท จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 11 มีระดับรายได้ ต่ำกว่า 25,000 บาท จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 8 ตามลำดับ และไม่เปิดเผยข้อมูล จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 9

แผนที่จะคาดว่าจะพำนักอาศัยอยู่ในจังหวัดภูเก็ต พบว่าส่วนมากวางแผนที่จะพำนักอาศัยอยู่ในจังหวัดภูเก็ต ระยะเวลา 1 – 5 ปี จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 51 รองลงมาได้แก่ ตลอดชีพ จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 24 ระยะเวลามากกว่า 5 ปี จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 17 ระยะเวลา 7 – 11 เดือน จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 6 และ ระยะเวลา 1 – 6 เดือน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์พื้นฐานภาษาไทยของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย ค่าความถี่ และ ค่าร้อยละ ปรากฏผลดัง ตาราง 2

ตาราง 2 จำนวน (คน) และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามพื้นฐานภาษาไทย

พื้นฐานภาษาไทย	จำนวน	ร้อยละ
ประสบการณ์ในการเรียนภาษาไทยในอดีต		
เคยเรียนภาษาไทย	48	48.0
ไม่เคยเรียนภาษาไทย	52	52.0
รวม	100	100
ประสบการณ์ในการเรียนภาษาไทยในปัจจุบัน		
กำลังเรียนภาษาไทย	5	5.0
ไม่ได้เรียนภาษาไทยในขณะนี้	95	95.0
รวม	100	100
ความพึงพอใจต่อหลักสูตรที่กำลังเรียน		
หลักสูตรที่กำลังเรียนสอดคล้องกับความต้องการของตนเอง	3	60.0
หลักสูตรที่กำลังเรียนไม่สอดคล้องกับความต้องการของตนเอง	2	40.0
รวม	5	100

จากตาราง 2 พบว่า ในจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 100 คน จำแนกตามพื้นฐานภาษาไทย ได้ดังนี้

ประสบการณ์ในการเรียนภาษาไทยในอดีต พบว่า ส่วนมากไม่เคยเรียนภาษาไทย จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 52 และรองลงมาคือเคยเรียนภาษาไทย จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 48

ประสบการณ์ในการเรียนภาษาไทยในปัจจุบัน พบว่าส่วนมากไม่ได้เรียนภาษาไทยในขณะนี้ จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 95 และรองลงมาคือผู้ที่กำลังเรียนภาษาไทย จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 5

ความพึงพอใจต่อหลักสูตรที่กำลังเรียน จากผู้ที่กำลังเรียนภาษาไทย จำนวน 5 คน พบว่า หลักสูตรที่เรียนสอดคล้องกับความต้องการของตนเอง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60 และรองลงมาคือหลักสูตรที่เรียนไม่สอดคล้องกับความต้องการของตนเอง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40 ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ความต้องการในการเรียนภาษาไทย

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ความต้องการในการเรียนภาษาไทย ด้านผู้เรียน ประกอบด้วย ค่าความถี่ และค่าร้อยละ ปรากฏผลดังตาราง 3 ตาราง 4 ตาราง 5 และตาราง 6 ตามลำดับ

ตาราง 3 จำนวน (คน) และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามความต้องการในการสมัครเรียนภาษาไทย

ความต้องการในการสมัครเรียนภาษาไทย	จำนวน	ร้อยละ
สมัครเรียนแน่นอน	32	32.0
ไม่แน่ใจ	56	56.0
ไม่สมัครเรียนแน่นอน	12	12.0
รวม	100	100

จากตาราง 3 พบว่า ในจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 100 คน จำแนกตามต้องการในการสมัครเรียนภาษาไทย ส่วนมากไม่แน่ใจว่าจะสมัครเรียนภาษาไทยหรือไม่ จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 56 รองลงมา คือ สมัครเรียนแน่นอน จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 32 และไม่สมัครเรียนแน่นอน จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 12 ตามลำดับ

ตาราง 4 จำนวน (คน) และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามทักษะและระดับภาษาไทยที่ต้องการเรียน

ทักษะที่ต้องการเรียน	ไม่มีความต้องการ		ระดับต้น		ระดับกลาง		ระดับสูง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การฟังและการพูด	1	1.1	53	60.2	26	29.6	8	9.1	88	100
การอ่านและการเขียน	21	23.9	53	60.2	12	13.6	2	2.3	88	100
การแปลและการล่าม	39	44.3	34	38.6	12	13.6	3	3.4	88	100

จากตาราง 4 พบว่า ในจำนวนผู้ที่สนใจสมัครเรียนภาษาไทยทั้งหมด 88 คน จำแนกตามทักษะและระดับภาษาไทยที่ต้องการเรียน ได้ดังนี้

ทักษะและระดับภาษาไทยที่ต้องการเรียน พบว่า ส่วนมากต้องการเรียนทักษะการฟังและการพูดระดับต้น และทักษะการอ่านและการเขียนระดับต้น เท่ากัน คือจำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 60.2 รองลงมา ได้แก่ การแปลและการล่ามระดับต้น จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 38.6 ทักษะการฟังและการพูดระดับกลาง จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 29.6 ทักษะการอ่านและการเขียนระดับกลาง และการแปลและการล่ามระดับกลาง เท่ากัน คือ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 13.6 ทักษะการฟังและการพูด ระดับสูง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 9.1 การแปลและการล่ามระดับสูง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3.4 และการอ่านและการเขียนระดับสูง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3 ตามลำดับ

ทักษะและระดับภาษาไทยที่ไม่มีผู้สนใจเรียนมากที่สุด ได้แก่ การแปลและการล่าม จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 44.3 รองลงมา ได้แก่ ทักษะการอ่านและการเขียน จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 23.9 และทักษะการฟังและการพูด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.1 ตามลำดับ

ตาราง 5 จำนวน (คน) และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามวัตถุประสงค์ รูปแบบ หลักสูตร และระยะเวลาที่สะดวกเรียนภาษาไทย

ความต้องการในการเรียนภาษาไทย ด้านผู้เรียน	จำนวน	ร้อยละ
วัตถุประสงค์		
เพื่อใช้ยื่นขอใบประกอบวิชาชีพครู	6	6.8
เพื่อใช้ในการทำงาน	36	40.9
เพื่อใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน	85	96.6
เพื่อศึกษาเรียนรู้วัฒนธรรมไทย	39	44.3
อื่นๆ	4	4.5
รูปแบบ		
แบบมีชั้นเรียน	74	84.1
แบบทางไกลผ่านสื่อสิ่งพิมพ์	16	18.2
แบบทางไกลทางอินเทอร์เน็ต	23	26.1
แบบทางไกลผ่านสื่อแพร่ภาพและเสียง	18	20.5
แบบทางไกลทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์	11	12.5
แบบรายบุคคล	6	6.8
อื่นๆ	9	10.2
หลักสูตร		
หลักสูตรแบบเร่งรัดน้อยกว่า 60 ชั่วโมง	32	36.4
หลักสูตรระยะสั้น 60 – 240 ชั่วโมง	37	42.0
หลักสูตร 1 ปี	16	18.2
หลักสูตรในระดับปริญญาตรี	2	2.3
หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยและจรรยาบรรณของวิชาชีพ สำหรับครูชาวต่างประเทศ (20 ชั่วโมง)	13	14.8
อื่นๆ	2	2.3
ระยะเวลาที่สะดวกเรียน		
ครั้งละ 2 ชั่วโมง	79	89.8
ครั้งละ 3 ชั่วโมง	7	8.0
ครั้งละ 6 ชั่วโมง (ทั้งวัน)	2	2.3

จากตาราง 5 พบว่า ในจำนวนผู้ที่สนใจสมัครเรียนภาษาไทยทั้งหมด 88 คน จำแนกตามวัตถุประสงค์ รูปแบบ หลักสูตร และระยะเวลาที่สะดวกเรียนภาษาไทยมากที่สุด ได้ดังนี้

วัตถุประสงค์ พบว่า ส่วนมากต้องการเรียนภาษาไทยเพื่อใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 96.6 รองลงมา ได้แก่ เพื่อศึกษาเรียนรู้วัฒนธรรมไทย จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 44.3 เพื่อใช้ประโยชน์ในการทำงาน จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 40.9 เพื่อใช้ยื่นขอใบประกอบวิชาชีพครู จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 6.8 และอื่นๆ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 4.5 ตามลำดับ

รูปแบบ พบว่า ส่วนมากต้องการเรียนภาษาไทยแบบมีชั้นเรียน จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 84.1 รองลงมาได้แก่ แบบทางไกลทางอินเทอร์เน็ต จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 26.1 แบบทางไกลผ่านสื่อแฟรภาพและเสียง จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 20.5 แบบทางไกลผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 18.2 แบบทางไกลทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 แบบอื่นๆ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 10.2 และแบบตัวต่อตัว จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 6.8 ตามลำดับ

หลักสูตร พบว่า ส่วนมากต้องการเรียนในหลักสูตรระยะสั้น 60 – 240 ชั่วโมง จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 42.0 รองลงมา ได้แก่ หลักสูตรแบบเร่งรัดน้อยกว่า 60 ชั่วโมง จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 36.4 หลักสูตร 1 ปี จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 18.2 หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยและจรรยาบรรณของวิชาชีพสำหรับครูชาวต่างประเทศ (20 ชั่วโมง) จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 14.8 หลักสูตรในระดับปริญญาตรี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3 และอื่นๆ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3 ตามลำดับ

ระยะเวลาที่สะดวกเรียน พบว่าส่วนมากสะดวกเรียนครั้งละ 2 ชั่วโมง จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 89.8 รองลงมา ได้แก่ ครั้งละ 3 ชั่วโมง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 8 และครั้งละ 6 ชั่วโมง (ทั้งวัน) จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3 ตามลำดับ

ตาราง 6 จำนวน (คน) และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามช่วงเวลา และสถานที่ที่สะดวกเรียนภาษาไทยมากที่สุดสามอันดับแรก

ความต้องการในการเรียนภาษาไทย ด้านผู้เรียน	ลำดับที่ 1		ลำดับที่ 2		ลำดับที่ 3	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ช่วงเวลาที่สะดวกเรียน						
17.30 – 20.30 น. ในวันจันทร์ – ศุกร์	45	51.1	5	5.7	7	8.0
09.00 – 12.00 น. ในวันเสาร์ – อาทิตย์	25	28.4	23	26.1	21	23.9
13.00 – 16.00 น. ในวันเสาร์ – อาทิตย์	6	6.8	36	40.9	16	18.2
16.00 – 19.00 น. ในวันเสาร์ – อาทิตย์	6	6.8	14	15.9	32	36.4
ทั้งวันในช่วงวันหยุดภาคการศึกษาของโรงเรียน	4	4.5	9	10.2	9	10.2
อื่นๆ	2	2.3	1	1.1	3	3.4
รวม	88	100	88	100	88	100
สถานที่ที่สะดวกเรียน						
ที่ทำงาน	40	45.5	25	28.4	13	14.8
ที่บ้าน	28	31.8	24	27.3	13	14.8
ในตัวเมืองภูเก็ต	10	11.4	15	17.0	32	36.4
ณ สถานที่ที่เปิดสอนภาษาไทย	9	10.2	23	26.1	28	31.8
อื่นๆ	1	1.1	1	1.1	2	2.3
รวม	88	100	88	100	88	100

จากตาราง 6 พบว่า ในจำนวนผู้ที่สนใจสมัครเรียนภาษาไทยทั้งหมด 88 คน จำแนกตามช่วงเวลา และสถานที่ที่สะดวกเรียนภาษาไทยมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้ดังนี้

ช่วงเวลาที่ผู้ตอบแบบสอบถามสะดวกเรียนภาษาไทยมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง ส่วนมากคือเวลา 17.30 – 20.30 น. ในวันจันทร์-วันศุกร์ จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 51.1 รองลงมาได้แก่เวลา 09.00 – 12.00 น. ในวันเสาร์ – อาทิตย์ จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 28.4 เวลา 13.00 – 16.00 น. ในวันเสาร์ – อาทิตย์ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 6.8 เวลา 16.00 – 19.00 น. ในวันเสาร์ – อาทิตย์ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 6.8 ทุกวันในช่วงวันหยุดภาคการศึกษาของโรงเรียน จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 4.5 และอื่นๆ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3 ตามลำดับ

ช่วงเวลาที่ผู้ตอบแบบสอบถามสะดวกเรียนภาษาไทยมากที่สุดเป็นอันดับสอง ส่วนมากคือเวลา เวลา 13.00 – 16.00 น. ในวันจันทร์ – วันศุกร์ จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 40.9 รองลงมา

ได้แก่ เวลา 09.00 – 12.00 น. ในวันเสาร์ – อาทิตย์ จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 26.1 เวลา 16.00 – 19.00 น. ในวันเสาร์ – อาทิตย์ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 15.9 ทุกวันในช่วงปิดภาคการศึกษาของโรงเรียน จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 10.2 เวลา 17.30 – 20.30 น. ในวันจันทร์ – วันศุกร์ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 5.7 และอื่นๆ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.1 ตามลำดับ

ช่วงเวลาที่ผู้ตอบแบบสอบถามสะดวกเรียนภาษาไทยมากที่สุดเป็นอันดับสาม ส่วนมากคือเวลา 16.00 – 19.00 น. ในวันเสาร์-อาทิตย์ จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 36.4 รองลงมา ได้แก่ เวลา 09.00 – 12.00 น. ในวันเสาร์-อาทิตย์ จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 23.9 เวลา 13.00 – 16.00 น. ในวันเสาร์ – อาทิตย์ จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 18.2 ทุกวันในช่วงปิดภาคการศึกษาของโรงเรียน จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 10.2 เวลา 17.30 – 20.30 น. ในวันจันทร์-วันศุกร์ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 8 และอื่นๆ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3.4 ตามลำดับ

สถานที่ที่ผู้ตอบแบบสอบถามสะดวกเรียนภาษาไทยมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง ส่วนมากคือที่ทำงาน จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 45.5 รองลงมา ได้แก่ ที่บ้าน จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 31.8 ในตัวเมืองภูเก็ต จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 11.4 ณ สถาบันที่เปิดสอนภาษาไทย จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 10.2 และอื่นๆ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.1 ตามลำดับ

สถานที่ที่ผู้ตอบแบบสอบถามสะดวกเรียนภาษาไทยมากที่สุดเป็นอันดับสอง ส่วนมากคือ ที่ทำงาน จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 28.4 รองลงมา ได้แก่ ที่บ้าน จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 27.3 ณ สถาบันที่เปิดสอนภาษาไทย จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 26.1 ในตัวเมืองภูเก็ต จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 17.0 และอื่นๆ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.1 ตามลำดับ

สถานที่ที่ผู้ตอบแบบสอบถามสะดวกเรียนภาษาไทยมากที่สุดเป็นอันดับสาม ส่วนมากคือในตัวเมืองภูเก็ต จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 36.4 รองลงมา ได้แก่ ณ สถาบันที่เปิดสอนภาษาไทย จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 31.8 ที่ทำงาน จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 14.8 ที่บ้าน จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 14.8 และอื่นๆ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความต้องการในการเรียนภาษาไทย ด้านผู้สอน และด้านหลักสูตร ประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังปรากฏในตาราง 7 และตาราง 8

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามความต้องการในการเรียนภาษาไทย ด้านผู้สอน

ความต้องการในการเรียนภาษาไทย ด้านผู้สอน	ค่าเฉลี่ย	ส่วน	
		เบี่ยงเบน	การแปรผล
		มาตรฐาน	มาตรฐาน
คุณลักษณะทั่วไปของผู้สอน			
1. ผู้สอนต้องเป็นเจ้าของภาษาเท่านั้น	3.52	1.28	มาก
2. ผู้สอนควรมีเชื้อชาติเดียวกับผู้เรียน	1.75	0.86	น้อยที่สุด
คุณวุฒิและประสบการณ์ของผู้สอน			
1. ผู้สอนต้องมีวุฒิการศึกษาด้านการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ	3.14	1.17	ปานกลาง
2. ประสบการณ์ในการสอนสำคัญกว่าวุฒิการศึกษา	3.86	1.02	มาก
ภาษาที่ใช้เป็นสื่อในการสอน			
1. ผู้สอนไม่จำเป็นต้องพูดภาษาอังกฤษได้	2.11	1.16	น้อย
2. ในการสอน ควรใช้ภาษาไทยเท่านั้น	2.73	1.22	ปานกลาง

จากตาราง 7 พบว่า ในจำนวนผู้ที่สนใจสมัครเรียนภาษาไทยทั้งหมด 88 คน จำแนกตามความต้องการในการเรียนภาษาไทย ด้านผู้สอน ได้ดังนี้

คุณลักษณะทั่วไปของผู้สอน พบว่าค่าเฉลี่ยตามลำดับ ระดับมาก ได้แก่ ผู้สอนต้องเป็นเจ้าของภาษาเท่านั้น โดยมีค่าเฉลี่ย 3.52 และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.28 และระดับน้อยที่สุด ได้แก่ ผู้สอนควรมีเชื้อชาติเดียวกับผู้เรียน โดยมีค่าเฉลี่ย 1.75 และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.86

คุณวุฒิและประสบการณ์ของผู้สอน พบว่า ค่าเฉลี่ยตามลำดับ ระดับมาก ได้แก่ ประสบการณ์ในการสอนสำคัญกว่าวุฒิการศึกษา โดยมีค่าเฉลี่ย 3.86 และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.02 และระดับปานกลาง ได้แก่ ผู้สอนต้องมีวุฒิการศึกษาด้านการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ โดยมีค่าเฉลี่ย 3.14 และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.02

ภาษาที่ใช้เป็นสื่อในการสอน พบว่าค่าเฉลี่ยตามลำดับ ระดับปานกลาง ได้แก่ ในการสอนควรใช้ภาษาไทยเท่านั้น โดยมีค่าเฉลี่ย 2.73 และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.22 และระดับน้อย ได้แก่ ผู้สอนไม่จำเป็นต้องพูดภาษาอังกฤษได้ โดยมีค่าเฉลี่ย 2.11 และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.16

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามความต้องการในการเรียนภาษาไทย ด้านหลักสูตร

ความต้องการในการเรียนภาษาไทย ด้านหลักสูตร	ค่าเฉลี่ย	ส่วน	
		เบี่ยงเบน	การแปรผล
		มาตรฐาน	
เนื้อหา			
1. ควรเน้นเนื้อหาที่เป็นประโยชน์กับการปฏิบัติงานในโรงเรียน	4.00	1.17	มาก
2. ไม่จำเป็นต้องเน้นเนื้อหาเกี่ยวกับรายวิชาที่สอน	3.90	1.05	มาก
กิจกรรมการเรียนการสอน			
1. ควรมีเนื้อหาภาษาไทยควบคู่ไปกับวัฒนธรรมไทย	3.64	1.13	มาก
2. ควรจัดให้มีการทัศนศึกษาในสถานที่ที่สามารถฝึกพูดภาษาไทยได้ในสถานการณ์จริง	3.85	1.09	มาก
การวัดและประเมินผล			
1. ต้องมีการทดสอบวัดระดับก่อนเรียนเพื่อจัดชั้นเรียนให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน	4.10	0.91	มาก
2. จำเป็นต้องมีการทดสอบวัดระดับหลังเรียน	2.87	1.22	ปานกลาง

จากตาราง 8 พบว่า ในจำนวนผู้ที่สนใจสมัครเรียนภาษาไทยทั้งหมด 88 คน จำแนกตามความต้องการในการเรียนภาษาไทย ด้านหลักสูตร ได้ดังนี้

เนื้อหา พบว่า มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก ได้แก่ ควรเน้นเนื้อหาที่เป็นประโยชน์กับการปฏิบัติงานในโรงเรียน โดยมีค่าเฉลี่ย 4.00 และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.17 และไม่จำเป็นต้องเน้นเนื้อหาเกี่ยวกับรายวิชาที่สอน โดยมีค่าเฉลี่ย 3.90 และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.05 ตามลำดับ

กิจกรรมการเรียนการสอน พบว่ามีค่าเฉลี่ยในระดับมาก ได้แก่ ควรมีเนื้อหาภาษาไทยควบคู่ไปกับวัฒนธรรมไทย โดยมีค่าเฉลี่ย 3.64 และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.13 และควรจัดให้มีการทัศนศึกษาในสถานที่ที่สามารถฝึกพูดภาษาไทยได้ในสถานการณ์จริง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.85 และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.09

การวัดและประเมินผล พบว่ามีค่าเฉลี่ยตามลำดับ ระดับมาก ได้แก่ ต้องมีการทดสอบวัดระดับก่อนเรียนเพื่อจัดชั้นเรียนให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน โดยมีค่าเฉลี่ย 4.10 และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.91 และระดับปานกลาง ได้แก่ จำเป็นต้องมีการทดสอบวัดระดับหลังเรียน โดยมีค่าเฉลี่ย 2.87 และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.22

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์แรงจูงใจในการเรียนภาษาไทย

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์แรงจูงใจของผู้เรียน ประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ปรากฏผลดัง ตาราง 9

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประเภทของ
แรงจูงใจในการเรียนภาษาไทย

แรงจูงใจในการเรียนภาษาไทยของผู้เรียน	ค่าเฉลี่ย	ส่วน	
		เบี่ยงเบน มาตรฐาน	การแปรผล
แรงจูงใจด้านอาชีพ			
1. โรงเรียนต้องการให้ครูชาวต่างประเทศมีความรู้ภาษาไทย	3.28	1.04	ปานกลาง
2. จะได้รับรางวัลจากโรงเรียนหากมีความรู้ภาษาไทย	1.89	1.02	น้อย
แรงจูงใจด้านสังคม			
1. ความรู้ภาษาไทยทำให้ติดต่อสื่อสารกับคนไทยได้สะดวกขึ้น	4.80	0.43	มากที่สุด
2. ความรู้ภาษาไทยทำให้สร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับคนไทยได้มากขึ้น	4.80	0.46	มากที่สุด
แรงจูงใจมุ่งพัฒนาตนเอง			
1. ชอบเรียนภาษาไทย	4.34	0.79	มากที่สุด
2. การเรียนภาษาไทยเป็นการฝึกเชาว์ปัญญาวิธีหนึ่ง	4.48	0.71	มากที่สุด

จากตาราง 9 พบว่า ในจำนวนผู้ที่สนใจสมัครเรียนภาษาไทยทั้งหมด 88 คน จำแนกตามแรงจูงใจ ด้านอาชีพ ด้านสังคม และแรงจูงใจมุ่งพัฒนาตนเอง ได้ดังนี้

แรงจูงใจด้านอาชีพ พบว่า มีค่าเฉลี่ยตามลำดับคือ ระดับปานกลาง ได้แก่ โรงเรียนต้องการให้ครูชาวต่างประเทศมีความรู้ภาษาไทย โดยมีค่าเฉลี่ย 3.28 และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.04 และระดับน้อย ได้แก่ ครูชาวต่างประเทศจะได้รับรางวัลจากโรงเรียนหากมีความรู้ภาษาไทย โดยมีค่าเฉลี่ย 1.89 และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.02

แรงจูงใจด้านสังคม พบว่ามีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ได้แก่ ระดับความรู้ภาษาไทยทำให้ติดต่อสื่อสารกับคนไทยได้สะดวกขึ้น โดยมีค่าเฉลี่ย 4.80 และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.43 และความรู้ภาษาไทยทำให้สร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับคนไทยได้มากขึ้น โดยมีค่าเฉลี่ย 4.80 และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.46

แรงจูงใจมุ่งพัฒนาตนเอง พบว่า มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ได้แก่ การเรียนภาษาไทยเป็นการฝึกเชาว์ปัญญาวิธีหนึ่ง ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.48 และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.71 และครูชาวต่างประเทศชอบเรียนภาษาไทย โดยมีค่าเฉลี่ย 4.34 และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.79 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนภาษาไทย ประกอบด้วย ค่าความถี่ และค่าร้อยละ ปรากฏผลดังตาราง 10

ตาราง 10 จำนวน (คน) และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนภาษาไทย

ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนภาษาไทย	ลำดับที่ 1		ลำดับที่ 2		ลำดับที่ 3	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ปัจจัยด้านผู้เรียน						
1. ความจำเป็นในการใช้ภาษาไทย	57	57.0	10	10.0	8	8.0
2. อายุของผู้เรียน	2	2.0	7	7.0	4	4.0
3. ภาวะครอบครัว	3	3.0	15	15.0	7	7.0
4. เวลาเรียน	18	18.0	32	32.0	19	19.0
5. งบประมาณของผู้เรียน	12	12.0	23	23.0	19	19.0
6. สถานที่เรียน	5	5.0	13	13.0	43	43.0
7. อื่นๆ	3	3.0	0	0.0	0	0.0
รวม	100	100	100	100	100	100
ปัจจัยด้านนายจ้าง						
1. ความต้องการของนายจ้าง	19	19.0	10	10.0	15	15.0
2. เวลาที่นายจ้างอนุญาตให้เรียนได้	30	30.0	34	34.0	23	23.0
3. ภาระงานที่ได้รับมอบหมาย	35	35.0	27	27.0	15	15.0
4. รางวัล	11	11.0	9	9.0	14	14.0
5. งบประมาณที่นายจ้างสนับสนุน	5	5.0	19	19.0	31	31.0
6. อื่นๆ	0	0.0	1	1.0	2	2.0
รวม	100	100	100	100	100	100
ปัจจัยด้านผู้จัดการเรียนการสอน						
1. ค่าเล่าเรียน	35	35.0	16	16.0	20	20.0
2. เนื้อหาหลักสูตร	21	21.0	31	31.0	26	26.0
3. สิ่งอำนวยความสะดวก	3	3.0	16	16.0	13	13.0
4. ชื่อเสียงของสถาบัน	17	17.0	13	13.0	14	14.0
5. ผู้สอน	24	24.0	24	24.0	26	26.0
6. อื่นๆ	0	0.0	0	0.0	1	1.0
รวม	100	100	100	100	100	100

ตาราง 10 (ต่อ)

ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนภาษาไทย	ลำดับที่ 1		ลำดับที่ 2		ลำดับที่ 3	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ปัจจัยด้านสังคม						
1. จำนวนของผู้เรียนในชั้นเรียน	27	27.0	18	18.0	54	54.0
2. โอกาสฝึกฝนภาษาไทยกับเจ้าของภาษา	40	40.0	47	47.0	13	13.0
3. โอกาสพบปะสังสรรค์กับคนไทย	32	32.0	35	35.0	33	33.0
4. อื่นๆ	1	1.0	0	0.0	0	0.0
รวม	100	100	100	100	100	100

จากตาราง 10 พบว่า ในจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 100 คน จำแนกตามตามปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนภาษาไทยมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้ดังนี้

ปัจจัยด้านผู้เรียนที่ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่ามีส่วนต่อการตัดสินใจเรียนภาษาไทยมากเป็นอันดับหนึ่ง ส่วนมาก ได้แก่ ความจำเป็นในการใช้ภาษาไทย จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 57 รองลงมา ได้แก่ เวลาเรียน จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 18 งบประมาณของผู้เรียน จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 12 สถานที่เรียน จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 5 ภาระครอบครัว จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3 ปัจจัยอื่นๆ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3 และอายุของผู้เรียน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2 ตามลำดับ

ปัจจัยด้านผู้เรียนที่ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่ามีส่วนต่อการตัดสินใจเรียนภาษาไทยมากเป็นอันดับสอง ส่วนมาก ได้แก่ เวลาเรียน จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 32 รองลงมา ได้แก่ งบประมาณของผู้เรียน จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 23 ภาระครอบครัว จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 15 สถานที่เรียน จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 13 ความจำเป็นในการใช้ภาษาไทย จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 10 และอายุของผู้เรียน จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 7 ตามลำดับ

ปัจจัยด้านผู้เรียนที่ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่ามีส่วนต่อการตัดสินใจเรียนภาษาไทยมากเป็นอันดับสาม ส่วนมาก ได้แก่ สถานที่เรียน จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 43 รองลงมา ได้แก่ เวลาเรียน จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 19 งบประมาณของผู้เรียน จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 19 ความจำเป็นในการใช้ภาษาไทย จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 8 ภาระครอบครัว จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 7 และอายุของผู้เรียน จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 4 ตามลำดับ

ปัจจัยด้านนายจ้างที่ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่ามีส่วนต่อการตัดสินใจเรียนภาษาไทยมากเป็นอันดับหนึ่ง ส่วนมาก ได้แก่ ภาระงานที่ได้รับมอบหมาย จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 35

รองลงมา ได้แก่ เวลาที่นายจ้างอนุญาตให้เรียนได้ จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 30 ความต้องการของนายจ้าง จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 19 รางวัล จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 11 และงบประมาณที่นายจ้างสนับสนุน จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 5 ตามลำดับ

ปัจจัยด้านนายจ้างที่ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่ามีผลต่อการตัดสินใจเรียนภาษาไทยมากเป็นอันดับสอง ส่วนมากได้แก่ เวลาที่นายจ้างอนุญาตให้เรียนได้ จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 34 รองลงมา ได้แก่ ภาระงานที่ได้รับมอบหมาย จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 27 งบประมาณที่นายจ้างสนับสนุน จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 19 ความต้องการของนายจ้าง จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 10 รางวัล จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 9 และอื่นๆ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1 ตามลำดับ

ปัจจัยด้านนายจ้างที่ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่ามีผลต่อการตัดสินใจเรียนภาษาไทยมากเป็นอันดับสาม ส่วนมาก ได้แก่ งบประมาณที่นายจ้างสนับสนุน จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 31 รองลงมา ได้แก่ เวลาที่นายจ้างอนุญาตให้เรียนได้ จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 23 ความต้องการของนายจ้าง จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 15 ภาระงานที่ได้รับมอบหมาย จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 15 รางวัล จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 14 และอื่นๆ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2 ตามลำดับ

ปัจจัยด้านผู้จัดการเรียนการสอนที่ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่ามีผลต่อการตัดสินใจเรียนภาษาไทยมากเป็นอันดับหนึ่ง ส่วนมาก ได้แก่ ค่าเล่าเรียน จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 35 รองลงมา ได้แก่ ผู้สอน จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 24 เนื้อหาหลักสูตร จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 21 ชื่อเสียงของสถาบัน จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 17 และสิ่งอำนวยความสะดวก จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3 ตามลำดับ

ปัจจัยด้านผู้จัดการเรียนการสอนที่ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่ามีผลต่อการตัดสินใจเรียนภาษาไทยมากเป็นอันดับสอง ส่วนมากได้แก่ เนื้อหาหลักสูตร จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 31 รองลงมา ได้แก่ ผู้สอน จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 24 ค่าเล่าเรียน จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 16 สิ่งอำนวยความสะดวก จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 16 และชื่อเสียงของสถาบัน จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 13 ตามลำดับ

ปัจจัยด้านผู้จัดการเรียนการสอนที่ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่ามีผลต่อการตัดสินใจเรียนภาษาไทยมากเป็นอันดับสาม ส่วนมากได้แก่ เนื้อหาหลักสูตร และผู้สอน เท่ากัน คือ จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 26 รองลงมา ได้แก่ ค่าเล่าเรียน จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 20 ชื่อเสียงของสถาบัน จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 14 สิ่งอำนวยความสะดวก จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 13 และอื่นๆ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1 ตามลำดับ

ปัจจัยด้านด้านสังคมที่ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่ามีผลต่อการตัดสินใจเรียนภาษาไทยมากเป็นอันดับหนึ่ง ส่วนมากได้แก่ โอกาสฝึกฝนภาษาไทยกับเจ้าของภาษา จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 40 รองลงมา ได้แก่ โอกาสพบปะสังสรรค์กับคนไทย จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 32

จำนวนของผู้เรียนในชั้นเรียน จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 27 และอื่นๆ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1 ตามลำดับ

ปัจจัยด้านสังคมที่ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่ามีผลต่อการตัดสินใจเรียนภาษาไทยมากเป็นอันดับสอง ส่วนมากได้แก่ โอกาสฝึกฝนภาษาไทยกับเจ้าของภาษา จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 47 รองลงมา ได้แก่ โอกาสพบปะสังสรรค์กับคนไทย จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 35 และจำนวนของผู้เรียนในชั้นเรียน จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 18 ตามลำดับ

ปัจจัยด้านด้านสังคมที่ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่ามีผลต่อการตัดสินใจเรียนภาษาไทยมากเป็นอันดับสาม ส่วนมากได้แก่ จำนวนของผู้เรียนในชั้นเรียน จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 54 รองลงมา ได้แก่ โอกาสพบปะสังสรรค์กับคนไทย จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 33 และโอกาสฝึกฝนภาษาไทยกับเจ้าของภาษา จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 13 ตามลำดับ

ส่วนที่ 5 การวิเคราะห์ความคิดเห็นอื่นๆ เกี่ยวกับความต้องการและแรงจูงใจในการเรียนภาษาไทย
ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) โดยสรุปความคิดเห็นอื่นๆของผู้ตอบแบบสอบถามตามหมวดหมู่ ได้ดังนี้

1. ความต้องการอื่นๆ ในการเรียนภาษาไทย

1.1 วัตถุประสงค์ที่ต้องการเรียน

1.1.1 เพื่อให้สามารถอ่านหนังสือพิมพ์ และเข้าใจข่าวสารต่างๆ ได้ ทั้งข่าวสารทางโทรทัศน์และหนังสือพิมพ์

1.1.2 เพื่อให้สามารถอ่านจดหมายราชการได้

1.1.3 เพื่อใช้สื่อสารกับคนในครอบครัวของสามี ภรรยา และคู่รักที่เป็นคนไทย

1.1.4 เพื่อให้สามารถซื้อสินค้าและบริการในราคาที่ยุติธรรม ในฐานะเป็นผู้ที่อาศัยอยู่ในจังหวัดภูเก็ต ไม่ใช่พนักงานเที่ยว

1.2 รูปแบบที่ต้องการเรียน

1.2.1 เรียนเป็นกลุ่มเล็กๆ

1.2.2 เรียนตามอัธยาศัย เช่น เรียนจากสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวัน และเรียนกับคนรอบข้าง

1.2.3 เรียนด้วยรูปแบบที่ผสมผสานกันโดยมีผู้สอนคอยให้ความช่วยเหลือ

1.3 ระยะเวลาเรียนในหลักสูตร

1.3.1 มากกว่า 1 ปี

1.3.2 ต้องการจัดสรรเวลาเรียนด้วยตนเอง

1.4 ช่วงเวลาที่สะดวกในการเรียน

1.4.1 หลังเลิกงาน เวลา 14.40 –15.30 น. ในวันจันทร์ – ศุกร์

1.4.2 เวลา 19.30 – 21 .30 ในวันจันทร์ – ศุกร์

1.4.3 19.00 – 20.30 น. ในวันจันทร์ – ศุกร์

1.4.4 ช่วงเช้าของวันศุกร์

1.4.5 เวลา 08.00 - 10.00 น. ในวันเสาร์ – อาทิตย์

1.4.6 ที่เป็นชาวคริสต์นิกาย Seven Day Adventist ไม่สามารถเรียนในวันเสาร์ได้ เนื่องจากต้องเข้าร่วมพิธีทางศาสนาที่โบสถ์

1.5 สถานที่ที่สะดวกเรียน

1.5.1 การเรียนนอกสถานที่ในบรรยากาศที่ไม่เป็นทางการ (เช่น ที่ชายหาด หรือร้านอาหารแฟ)

2. แรงจูงใจอื่น ๆ ในการเรียนภาษาไทย

2.1 ทำให้สื่อสารกับนักเรียนได้ง่ายขึ้น

2.2 ทำให้สามารถควบคุมชั้นเรียน และทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียนได้มากขึ้น หากครูสามารถพูดภาษาไทยขั้นพื้นฐานได้

2.3 ทำให้นักเรียนเข้าใจภาษาอังกฤษได้เร็วขึ้น หากครูสามารถสื่อสารกับนักเรียนเป็นภาษาไทยได้

2.4 ทำให้สามารถสื่อสารกับครอบครัวของสามีหรือภรรยาที่เป็นคนไทยได้ง่ายขึ้น

2.5 ทำให้สามารถช่วยเหลือบุตรซึ่งกำลังศึกษาในประเทศไทย

2.6 ลูกครึ่งไทย – ต่างชาติ

2.7 การเรียนภาษาของประเทศที่อาศัยอยู่ เป็นการให้เกียรติและเคารพต่อประเทศและผู้คนในประเทศนั้น

2.8 ต้องการเป็นส่วนหนึ่งของสังคมไทย และที่ยอมรับเหมือนคนไทย

2.9 ช่วยลดปัญหาและความอับอายในการสื่อสารที่ผิดพลาด

3. ความคิดเห็นอื่น ๆ เกี่ยวกับความต้องการและแรงจูงใจในการเรียนภาษาไทย

3.1 ต้องการให้มีปฏิสัมพันธ์กับเจ้าของภาษามากๆ

3.2 ปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนมีความสำคัญมาก เนื่องจากไม่ต้องการเรียนกับเอกสาร และหนังสือ

3.3 บรรยากาศในการเรียนต้องสนุกสนาน

3.4 รัฐบาลควรจัดให้มีการสอบวัดระดับภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ

3.5 ไม่เห็นความจำเป็นในการเรียนภาษาไทย เนื่องจากสอนภาษาอังกฤษอยู่ในโรงเรียนนานาชาติ ซึ่งใช้แต่ภาษาอังกฤษ และไม่ได้สนมรสกับคนไทย

3.6 เนื่องจากจะเดินทางออกจากประเทศไทยในปีี้ จึงไม่ต้องการสมัครเรียนภาษาไทย

3.7 เนื่องจากพูดภาษาไทยได้ดีแล้ว จึงไม่ต้องการเรียนทักษะการฟังและการพูด

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่องความต้องการและแรงจูงใจในการเรียนภาษาไทยของครูชาวต่างประเทศในจังหวัดภูเก็ต มีการสรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาความต้องการและแรงจูงใจในการเรียนภาษาไทยของครูชาวต่างประเทศในจังหวัดภูเก็ต

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูชาวต่างประเทศในโรงเรียนนานาชาติและโรงเรียนที่เปิดสอนหลักสูตรภาษาอังกฤษในจังหวัดภูเก็ต จำนวน 12 แห่ง รวมทั้งสิ้น 395 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูชาวต่างประเทศในโรงเรียนนานาชาติและโรงเรียนที่เปิดสอนหลักสูตรภาษาอังกฤษในจังหวัดภูเก็ต จำนวน 12 แห่ง รวมทั้งสิ้น 100 คน ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi Stage Sampling) ดังนี้

ขั้นที่ 1 การสุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota Sampling) ใช้ในการคำนวณหาจำนวนตัวอย่าง ซึ่งคิดเป็น 25% ของประชากรแต่ละโรงเรียน

ขั้นที่ 2 การสุ่มตัวอย่างตามสะดวก (Convenience Sampling) ใช้ในการให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ได้แก่ การสร้างเครื่องมือเพื่อใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม เรื่อง ความต้องการและแรงจูงใจในการเรียนภาษาไทยของครูชาวต่างประเทศในจังหวัดภูเก็ต ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วย 5 ส่วน รวมจำนวนทั้งสิ้น 45 ข้อ ดังนี้

ส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายปิดและปลายเปิด รวมจำนวน 9 ข้อ

ส่วนที่ 2 พื้นฐานภาษาไทยของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด รวมจำนวน 3 ข้อ

ส่วนที่ 3 ความต้องการในการเรียนภาษาไทย รวมจำนวน 20 ข้อ แบ่งเป็น 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ความต้องการในด้านผู้เรียน มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด และปลายเปิด จำนวน 8 ข้อ

ตอนที่ 2 ความต้องการในด้านผู้สอน และด้านหลักสูตร มีลักษณะเป็นคำถามแบบสเกลวัดทัศนคติ (Likert Scale) จำนวน 12 ข้อ

ส่วนที่ 4 แรงจูงใจในการเรียนภาษาไทย รวมจำนวน 12 ข้อ แบ่งเป็น 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 แรงจูงใจของผู้เรียน มีลักษณะเป็นคำถามแบบสเกลวัดทัศนคติ (Likert Scale) จำนวน 6 ข้อ และคำถามแบบปลายเปิด จำนวน 1 ข้อ รวมจำนวน 7 ข้อ

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนภาษาไทย มีลักษณะเป็นแบบจัดอันดับ จำนวน 4 ข้อ และคำถามปลายเปิด จำนวน 1 ข้อ รวมจำนวน 5 ข้อ

ส่วนที่ 5 ความคิดเห็นอื่นๆ เกี่ยวกับความต้องการและแรงจูงใจในการเรียนภาษาไทย มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด จำนวน 1 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยใช้แบบสอบถามฉบับภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ ระหว่างวันที่ 1 – 30 มีนาคม 2555 รวมระยะเวลา 30 วัน

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อสรุปผลและนำเสนอผลการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาลงรหัส (Coding) และนำข้อมูลมาวิเคราะห์ 2 ลักษณะ ได้แก่

1. ข้อมูลเชิงปริมาณ วิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ประกอบด้วย ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. ข้อมูลเชิงคุณภาพ นำมาวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Analysis)

รายละเอียดดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale) และประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale) วิเคราะห์และเสนอผลด้วยการแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ

ส่วนที่ 2 พื้นฐานภาษาไทยของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale) วิเคราะห์และเสนอผลด้วยการแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ

ส่วนที่ 3 ความต้องการในการเรียนภาษาไทย

ตอนที่ 1 ความต้องการในด้านผู้เรียน เป็นข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale) และประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale) วิเคราะห์และเสนอผลด้วยการแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 ความต้องการในด้านผู้สอนและด้านหลักสูตร เป็นข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval Scale) วิเคราะห์และนำเสนอข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ส่วนที่ 4 แรงจูงใจในการเรียนภาษาไทย

ตอนที่ 1 แรงจูงใจส่วนบุคคล เป็นข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval Scale) วิเคราะห์และเสนอผลด้วยค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และคำถามปลายเปิด วิเคราะห์และเสนอข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเรียน เป็นข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale) วิเคราะห์และเสนอผลด้วยการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ และคำถามปลายเปิด วิเคราะห์และเสนอข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) ตามลำดับ

ส่วนที่ 5 ความคิดเห็นอื่นๆ เกี่ยวกับความต้องการและแรงจูงใจในการเรียนภาษาไทย เป็นคำถามปลายเปิด วิเคราะห์และเสนอข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Analysis)

สรุปผลการวิจัย

1. สรุปผลข้อมูลเกี่ยวกับครูชาวต่างประเทศ

จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 100 คน สามารถสรุปผลการวิจัย ได้ดังนี้

1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนมากเป็นเพศหญิง ร้อยละ 51 รองลงมาเป็นเพศชาย ร้อยละ 49 มีอายุระหว่าง 18 – 35 ปี ร้อยละ 51 รองลงมา มีอายุระหว่าง 36 – 59 ปี ร้อยละ 45 ส่วนมากเป็นโสด ร้อยละ 41 ระดับการศึกษาปริญญาตรี ร้อยละ 77 พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ ร้อยละ 78 วางแผนจะพำนักอาศัยอยู่ในจังหวัดภูเก็ต 1 – 5 ปี ร้อยละ 51 และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 25,000 – 50,000 บาท ร้อยละ 45

1.2 พื้นฐานภาษาไทย

ส่วนมากเป็นผู้ที่ไม่เคยเรียนภาษาไทย ร้อยละ 52 รองลงมาเคยเรียนภาษาไทย ร้อยละ 48 และขณะนี้ไม่ได้เรียนภาษาไทย ร้อยละ 95

2. สรุปผลการวิจัยเกี่ยวกับความต้องการในการเรียนภาษาไทยของครูชาวต่างประเทศ

จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 100 คน ผู้ที่มีความสนใจเรียนภาษาไทย คิดเป็นร้อยละ 88 ได้แก่ ผู้ที่ไม่แน่ใจว่าจะสมัครเรียนภาษาไทยหรือไม่ ร้อยละ 56 และผู้ที่ต้องการสมัครเรียนภาษาไทยแน่นอน ร้อยละ 32 ส่วนผู้ที่ไม่สมัครเรียนภาษาไทยแน่นอน ร้อยละ 12

จากผู้ที่สนใจเรียนภาษาไทย รวม 88 คน ครูชาวต่างประเทศมีความต้องการในการเรียนภาษาไทย ดังนี้

ความต้องการด้านผู้เรียน ส่วนมากต้องการเรียนภาษาไทยในระดับต้น ในทักษะการฟัง และการพูด และการอ่านและการเขียน จำนวนเท่ากัน คือ ร้อยละ 60.2 หลักสูตรแบบมีชั้นเรียน ร้อยละ 84.1 เพื่อใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน ร้อยละ 96.6 ในหลักสูตรระยะสั้น 60 – 240 ชั่วโมง ร้อยละ 42.0 เวลาเรียน ครั้งละ 2 ชั่วโมง ร้อยละ 89.8 ระหว่างเวลา 17.30 – 20.30 น. ในวันจันทร์ – ศุกร์เป็นอันดับ 1 ร้อยละ 51.1 เวลา 13.00 – 16.00 น. ในวันเสาร์ – อาทิตย์เป็นอันดับสอง ร้อยละ 40.9 และเวลา 16.00 – 19.00 น. ในวันเสาร์ – อาทิตย์ เป็นอันดับสาม ร้อยละ 36.4 ต้องการเรียนที่ทำงานเป็นอันดับ 1 และอันดับ 2 เหมือนกัน ร้อยละ 45.5 และ ร้อยละ 28.4 ตามลำดับ และต้องการเรียนในตัวเมืองภูเก็ต

ความต้องการด้านผู้สอน ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญในระดับมากต่อผู้สอนที่เป็นคนไทย และประสบการณ์ในการสอน โดยมีค่าเฉลี่ย 3.52 และ 3.86 ตามลำดับ

ความต้องการด้านหลักสูตร ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญในระดับมากต่อเนื้อหาที่เป็นประโยชน์กับการปฏิบัติงาน กิจกรรมเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย การทัศนศึกษาในสถานที่ที่สามารถฝึกพูดภาษาไทยในสถานการณ์จริง และการทดสอบวัดระดับก่อนเรียน โดยมีค่าเฉลี่ย 4.00, 3.64, 3.85 และ 4.10 ตามลำดับ

3. สรุปผลการวิจัยเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาไทยของครูชาวต่างประเทศ

จากผู้ที่สนใจเรียนภาษาไทย จำนวน 88 คน ครูชาวต่างประเทศมีแรงจูงใจในด้านสังคม และแรงจูงใจมุ่งพัฒนาตนเอง ในระดับมากที่สุด ดังนี้

แรงจูงใจด้านสังคม คือ ความรู้ภาษาไทยทำให้ติดต่อสื่อสารกับคนไทยได้สะดวกขึ้น และทำให้สร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับคนไทยได้มากขึ้น โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือ 4.80

แรงจูงใจมุ่งพัฒนาตนเอง คือ การเรียนภาษาไทยเป็นการฝึกเขาว์ปัญญาวิธีหนึ่ง และชอบเรียนภาษาไทย โดยมีค่าเฉลี่ย 4.48 และ 4.34 ตามลำดับ

4. สรุปผลการวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนภาษาไทยของครูชาวต่างประเทศ

จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 100 คน ส่วนใหญ่เห็นว่า ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนภาษาไทย 3 อันดับแรก มีดังนี้

ปัจจัยด้านผู้เรียน อันดับ 1 ได้แก่ ความจำเป็นในการใช้ภาษาไทย ร้อยละ 57 อันดับ 2 ได้แก่ เวลาเรียน ร้อยละ 32 และอันดับ 3 ได้แก่ สถานที่เรียน ร้อยละ 43

ปัจจัยด้านนายจ้าง อันดับ 1 ได้แก่ ภาระงานที่ได้รับมอบหมาย ร้อยละ 35 อันดับ 2 ได้แก่ เวลาที่นายจ้างอนุญาตให้เรียนได้ ร้อยละ 34 และอันดับ 3 ได้แก่ งบประมาณที่นายจ้างสนับสนุน ร้อยละ 31

ปัจจัยด้านผู้จัดการเรียนการสอน อันดับ 1 ได้แก่ ค่าเล่าเรียน คิดเป็นร้อยละ 35 อันดับ 2 ได้แก่ เนื้อหาหลักสูตร ร้อยละ 31 และอันดับ 3 ได้แก่ ผู้สอนและเนื้อหาหลักสูตร เท่ากัน คือ ร้อยละ 26

ปัจจัยด้านสังคม อันดับ 1 และ อันดับที่ 2 เหมือนกัน ได้แก่ โอกาสฝึกฝนภาษาไทย กับเจ้าของภาษา ร้อยละ 40 และร้อยละ 47 ตามลำดับ อันดับ 3 ได้แก่ จำนวนของผู้เรียนในชั้นเรียน ร้อยละ 54

อภิปรายผล

จากการศึกษาถึงความต้องการและแรงจูงใจในการเรียนภาษาไทยของครูชาวต่างประเทศใน จังหวัดภูเก็ต ผู้วิจัยมีประเด็นในการอภิปรายผล ดังนี้

1. บริบทของการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับครูชาวต่างประเทศ

เป็นที่น่าสังเกตว่า ครูชาวต่างประเทศเพียงร้อยละ 27 มีโอกาสได้ใช้ภาษาไทยที่บ้านหรือ กับคนใกล้ชิด เนื่องจากสมรสกับคนไทย และมีคู่รักเป็นคนไทย ในขณะที่ร้อยละ 73 อาจมีโอกาสดำเนิน ภาษาไทยที่บ้านหรือกับคนใกล้ชิดน้อยกว่า เนื่องจากเป็นโสด สมรสกับผู้ที่ไม่ใช่คนไทย และมีคู่รักที่ ไม่ใช่คนไทย นอกจากนี้ ครูชาวต่างประเทศ โดยเฉพาะครูที่สอนในโรงเรียนนานาชาติ อาจมีโอกาสดำเนิน ภาษาไทยไม่มากนัก เนื่องจากโรงเรียนนานาชาติใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารภายในโรงเรียน ประกอบกับครูชาวต่างประเทศร้อยละ 59 วางแผนจะพำนักอาศัยอยู่ในจังหวัดภูเก็ตเพียงระยะสั้น ถึง ระยะกลาง คือตั้งแต่ 1 เดือน ถึง 5 ปี รวมทั้ง การที่จังหวัดภูเก็ตเป็นสถานที่ท่องเที่ยว ผู้คนในจังหวัด ภูเก็ตส่วนใหญ่จึงสามารถสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษได้ จากบริบทดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นว่าการจัดการเรียน การสอนภาษาไทยสำหรับครูชาวต่างประเทศในจังหวัดภูเก็ตควรเป็นไปในลักษณะของการเรียน การสอน “ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ” มากกว่าเป็นการเรียนการสอนภาษาที่สอง เนื่องจากไม่มี สถานการณ์บังคับให้ครูชาวต่างประเทศต้องใช้ภาษาไทยในจังหวัดภูเก็ต และผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนมากต้องการเรียนภาษาไทยเพื่อใช้สื่อสารในระดับต้นเท่านั้น

2. ความต้องการในการเรียนภาษาไทย

ในภาพรวม ผู้วิจัยพบว่าครูชาวต่างประเทศส่วนมากมีความต้องการในการเรียนภาษาไทย ในลักษณะ “ภาษาไทยทั่วไป (General Thai)” และ “ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (Communicative Thai)” ในระดับต้น ดังเห็นได้จากครูชาวต่างประเทศถึงร้อยละ 96.6 ต้องการเรียนภาษาไทยเพื่อใช้ในการสื่อสาร ในชีวิตประจำวัน และร้อยละ 60.2 ต้องการเรียนทักษะการฟังและการพูด และทักษะการอ่านและการเขียน ระดับต้น และร้อยละ 38.6 ต้องการเรียนการแปลและการล่าม ระดับต้นเช่นกัน สอดคล้องกับ ปรียา หิรัญประดิษฐ์ (2545) ซึ่งพบว่า สาเหตุแรกที่ชาวต่างประเทศเรียนภาษาไทยเพราะต้องการสื่อสารกับ คนไทย

แต่อย่างไรก็ตาม ผลจากความต้องการในการสมัครเรียนภาษาไทย ผู้ตอบแบบสอบถาม เพียงร้อยละ 32 ต้องการสมัครเรียนภาษาไทยแน่นอน ในขณะที่ร้อยละ 56 ยังไม่แน่ใจว่า จะสมัคร เรียนภาษาไทยหรือไม่ และร้อยละ 12 ไม่สมัครเรียนภาษาไทยแน่นอน ตามลำดับ ทั้งนี้ อาจเนื่องจาก มีข้อจำกัดหรือปัจจัยด้านต่างๆ เห็นได้จากปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเรียนภาษาไทยของผู้ตอบ แบบสอบถาม อันดับทีหนึ่ง ได้แก่ ความจำเป็นในการใช้ภาษาไทย ภาระงานที่ได้รับมอบหมาย ค่าเล่าเรียน

และโอกาสในการได้ฝึกฝนภาษาไทยกับเจ้าของภาษา อันดับที่สอง ได้แก่ เวลาเรียน เวลาที่นายจ้าง อนุญาตให้เรียน และเนื้อหาหลักสูตร และอันดับสาม ได้แก่ สถานที่เรียน งบประมาณที่นายจ้างสนับสนุน ผู้สอน และจำนวนของผู้เรียนในชั้นเรียน ผู้ตอบแบบสอบถามจึงอาจไม่สามารถตัดสินใจได้จนกว่าจะทราบ รายละเอียดของหลักสูตรที่เปิดสอน และได้พิจารณาปัจจัยต่างๆ อย่างครบถ้วน นอกจากนี้ สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ (2533: 10) กล่าวว่า ผู้ใหญ่มีความสนใจหลายด้านพร้อมๆ กัน (Competing Interest) ส่วนมากจะต้อง คำนึงถึงหน้าที่การงาน ภารกิจด้านครอบครัว และกิจกรรมทางสังคม เป็นต้น จึงให้ความสำคัญกับการศึกษารองลงไป

เป็นที่น่าสังเกตว่า ความต้องการเรียนภาษาไทยเพื่อยื่นขอใบประกอบวิชาชีพครูมีเพียง ร้อยละ 6 เท่านั้น ทั้งนี้ เนื่องจากโรงเรียนนานาชาติส่วนใหญ่เปิดสอนหลักสูตร เพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าว อยู่แล้ว ทั้งที่จัดการเรียนการสอนโดยครูชาวไทยภายในโรงเรียน และเชิญวิทยากรมาจากภายนอก

3. เวลาและสถานที่เรียน

ผู้วิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ 42 ต้องการเรียนภาษาไทยใน หลักสูตรระยะสั้น 60 – 240 ชั่วโมง รองลงมาคือร้อยละ 36.4 ต้องการเรียนหลักสูตรแบบเร่งรัดน้อยกว่า 60 ชั่วโมง โดยต้องการเรียนครั้งละ 2 ชั่วโมง ระหว่างเวลา 17.30 – 20.30 น. ในวันจันทร์ – ศุกร์ และต้องการเรียนที่ทำงานมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากเป็นเวลาหลังเลิกงาน และครูชาวต่างประเทศอาจ ต้องการลดความวิตกกังวลเรื่องภาระงาน เวลาและค่าใช้จ่ายในการเดินทาง

ผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 28 ต้องการเรียนภาษาไทยที่บ้านเป็นอันดับหนึ่ง ซึ่งเป็น ประเด็นที่น่าสนใจในการหารูปแบบการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการดังกล่าว จากผล การวิจัย พบว่า รูปแบบการเรียนที่ผู้เรียนต้องการและอาจสอดคล้องกับการเรียนการสอนที่บ้าน คือ เรียนแบบทางไกลผ่านสื่ออินเทอร์เน็ต แบบทางไกลผ่านสื่อแพรมภาพและเสียง แบบทางไกลผ่านสื่อ สิ่งพิมพ์ แบบทางไกลผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ และการเรียนแบบรายบุคคล ตามลำดับ

4. ความต้องการเรียนภาษาไทยควบคู่กับวัฒนธรรมไทย

นอกจากวัตถุประสงค์หลักของครูชาวต่างประเทศร้อยละ 96.6 คือเรียนภาษาไทยเพื่อ ใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันแล้ว ร้อยละ 44.3 ต้องการเรียนภาษาไทยเพื่อศึกษาเรียนรู้วัฒนธรรมไทย ประกอบกับครูชาวต่างประเทศให้ความสำคัญในระดับมากต่อกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยที่ ควบคู่ไปกับวัฒนธรรมไทย รวมทั้งในความคิดเห็นอื่นๆ ของผู้ตอบแบบสอบถามระบุว่า การเรียน ภาษาไทยถือเป็นการให้เกียรติและเคารพต่อประเทศ และสังคมที่ตนอาศัยอยู่โดยการประพฤติตัวให้ สอดคล้องกับวัฒนธรรมของคนในชาตินั้น ผู้วิจัยจึงเห็นว่า การเสริมเนื้อหาและจัดกิจกรรมเกี่ยวกับ วัฒนธรรมไทยในหลักสูตรภาษาไทย สำหรับครูชาวต่างประเทศ เป็นการจัดการเรียนการสอนที่ สอดคล้องกับความต้องการและแรงจูงใจของผู้เรียน สอดคล้องกับ ศรีวิไล พลมณี (2545: 26) ซึ่ง พบว่า เหตุผลอันดับหนึ่งในการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาเกาหลี วิชาเอกภาษาไทย ซึ่งมาเรียน ภาษาไทยแบบเข้ม ณ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ คือ เพื่อจะได้รู้จักประเทศไทย ความเป็นอยู่ของคนไทย ตลอดจนเศรษฐกิจ และวัฒนธรรมไทย เช่นเดียวกับกับ วีรยุทธ พจน์เสถียรกุล (2554: 52) ซึ่งศึกษา

เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับชาวญี่ปุ่น พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามถึงร้อยละ 69.69 สนใจเรียนภาษาไทยเพราะสนใจวัฒนธรรมไทย

5. แรงจูงใจในการเรียนภาษาไทย

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า แรงจูงใจที่ทำให้ครูชาวต่างประเทศต้องการเรียนภาษาไทยมากที่สุด คือ แรงจูงใจภายใน ได้แก่ แรงจูงใจด้านสังคม และแรงจูงใจมุ่งพัฒนาตนเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ชอบเรียนภาษาไทย และต้องการศึกษาเรียนรู้วัฒนธรรมไทยควบคู่กันไปด้วย แสดงให้เห็นว่า ครูชาวต่างประเทศมีทัศนคติที่ดีต่อภาษาและวัฒนธรรมไทย สอดคล้องกับสมมติฐานเกี่ยวกับเจตคติ (The Affective Filter Hypothesis) ในการเรียนภาษาที่สองของคราเชน (Krashen. 1987: 35 – 40) ซึ่งกล่าวว่า ผู้เรียนที่มีแรงจูงใจในการเรียนจะเรียนภาษาได้ดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งแรงจูงใจในการเรียนเพื่อคบหาสมาคมกับคนต่างชาติ

แรงจูงใจภายนอก ซึ่งมีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนภาษาไทยมากที่สุด ได้แก่ ความจำเป็นในการใช้ภาษาไทย ภาระงานที่ได้รับมอบหมาย ค่าเล่าเรียน และโอกาสในการได้ฝึกฝนภาษาไทยกับเจ้าของภาษา

เป็นที่น่าสังเกตว่า แรงจูงใจด้านอาชีพไม่ใช่แรงจูงใจสำคัญของครูชาวต่างประเทศในการเรียนภาษาไทยในจังหวัดภูเก็ต กล่าวคือ ความคาดหวังของโรงเรียนให้ครูชาวต่างประเทศรู้ภาษาไทย ในระดับปานกลาง และความคาดหวังจะได้รับรางวัลจากโรงเรียนหากครูชาวต่างประเทศรู้ภาษาไทย ในระดับน้อย ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากการปฏิบัติงานในโรงเรียนนานาชาติและโรงเรียนที่เปิดสอนหลักสูตรภาษาอังกฤษให้ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร ผลดังกล่าวสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เสาวนีย์ พันธ์สสรณ์ (2535) ซึ่งพบว่า เหตุจูงใจในการเข้าเรียนภาษาของผู้เรียนในโรงเรียนสอนภาษาต่างประเทศภาคเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร มีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง 3 ด้าน ได้แก่ การประกอบอาชีพ การนำความรู้ไปช่วยเหลือชุมชน และการทำตามความคาดหวังของผู้อื่น รวมทั้ง วีรยุทธ พจน์เสถียรกุล (2554: 52) พบว่า โอกาสในการทำงานไม่ใช่แรงบันดาลใจในการเรียนภาษาไทยของชาวญี่ปุ่น

6. วัยของผู้เรียน

ผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 51 มีอายุระหว่าง 18 – 35 ปี และร้อยละ 45 มีอายุระหว่าง 36 – 59 ปี ซึ่ง เฮฟวิกเฮิร์ท (สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. 2533: 5; อ้างอิงจาก Havighurst. 1970) ถือว่าเป็นวัยผู้ใหญ่ตอนต้น และวัยผู้ใหญ่ตอนกลาง ตามลำดับ การจัดการเรียนการสอนภาษาไทย สำหรับครูชาวต่างประเทศควรคำนึงถึงความแตกต่างด้านอายุดังกล่าว ทั้งด้านพัฒนาการของคนทั้งสองวัยนี้ รวมถึงความสนใจ สถานการณ์เกี่ยวกับชีวิต และประสบการณ์ของผู้เรียนในแต่ละวัย

7. ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอนภาษาไทย

ผู้ตอบแบบสอบถามถึงร้อยละ 78 เป็นผู้ที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ และต้องการให้ผู้สอนมีความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ ถึงแม้ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจะให้ความสำคัญกับผู้สอนภาษาไทยที่เป็นเจ้าของภาษาในระดับมาก ประกอบกับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศจะต้องใช้ภาษาเป้าหมายให้มากที่สุด แต่ความต้องการให้ผู้สอนมีความสามารถสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ

ดังกล่าว อาจช่วยลดความวิตกกังวลในการเรียน และทำให้ผู้เรียนสามารถซักถามและทำความเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้น สอดคล้องกับ จิราพร ภราดรนิววัฒน์ (2554: บทคัดย่อ) ซึ่งศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความวิตกกังวลในการเรียนภาษาต่างประเทศของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่าสาเหตุหนึ่งของความวิตกกังวลในการเรียนภาษาต่างประเทศของนิสิต คือ ความวิตกกังวลในการสื่อสาร และความวิตกกังวลนี้ส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

8. การวัดและประเมินผล

ผู้ตอบแบบสอบถามมีความต้องการในระดับมากให้มีการทดสอบวัดระดับก่อนเรียนเพื่อจัดชั้นเรียนให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน แต่มีความต้องการให้มีการทดสอบวัดระดับหลังเรียนในระดับปานกลางเท่านั้น จากการที่ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการเรียนภาษาไทยในระดับต้นเพียงเพื่อใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน เพื่อศึกษาเรียนรู้วัฒนธรรมไทย และเพื่อใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติงานเท่านั้น อาจทำให้ไม่มีความจำเป็นต้องนำผลการทดสอบวัดระดับหลังเรียนไปใช้ รวมทั้งอาจต้องการลดความวิตกกังวลเรื่องการสอบ สอดคล้องกับ จิราพร ภราดรนิววัฒน์ (2554: บทคัดย่อ) ซึ่งพบว่าสาเหตุของความวิตกกังวลในการเรียนภาษาต่างประเทศของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประกอบด้วยความวิตกกังวลในการสอบ ความกลัวการได้รับการประเมินในทางลบ และความกลัวต่อการมีความสามารถด้อยกว่าผู้อื่น นอกจากนี้ ผลการวิจัยของ วิริยุทธ พจน์เสถียรกุล (2554: 53) พบว่า ชาวญี่ปุ่นเพียงร้อยละ 9.47 เคยเข้าสอบวัดความรู้ภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ เนื่องจากไม่มีความจำเป็นในการนำผลสอบไปศึกษาต่อหรือสมัครงาน

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับครูชาวต่างประเทศในโรงเรียนนานาชาติและโรงเรียนที่เปิดสอนหลักสูตรภาษาอังกฤษ ดังนี้

1. ควรจัดการเรียนการสอนในบริบทของ “ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ โดยมุ่งเน้นการสื่อสารเบื้องต้นในชีวิตประจำวัน
2. ควรสอนแบบแยกทักษะ ระหว่างทักษะการฟังและการพูด และทักษะการอ่านและการเขียน เนื่องจากครูชาวต่างประเทศส่วนหนึ่งไม่ต้องการเรียนทักษะการอ่านและการเขียน
3. ควรมีเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอนที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยควบคู่ไปกับภาษาไทย
4. ผู้สอนควรมีความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ เพื่อให้สามารถอธิบาย ตอบข้อซักถาม และลดความวิตกกังวลของผู้เรียนได้
5. ในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ควรคำนึงถึงปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนภาษาไทยของผู้เรียนในด้านต่างๆ รวมถึงปัจจัยด้านผู้เรียน ปัจจัยด้านผู้จัดการเรียนการสอน ปัจจัยด้านนายจ้างของผู้เรียน และปัจจัยด้านสังคม

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไปดังนี้

1. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความต้องการและแรงจูงใจในการเรียนภาษาไทยของชาวต่างประเทศที่ทำงานในสาขาอาชีพอื่นๆ เช่น การโรงแรมและการท่องเที่ยว ธุรกิจ และการบริการ เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการและแรงจูงใจของผู้เรียนอย่างครอบคลุมมากที่สุด
2. ควรมีการศึกษาความต้องการและแรงจูงใจในการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาแลกเปลี่ยนจากกลุ่มประเทศอาเซียน เพื่อรองรับประชาคมอาเซียนที่กำลังจะเริ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2558

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรองจิต ทรงเจียรพานิช. (2526). *จิตวิทยาการสอนภาษาตามแนวทางภาษาศาสตร์*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กิจวัฒน์ ธนวิศาล. (2547). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางของผู้เรียนในสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- คณะวิเทศศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต. (2554). *หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาไทยศึกษา (หลักสูตรนานาชาติ) หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554*. ภูเก็ต: คณะวิเทศศึกษา มหาวิทยาลัยฯ.
- จิราพร ภราดรนิววัฒน์. (2554). *การศึกษาความวิตกกังวลในการเรียนภาษาต่างประเทศของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*. ปรินญาณิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย. (2549). *จิตวิทยาสังคม*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชำนาญ รอดเหตุภัย. (2553). *การวิจัยทางภาษาไทย*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เชียรศรี วิวิธสิริ. (2534). *จิตวิทยาการเรียนรู้ของผู้ใหญ่*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ฉัตยาพร เสมอใจ; และ มัทนียา สมมิ. (2546). *พฤติกรรมผู้บริโภค*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: เอ็กสเปอร์เน็ท.
- ณัฐพรหม อินทุยศ. (2553). *จิตวิทยาการศึกษา*. เพชรบูรณ์: สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตเพชรบูรณ์.
- นภาพร ทองแกงกล้า. (2549). *การศึกษาความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยเจ้าของภาษาโรงเรียนถาวรกุล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุทสาคร*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ปรียา หิรัญประดิษฐ์. (2545). *สถานภาพการเรียนและการสอนภาษาไทยให้แก่ชาวต่างประเทศในประเทศไทย : รายงานผลการวิจัย*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- (2548). *พินิจการสอนภาษาพิจารณาวรรณกรรม*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- พยอม อิงคตานูวัฒน์. (2523). *จิตวิทยาพัฒนาการวัยผู้ใหญ่*. กรุงเทพฯ: โครงการตำราศิริราช คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล.
- พรชูลี อาชาวอำรุง. (2541). *การเรียนรู้อาษาที่สอง: ผลการวิจัยเอกสาร*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- พัชรินทร์ เอี่ยมละออภักดี. (2548). *ทัศนคติของผู้เรียนภาษาจีนกลางในการตัดสินใจเรียนภาษาจีนกลาง และแนวโน้มพฤติกรรมกาเรียนภาษาจีนกลางในเขตกรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์ วร.ม. (การตลาด). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พิณทิพย์ ทวยเจริญ. (2539). *ภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต. (2555). *วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์*. สืบค้นเมื่อ 11 มกราคม 2555, จาก <http://www.phuket.psu.ac.th/web52/index.php?vision=1>.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช. (2537). *การพัฒนาทักษะทางภาษา*. นนทบุรี: สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ บัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยฯ.
- . (2542). *สถิติเศรษฐศาสตร์และธุรกิจ หน่วยที่ 1 – 8*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช.
- ยุทธ ไกยวรรณ. (2548). *วิจัยการตลาด*. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- . (2553). *หลักสถิติวิจัยและการใช้โปรแกรม SPSS*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรวงศ์ ไชยฤกษ์. (2553). *บริบทการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย*. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยพายัพ.
- วรรณ โสมประยูร. (2553). *การสอนภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: ยูแพดอินเตอร์.
- วีรยุทธ พจน์เสถียรกุล. (2554). *การเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับชาวญี่ปุ่น*. ใน *เอกสารการสัมมนานานาชาติ การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ*. หน้า 48 – 55. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศรียา นิยมธรรม; และ ประภัสร์ นิยมธรรม. (2541). *พัฒนาการทางภาษา*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ศรีวิไล พลมณี. (2545ก). *พื้นฐานการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ*. เชียงใหม่: ศูนย์ไทยศึกษา. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- . (2545ข). *ภาษาและการสอน*. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศรีวิไล พลมณี; และ พนิดา สิ้นสุวรรณ. (2544). *ความต้องการและปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท สาขาการสอนภาษาไทยและสาขาการสอนสังคมศึกษา เปรียบเทียบกับนักศึกษา สาขาการสอนภาษาอังกฤษ*. เชียงใหม่: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศิริบูรณ์ สายโกสุม. (2551). *จิตวิทยาการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- สมพงษ์ วิทยศักดิ์พันธุ์. (2545). *คู่มือการสอนภาษาไทยเบื้องต้นในบริบทไทยศึกษาสำหรับชาวต่างชาติ*. กรุงเทพฯ: โครงการพัฒนาความร่วมมือด้านการเรียนการสอนภาษาไทยบนฐานของไทยศึกษา ทบวงมหาวิทยาลัย.
- สมพงษ์ วิทยศักดิ์พันธุ์; และ คนอื่นๆ. (2545). *แบบเรียนภาษาไทยเบื้องต้นในบริบทไทยศึกษาสำหรับชาวต่างชาติ*. กรุงเทพฯ: โครงการพัฒนาความร่วมมือด้านการเรียนการสอนภาษาไทยบนฐานของไทยศึกษา ทบวงมหาวิทยาลัย.
- สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย. (2544). *การสัมมนาระดับภูมิภาคว่าด้วยการเรียนการสอนภาษาไทยในบริบทไทยศึกษา*. กรุงเทพฯ: กองวิเทศสัมพันธ์ สำนักงานฯ.
- สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. (2547). *คู่มือการดำเนินงานการจัดอบรมหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยและจรรยาบรรณของวิชาชีพสำหรับครูชาวต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ: สำนักพัฒนาและส่งเสริมวิชาชีพ สำนักงานฯ.
- สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว. (2553). *รายงานประจำปี การบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าวในประเทศไทย สรุปี 2553*. สืบค้นเมื่อ 11 มกราคม 2555, จาก http://www.wp.doe.go.th/node_219.
- (2554). *สรุปข้อมูลคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานทั่วราชอาณาจักรประจำเดือนพฤศจิกายน 2554*. สืบค้นเมื่อ 11 มกราคม 2555, จาก <http://www.wp.doe.go.th/node.225>.
- (2555). *สรุปข้อมูลคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานทั่วราชอาณาจักร ประจำเดือนมีนาคม 2555*. สืบค้นเมื่อ 15 เมษายน 2555, จาก <http://www.wp.doe.go.th/node.231>.
- สุกัญญา พิชัยวงศ์วงศ์ดี. (2546). *ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนภาษาอังกฤษและพฤติกรรมของผู้บริโภค โดยเปรียบเทียบระหว่างสถาบันสอนภาษาเอ.ยู.เอ. กับ สถาบันสอนภาษาบริติช เคานซิล ในเขตกรุงเทพมหานคร*. ปริญญาโท บธม. (การตลาด). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุนีย์รัตน์ เนียรเจริญสุข. (2546, มกราคม – มิถุนายน). *แนวคิดและปัจจัยบางประการที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ภาษาที่สอง*. *วารสารศิลปศาสตร์*. 3(1): 123 – 130.
- สุวัฒน์ สุขมลสันต์; และ คนอื่นๆ. (2537). *ความต้องการภาษาอังกฤษในสถานประกอบการและความพร้อมของบุคลากรในการให้บริการฝึกอบรม: รายงานการวิจัย*. กรุงเทพฯ: สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2535). *วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2552). *จิตวิทยาการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. (2533). *จิตวิทยาการเรียนรู้ผู้ใหญ่*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

- เสาวนีย์ พันธ์สรณ์. (2535). *เหตุจูงใจในการเข้าเรียนภาษาของผู้เรียนในโรงเรียนสอนภาษาต่างประเทศ ภาคเอกชนในกรุงเทพมหานคร*. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาผู้ใหญ่). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2537). *ภาษาศาสตร์สังคม*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาภาษาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรุณี วิริยะจิตรา. (2532). *การเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- อุปกิตศิลปสาร, พระยา. (2545). *หลักภาษาไทย: อักษรวิธี วจิวิภาค วากยสัมพันธ์ ฉันทลักษณ์*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- Anthony, Edward M. (1972). *Approach, Method and Technique: Teaching English as a Second Language*. New York: McGraw-Hill.
- Brindley, G. (1984). *Needs Analysis and Objective Setting in the Adult Migrant Education Program*. Sydney: N.S.W.: Adult Migrant Education Education Service.
- Brown, H. Douglas. (2000). *Principles of Language Learning and Teaching*. 4th ed. New York: Longman.
- Dornyei, Zoltan. (2001). *Motivational Strategies in the Language Classroom*. New York: Cambridge University Press.
- Dudley-Evans, Tony; & Jo St. John, Maggie. (2000). *Developments in ESP: A Multi-Disciplinary Approach*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Gardner, R.C. (1985). *Social Psychology and Language Learning: the Role of Attitudes and Motivation*. London: Edward Arnold.
- Havighurst, R.J. (1970). *Development Tasks and Education*. 2nd ed. New York: David Mckay.
- Hernandez, Todd A. (2010). The Relationship among Motivation, Interaction, and the Development of Second Language Oral Proficiency in a Study-Abroad Context. In *The Modern Language Journal*. V. 94. pp. 600 – 617. United States: National Federation of Modern Language Teachers Association.
- Hutchinson, Tom; & Walters, Alan. (1994). *English for Specific Purposes : A Learning-Centred Approach*. 9th ed. Glasgow: Cambridge University Press.
- Jakobovits, L.A. (1970). *Foreign Language Learning: A Psychology Linguistic Analysis of the Issues*. Rowley, Mass: Newbury House.
- Johnson, Keith. (1983). *Communicative Syllabus Design and Methodologies*. Oxford, Pergamon: Institute of English.
- Judd, Elliott L. (1989). *Language Planning and English Language Teaching*. Edited by Christ Kenedy. Great Britain: Prince Hall International.

- Kemmis, Stephen; & Stake, Robert. (1988). *Evaluating Curriculum*. Geelong, Victoria: Deakin University.
- Kramsch, Claire. (1993). *Context and Culture in Language Teaching*. New York: Oxford University Press.
- Krashen, Stephen D. (1986). *Principle and Practice in Second Language Acquisition*. Oxford: Pergamon.
- . (1987). Theoretical Research and Second Language Acquisition Theory. In *Methodology in TESOL : A Book of Readings*. Sydney: Newbury House.
- Lado, Robert. (1964). *Language teaching: a Scientific Approach*. New York: McGraw-Hill.
- Longworth, Norman; & Davies W. Keith. (1998). *Lifelong Learning*. London: Kogan Page.
- Lovell, R. B. (1980). *Adult Learning*. New York: John Wiley & Sons.
- Maslow, A.H. (1954). *Motivation and Personality*. New York: Harper and Row.
- Matthews, Paul Harvey. (2010). Factors Influencing Self-Efficacy Judgments of University Students in Foreign Language Tutoring. In *The Modern Language Journal*. V.94. pp 618 – 635. United States: National Federation of Modern Language Teachers Associations.
- Munby, John. (1978). *Communicative Syllabus Design*. London: Cambridge University Press.
- Murray, H.A. (1938). *Explorations in Personality : An Empirical and Experimental Study of Fifty Men of College Age*. New York: Oxford University Press.
- Richard, Jack C. (2001). *Curriculum Development in Language Teaching*. New York: Cambridge University Press.
- Richterich, Rene; & Chancerel, Jean-Louis. (1980). *Identifying the Needs of Adults Learning a Foreign Language*. Oxford: Pergamon.
- Rogers, J. (1977). *Adult Learning*. Milton Keynes: Open University Press.
- Stevens, Peter. (1977a). *Causes of Failure and Conditions for Success in the Learning and Teaching of Foreign Language*. In H. Douglas Brown, Carlos Alfredo Yorio and Ruth H. Crymes (eds.). Washington. D.C.: TESOL.
- . (1977b). *New Orientations in the Teaching of English*. Great Britain: Morrison & Gibb.
- Williams, Marion; & Burden, Robert L. (1999). *Psychology for Language Teachers: A Social Constructivist Approach*. 2nd ed. Cambridge: Cambridge University Press.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ความคิดเห็นอื่น ๆ เกี่ยวกับความต้องการและแรงจูงใจในการเรียนภาษาไทย
ของครูชาวต่างประเทศ

ความคิดเห็นอื่น ๆ เกี่ยวกับความต้องการและแรงจูงใจ ในการเรียนภาษาไทยของครูชาวต่างประเทศ

1. ความต้องการอื่น ๆ ในการเรียนภาษาไทย

1.1 วัตถุประสงค์ที่ต้องการเรียน

- 1.1.1 Read newspaper and understand news in TV
- 1.1.2 To read official letters and understand the news
- 1.1.3 To communicate with my Thai family in law
- 1.1.4 So that the people will give me a fair price for items and services

because they know I am a local resident rather than a tourist

1.2 รูปแบบที่ต้องการเรียน

- 1.2.1 With my wife (She's Thai.)
- 1.2.2 Conversation/Personal encounter with native speakers
- 1.2.3 A lot of interaction with native speakers
- 1.2.4 A mixture of learning methods with teacher support when needed
- 1.2.5 Real life situations, conversation
- 1.2.6 Prefer very small group work
- 1.2.7 One to one or very small group

1.3 ระยะเวลาเรียนในหลักสูตร

- 1.3.1 More than one year
- 1.3.2 Will work on my own

1.4 ช่วงเวลาที่สะดวกเรียน

- 1.4.1 08.00 – 10.00 weekends
- 1.4.2 If hold at our workplace 2.40 – 3.30pm weekdays
- 1.4.3 As a Seventh Day Adventist I cannot study on Saturdays for it is a very

sacred day for me.

1.5 สถานที่ที่สะดวกเรียน

- 1.5.1 At the beach
- 1.5.2 At coffee shop

2. แรงจูงใจอื่นๆ ในการเรียนภาษาไทย

2.1 There will be more classroom interactions, that's why teacher should learn at least the basic Thai.

2.2 The kids can learn English fast if the English teacher can understand Thai and can speak

2.3 I believe if you live in a country, you should try to learn the language. As an English teacher I believe I can better discipline and engage my students if I speak a little of their language.

2.4 I plan to spend the rest of my life here in Thailand with my wife, so learning Thai will be important from that aspect + better communication with my students.

2.5 Being able to communicate better with my mother-in-law

2.6 To communicate with my wife's family easily.

2.7 Learning the Thai language will definitely help me assisting my kids who are studying here in Thailand.

2.8 I live in Thailand and I have a 3 year old Thai/American daughter.

2.9 Learning Thai language is one way to adopt the culture easily while I'm in the country. It is easy to mingle with the citizen of this country to learn easily ones culture and tradition. As teacher, it is easy to communicate to the learners.

2.10 Because I'm in Thailand.

2.11 Blend better in Thai society

2.12 It is respectful to learn the language of the country you live in.

2.13 Out of respect for Thai people, I live in their country. So I want to be able to speak to the people and understand the culture.

2.14 To make the most out of living and working in Thailand, to truly experience Thai culture and taking a valuable opportunity to learn a language.

2.15 I live in Thailand so it is a great opportunity for me to learn the language and integrate myself with the community during my stay here.

2.16 While I am in Thailand, it is important for me based on personal philosophy, to be able to communicate with Thai people in their language.

2.17 I think that if you live in a country you should be able to talk to people e.g. to master the language.

2.18 I learned by myself I know it is important to be able to communicate the language in the country you live in.

2.19 Learning Thai will make me understand the culture better. Doing so will cut down on any miscommunication and embarrassing moments.

3. ความคิดเห็นอื่นๆเกี่ยวกับความต้องการและแรงจูงใจในการเรียนภาษาไทย

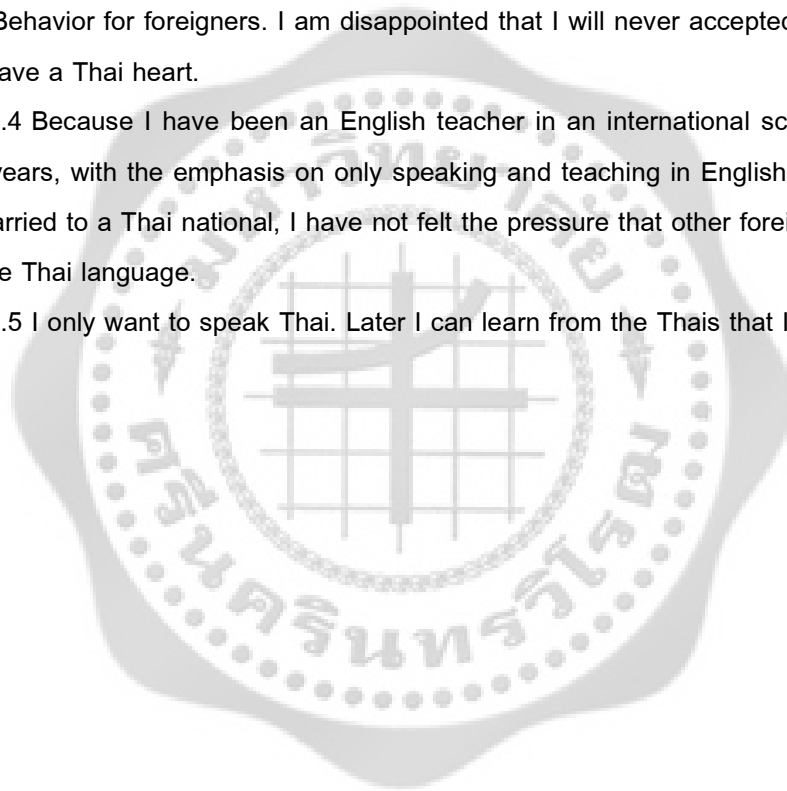
3.1 Interactive teaching strategies are important. I don't want worksheets and books.

3.2 Fun, interactive to students

3.3 I think there should be a government test of Thai language. Skills, Thai Culture and Thai Behavior for foreigners. I am disappointed that I will never accepted as Thai, even though I have a Thai heart.

3.4 Because I have been an English teacher in an international school setting for so many years, with the emphasis on only speaking and teaching in English and because I am not married to a Thai national, I have not felt the pressure that other foreigners may feel to learn the Thai language.

3.5 I only want to speak Thai. Later I can learn from the Thais that I live around.

--	--	--	--	--	--

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ความต้องการและแรงจูงใจในการเรียน
ภาษาไทยของครูชาวต่างประเทศในจังหวัดภูเก็ต

เรียน ผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่าน

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาของนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ซึ่งได้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นข้อมูลในการประมวลผลงานสารนิพนธ์ของผู้วิจัย ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าผลจากงานวิจัยนี้จะเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศให้สอดคล้องกับตามความต้องการและแรงจูงใจของผู้เรียนมากที่สุด

ผู้วิจัยขอความร่วมมือท่าน กรุณาตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อตามความเห็นที่เป็นจริงของท่าน โดยข้อมูลของท่านจะถือว่าเป็นความลับ ขอขอบคุณที่ท่านให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้

คำชี้แจง

แบบสอบถามชุดนี้แบ่งเป็น 5 ตอน (8 หน้า) ดังนี้

ส่วนที่ 1

พื้นฐานภาษาไทยของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2

ความต้องการในการเรียนภาษาไทย

ส่วนที่ 3

แรงจูงใจในการเรียนภาษาไทย

ส่วนที่ 4

ความคิดเห็นอื่นๆเกี่ยวกับความต้องการและแรงจูงใจในการเรียนภาษาไทย

ส่วนที่ 5

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

นางสาวโสพิธา สุขช่วย ทงบุญ

นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

แบบสอบถาม

ความต้องการและแรงจูงใจในการเรียนภาษาไทย
ของครูชาวต่างประเทศในจังหวัดภูเก็ต

ส่วนที่ 1: ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง: กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่อง หรือระบุคำตอบที่ตรงกับข้อมูลของท่าน

1. เพศ

 ชาย หญิง

2. อายุ:

 18 – 35 ปี 36 – 59 ปี 60 ปีขึ้นไป

3. ภาษาแม่/ภาษาที่หนึ่ง:

4. สถานภาพสมรส

 โสด แต่งงานกับคนไทย แต่งงานกับผู้ที่ไม่ใช่คนไทย มีคู่รักเป็นคนไทย อื่นๆ (โปรดระบุ)

5. ระดับการศึกษา

 ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ปริญญาโท สูงกว่าปริญญาโท

6. ชื่อโรงเรียนที่ท่านทำงานอยู่:

 โรงเรียนขจรเกียรติศึกษา (หลักสูตร English Program) โรงเรียนนานาชาติ คิว เอส ไอ ภูเก็ต โรงเรียนขจรเกียรติศึกษา (หลักสูตรนานาชาติ) โรงเรียนนานาชาติบริติช ภูเก็ต โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ ภูเก็ต โรงเรียนนานาชาติภูเก็ต อะคาเดมี่ โรงเรียนภูเก็ตไทหัว

- โรงเรียนนานาชาติราไวย์ โปรเกรสซีฟ
- โรงเรียนภูเก็ตวิทยาลัย
- โรงเรียนนานาชาติเฮดสตาร์ท
- โรงเรียนสตรีภูเก็ต
- อื่นๆ (โปรดระบุ)

7. ตำแหน่ง (ท่านอาจเลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ครูผู้บริหาร
- ครูผู้สอนวิชา ระดับชั้น

8. ระยะเวลาที่วางแผนจะอาศัยอยู่ในจังหวัดภูเก็ต

- 1 - 6 เดือน 7 - 11 เดือน
- 1 - 5 ปี มากกว่า 5 ปี
- ตลอดชีพ

9. รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของท่าน

- ต่ำกว่า 25,000 บาท 25,000 - 50,000 บาท
- 50,001 - 75,000 บาท มากกว่า 75,000 บาท

ส่วนที่ 2: พื้นฐานภาษาไทยของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง: กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่อง หรือระบุคำตอบที่ตรงกับพื้นฐานภาษาไทยของท่าน

1. ท่านเคยเรียนภาษาไทยหรือไม่?

- เคย ไม่เคย

2. ท่านกำลังเรียนภาษาไทยในสถาบันใดอยู่หรือไม่?

- กำลังเรียนอยู่
- ไม่เรียน (กรุณาข้ามไปตอบส่วนที่ 3 ตอนที่ 1) ➡

3. หลักสูตรภาษาไทยที่ท่านกำลังเรียนอยู่สอดคล้องกับความต้องการของท่านหรือไม่

- สอดคล้อง ไม่สอดคล้อง

ส่วนที่ 3: ความต้องการในการเรียนภาษาไทย

ตอนที่ 1: ความต้องการในด้านผู้เรียน

คำชี้แจง: กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่อง หรือระบุคำตอบที่ตรงกับความต้องการของท่าน

1. หากมีสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดภูเก็ตเปิดสอนหลักสูตรภาษาไทยที่ตรงกับความต้องการของท่าน ท่านจะสมัครเรียนหลักสูตรดังกล่าวหรือไม่

สมัครแน่นอน

ไม่แน่ใจ

ไม่สมัครแน่นอน (หากไม่สมัครแน่นอน กรุณาข้ามไปตอบส่วนที่ 4 ตอนที่ 2) →

2. อะไรคือเหตุผลที่ท่านต้องการเรียนภาษาไทย (ท่านอาจเลือกตอบมากกว่า 1 ข้อ)

เพื่อใช้ยื่นขอใบประกอบวิชาชีพครูตามข้อกำหนดของคุรุสภา

เพื่อใช้ในการทำงาน

เพื่อใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน

เพื่อศึกษาเรียนรู้วัฒนธรรมไทย

อื่นๆ (โปรดระบุ)

3. ทักษะและระดับภาษาไทยที่ท่านต้องการเรียน (ท่านอาจเลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

	ไม่มีความต้องการ	ระดับต้น	ระดับกลาง	ระดับสูง
การฟังและการพูด	☐	☐	☐	☐
การอ่านและการเขียน	☐	☐	☐	☐
การแปลและการล่าม	☐	☐	☐	☐

4. ท่านต้องการเรียนภาษาไทยในรูปแบบใด (ท่านอาจเลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

แบบมีชั้นเรียน

แบบทางไกลผ่านหนังสือและสื่อสิ่งพิมพ์

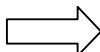
แบบทางไกลทางอินเทอร์เน็ต

แบบทางไกลผ่านสื่อแพรภาพและเสียง

แบบทางไกลทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์

อื่นๆ (โปรดระบุ)

5. ท่านต้องการเรียนภาษาไทยในหลักสูตรใด
- หลักสูตรแบบเร่งรัดน้อยกว่า 60 ชั่วโมง
- หลักสูตร 1 ปี
- หลักสูตรระยะสั้น 60 – 240 ชั่วโมง
- หลักสูตรในระดับปริญญาตรี
- หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย และจรรยาบรรณของวิชาชีพสำหรับ
ครูชาวต่างประเทศ (20 ชั่วโมง)
- อื่นๆ โปรดระบุ
6. ระยะเวลาใดที่ท่านสะดวกเรียนภาษาไทยมากที่สุด
- 2 ชั่วโมงต่อครั้ง
- 3 ชั่วโมงต่อครั้ง
- 6 ชั่วโมงต่อครั้ง (ทั้งวัน)
7. กรุณาเขียนลำดับช่วงเวลาที่ท่านสะดวกเรียนภาษาไทยมากที่สุด 3 ลำดับ
(1 = สะดวกที่สุด 2 = สะดวกมาก 3 = สะดวก)
- _____ 17.30 – 20.30 น. ในวันจันทร์-ศุกร์
- _____ 13.00 – 16.00 น. ในวันเสาร์อาทิตย์
- _____ 09.00 – 12.00 น. ในวันเสาร์อาทิตย์
- _____ 16.00 – 19.00 น. ในวันเสาร์อาทิตย์
- _____ ทุกวันในช่วงปิดภาคการศึกษา
- _____ อื่นๆ (โปรดระบุ)
8. กรุณาเขียนลำดับสถานที่ที่ท่านสะดวกเรียนภาษาไทยมากที่สุด 3 ลำดับ
(1 = สะดวกที่สุด 2 = สะดวกมาก 3 = สะดวก)
- _____ ที่ทำงาน
- _____ ที่บ้าน
- _____ ในตัวเมืองภูเก็ต
- _____ ที่หน่วยงาน/สถาบันที่เปิดสอนภาษาไทย
- _____ อื่นๆ (โปรดระบุ)

(กรุณาตอบหน้าถัดไป)

ตอนที่ 2: ความต้องการในด้านผู้สอนและหลักสูตร

คำชี้แจง: กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

5	4	3	2	1
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

หัวข้อ	5	4	3	2	1
ด้านผู้สอน					
1. ผู้สอนต้องเป็นเจ้าของภาษาเท่านั้น					
2. ผู้สอนควรมีเชื้อชาติเดียวกับผู้เรียน					
3. ผู้สอนต้องมีวุฒิการศึกษาด้านการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ					
4. ประสบการณ์ในการสอนสำคัญกว่าวุฒิการศึกษา					
5. ผู้สอนไม่จำเป็นต้องพูดภาษาอังกฤษได้					
6. ผู้สอนควรสอนด้วยภาษาไทยเท่านั้น					
ด้านหลักสูตร					
7. ควรเน้นเนื้อหาที่เป็นประโยชน์กับการปฏิบัติงานในโรงเรียน					
8. ไม่จำเป็นต้องเน้นเนื้อหาเกี่ยวกับรายวิชาที่ท่านสอน					
9. ควรมีเนื้อหาภาษาไทยควบคู่กับวัฒนธรรมไทย					
10. ควรมีการทัศนศึกษาในสถานที่ที่สามารถฝึกพูดภาษาไทยได้ในสถานการณ์จริง					
11. ควรมีการทดสอบวัดระดับก่อนเรียนเพื่อจัดชั้นเรียนให้เหมาะสมกับระดับทางภาษาของผู้เรียน					
12. จำเป็นต้องมีการทดสอบวัดระดับหลังเรียน					

(กรุณาตอบหน้าถัดไป) →

ส่วนที่ 4 แรงจูงใจในการเรียนภาษาไทย

ตอนที่ 1: แรงจูงใจของผู้เรียน

คำชี้แจง: เหตุใดท่านจึงต้องการเรียนภาษาไทย กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

5	4	3	2	1
ใช้แน่นอน	อาจจะใช้	ไม่แน่ใจ	อาจจะไม่ใช่	ไม่ใช่แน่นอน

ข้อ		5	4	3	2	1
1	โรงเรียนต้องการให้ครูชาวต่างประเทศเรียนภาษาไทย					
2	ท่านจะได้รับรางวัลจากโรงเรียนหากท่านมีความรู้ภาษาไทย (เช่น ได้เลื่อนตำแหน่ง หรือเลื่อนขั้นเงินเดือน)					
3	ความรู้ภาษาไทยทำให้ท่านติดต่อสื่อสารกับคนไทยได้สะดวกขึ้น					
4	ความรู้ภาษาไทยทำให้ท่านสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับคนไทยได้มากขึ้น					
5	ท่านชอบเรียนภาษาไทย					
6	การเรียนภาษาไทยเป็นการฝึกเขาวินัยวิธีหนึ่ง					

7. แรงจูงใจอื่นๆที่ท่านต้องการเรียนภาษาไทย (โปรดระบุ)

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนภาษาไทย

คำชี้แจง: กรุณาเขียนลำดับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเรียนภาษาไทยของท่านมากที่สุด 3 ลำดับ โดยเขียนตัวเลข 1, 2 และ 3 หน้าข้อที่ท่านจัดลำดับ (1 = ปัจจัยที่สำคัญลำดับที่ 1 2 = ปัจจัยที่สำคัญลำดับที่ 2 3 = ปัจจัยที่สำคัญลำดับที่ 3)

1. ปัจจัยด้านผู้เรียน

- _____ ความจำเป็นในการใช้ภาษาไทย
- _____ อายุของผู้เรียน
- _____ ภาระครอบครัว
- _____ เวลาเรียน
- _____ งบประมาณของผู้เรียน
- _____ สถานที่เรียน
- _____ อื่นๆ (โปรดระบุ)

2. ปัจจัยด้านนายจ้าง

- _____ ความต้องการของนายจ้าง
- _____ เวลาที่นายจ้างอนุญาตให้เรียนได้
- _____ ภาระงานที่ได้รับมอบหมาย
- _____ รางวัลจากนายจ้าง (เช่น การขึ้นค่าตอบแทน การเลื่อนตำแหน่ง)
- _____ งบประมาณที่นายจ้างสนับสนุน
- _____ อื่นๆ (โปรดระบุ)

3. ปัจจัยด้านผู้จัดการเรียนการสอน

- _____ ราคา
- _____ เนื้อหาหลักสูตร
- _____ สิ่งอำนวยความสะดวก
- _____ ผู้สอน
- _____ ชื่อเสียงของสถาบัน
- _____ อื่นๆ (โปรดระบุ)

4. ปัจจัยด้านสังคม

- _____ จำนวนของผู้เรียนในชั้นเรียน
- _____ โอกาสฝึกฝนภาษาไทยกับเจ้าของภาษา
- _____ โอกาสพบปะสังสรรค์กับคนไทย
- _____ อื่นๆ (โปรดระบุ)

5. ปัจจัยด้านอื่น ๆ (โปรดระบุ)

ส่วนที่ 5: ความคิดเห็นอื่นๆเกี่ยวกับความต้องการและแรงจูงใจในการเรียนภาษาไทย

.....

.....

.....

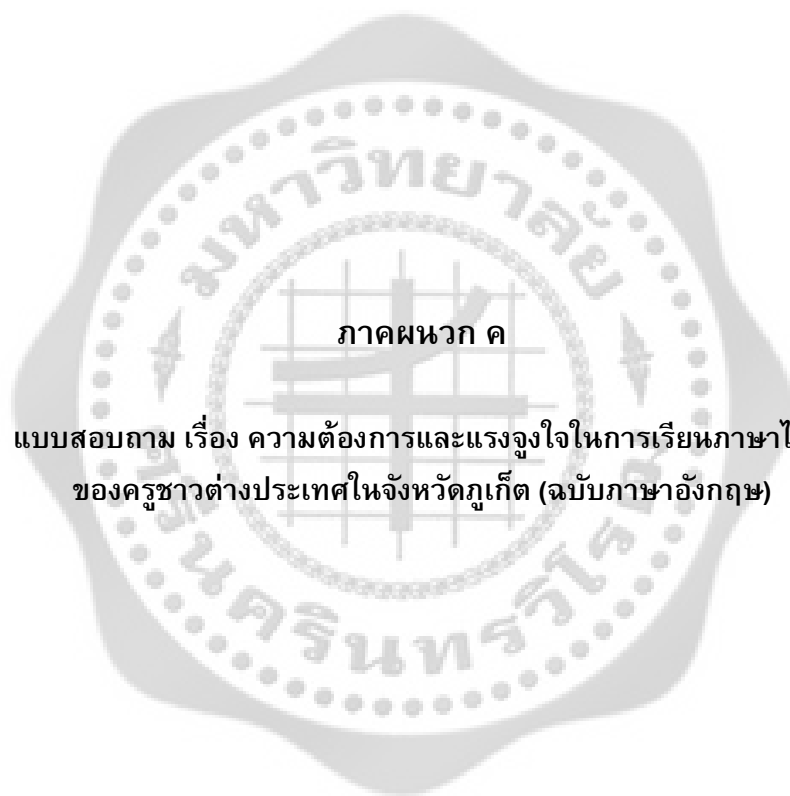
.....

.....

.....

.....

☺ ขอขอบคุณที่กรุณาตอบแบบสอบถาม ☺

ภาคผนวก ค

แบบสอบถาม เรื่อง ความต้องการและแรงจูงใจในการเรียนภาษาไทย
ของครูชาวต่างประเทศในจังหวัดภูเก็ต (ฉบับภาษาอังกฤษ)

--	--	--	--	--	--

Questionnaire

Needs and Motivation of Foreign Teachers in Phuket to Learn the Thai Language

Dear Teacher,

This questionnaire is a part of the final research project for a Master's Degree in Teaching Thai as a Foreign Language at the Faculty of Humanities, Srinakharinwirot University. The researcher hopes the research results will be useful for the development of teaching and learning Thai as a Foreign Language according to learner's needs and motivation.

The researcher would like your kind corporation with answering all questions honestly. **All your answers will be treated confidentially.** Thank you for taking part in this research.

Instructions

This questionnaire consists of 5 parts (6 Pages) as follows;

Part I

Thai language background

Part II

Needs for learning the Thai language

Part III

Motivation to learn the Thai language

Part IV

Other comments about requirements and motivation to learn the Thai language

Part V

Personal Information

Miss Sophita Sukshouy Tongboon

Master's Degree Student

Teaching Thai as a Foreign Language

Faculty of Humanities, Srinakharinwirot University

Questionnaire

Needs and Motivation of Foreign Teachers in Phuket to Learn the Thai Language

Part I Thai Language Background

Instruction Please check the answers which describe you best.

1. Have you ever studied the Thai language before?
 Yes No
2. Are you studying on a Thai language course now?
 Yes No (If no, please skip to Part II Section I)
3. Does this Thai language course meet your needs and requirements?
 Yes No

Part II Needs for Learning the Thai Language

Section I Learner's Needs

Instruction Please check the answers which describe you best or fill in the blanks where appropriate.

1. If a governmental institution of higher education in Phuket could offer a course which suits your requirements, would you apply for this course?
 Definitely yes Not sure
 Definitely no (If "Definitely no", please skip to Part III, Section II)
2. What is your reason for studying the Thai language? (You may check more than one item.)
 To apply for a Teaching Certificate in Thailand
 To support my career
 To communicate with Thai people in everyday life
 To learn about Thai culture
 Other (please specify)

3. What are the skill(s) and level(s) of the Thai language that you would like to study?
(You may check more than one item.)

	No requirement	Beginner	Intermediate	Advanced
Listening and Speaking	☐	☐	☐	☐
Reading and Writing	☐	☐	☐	☐
Translation and Interpretation	☐	☐	☐	☐

4. Which method would you like to use to study the Thai language? (You may check more than one item.)

- Classroom lessons
- Distant learning via books and other printed materials
- Distant learning via internet
- Distant learning via audio-visual materials
- Distant learning via electronic equipment
- One to one
- Other (please specify)

5. What type of Thai language course would you like to take?

- Intensive course less than 60 hours
- 1 year course
- Short course from 60 – 240 hours
- University degree course
- Thai Language, Cultures and Professional Ethics Course for Non Thai Teachers
(20 hours)
- Other (please specify)

6. What time arrangement suits you best?

- 2 hours per class
- 3 hours per class
- 6 hours per class (full day)

7. Please rank 3 times of day which are the most convenient for you to attend a Thai language course.

(1 = most convenient, 2 = very convenient, 3 = convenient)

- _____ 17.30 – 20.30 hrs. on weekdays
 _____ 13.00 – 16.00 hrs. on weekends
 _____ 09.00 – 12.00 hrs. on weekends
 _____ 16.00 – 19.00 hrs. on weekends
 _____ Full days during school vacations/holidays in a continuous period
 _____ Other (please specify)

8. Please rank 3 places which are the most convenient for you to study the Thai language.

(1 = most convenient, 2 = very convenient, 3 = convenient)

- _____ Workplace
 _____ Home
 _____ Downtown Phuket
 _____ At the institution where the course is offered
 _____ Other (please specify)

Please continue on the next page.

Part II**Needs for Learning the Thai Language****Section II****Needs for Teaching Staff and Curriculum****Instruction**

Please put a check (✓) in the box which suits your opinions most.

5	4	3	2	1
Strongly agree	Agree	Not sure	Disagree	Strongly disagree

Item	5	4	3	2	1
Teaching staff;					
1. Teachers must be Thai native speakers only.					
2. Teachers should be the same nationality as the learners.					
3. Teachers must hold the degree of Teaching Thai as a Foreign Language.					
4. Teaching experience is more important than a degree.					
5. Teachers do not have to be able to speak English.					
6. Teachers must only use the Thai language in class.					
Curriculum;					
7. The contents should be useful and practical for my work.					
8. The contents do not have to focus on the subject area that I am teaching.					
9. The contents should include both Thai language and culture.					
10. There should be a field trip(s) to some place(s) where I can practice the Thai language in real life situations.					
11. There should be a placement test so that I am assigned a class which is suitable to my level.					
12. It's necessary to have a final exam.					

Part III**Motivation to Learn the Thai Language****Section I****Learner's Motivation to Learn the Thai Language****Instruction****Why would you like to study the Thai language?****Please put a check ✓ in the box which suits your motivation most.**

5	4	3	2	1
Definitely yes	Probably yes	Undecided	Probably not	Definitely not

No.	Item	5	4	3	2	1
1	My school would like foreign teachers to study the Thai language.					
2	I will gain an award from my school if I know the Thai language (e.g. promotion, salary increase).					
3	It is more convenient for me to communicate with Thai people if I know the Thai language.					
4	I can have better relationships with Thai people if I know the Thai language.					
5	I like learning the Thai language.					
6	Learning the Thai language provides activity for my brain.					

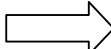
7. Other motivation (please specify)

.....

.....

.....

.....

Please continue on the next page.

Part III**Motivation to Learn the Thai Language****Section II****Factors which Affect Motivation to Learn the Thai Language****Instruction**

Please rank the top 3 factors in each category which you think may affect your decision to study the Thai language.

(1 = most important factor, 2 = 2nd most important factor, 3 = 3rd most important factor)

1. Learner's factors

- _____ Necessity to use Thai language
- _____ Learner's age
- _____ Family responsibility
- _____ Time of class
- _____ Learner's budget
- _____ Place of study
- _____ Other (please specify)

2. Employer's factors

- _____ Employer's requirement
- _____ Time allocation for studying the Thai language
- _____ Work load
- _____ Awards (E.g. salary increase, promotion, etc.)
- _____ Supported budget
- _____ Other (please specify)

3. Teaching institution's factors

- _____ Course fee
- _____ Course contents
- _____ Facilities
- _____ Reputation of teaching institution
- _____ Teaching staff
- _____ Other (please specify)

4. Social factors

- _____ Number of students in class
- _____ Opportunity to practice the Thai language with native speakers
- _____ Opportunity to socialize with Thai people
- _____ Other (please specify)

5. Other factor (s) (please specify)

Part IV

1. Other comments about your requirements and motivation to learn the Thai language:

.....

.....

.....

Part V

Instruction

Personal Information

Please check the information that applies to you and fill in the blanks where appropriate.

1. Gender:

Male

Female

2. Age:

18 – 35

36 – 59

60+

3. First language

4. Marital Status

Single

Married to a Thai person

In relationship with a Thai person Married to a person who is not Thai

Other (please specify)

5. Educational level:

- Lower than Bachelor's Degree Bachelor's Degree or equivalent
 Master's Degree Higher than Master's degree

6. Name of the school you work for:

- British International School, Phuket
 Kajonkietsuksa School (English Programmed)
 HeadStart International School, Phuket
 Phuket Thaihua School
 Kajonkiet International School, Phuket
 Phuketwittayalai School
 Phuket International Academy Day School
 Satee Phuket School
 QSI International School of Phuket
 Srinagarindra The Princess Mother School Phuket
 Rawai Progressive International School
 Other (please specify)

7. Position in school (You may check more than one item)

- School executive and administrator
 Teacher (Subject Year/Grade

8. Plan for the duration of your stay in Phuket:

- 1 – 6 months 7 – 11 months
 1 – 5 years More than 5 years
 Permanently

9. Your average monthly income

- Below 25,000 baht 25,000 – 50,000 baht
 50,001 – 75,000 baht Over 75,000 baht

😊 Thank you 😊

ภาคผนวก ง

รายชื่อโรงเรียนที่ให้ความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลวิจัย

รายชื่อโรงเรียนที่ให้ความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลวิจัย

1. โรงเรียนขจรเกียรติศึกษา (หลักสูตรนานาชาติ)
50/6-7 หมู่บ้านภูเก็ตวิลล่า 5 ถนนเจ้าฟ้าตะวันตก ตำบลวิชิต อำเภอเมือง
จังหวัดภูเก็ต 83000
2. โรงเรียนนานาชาติ บริติช ภูเก็ต
59 หมู่ 2 ถนนเทพกระษัตรี ตำบลเกาะแก้ว อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต 83000
3. โรงเรียนนานาชาติภูเก็ต อะคาเดมี่
115/15 หมู่ 7 ถนนเทพกระษัตรี ตำบลเทพกระษัตรี อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต 83110
4. โรงเรียนนานาชาติราไวโปรเกรสซีฟ
14/1 หมู่ 5 ตำบลราไว ถนนวิเศษ อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต 83130
5. โรงเรียนนานาชาติ เฮดสตาร์ท
41/6 หมู่ 5 ถนนวิชิตสงคราม ตำบลวิชิต อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต 83000
6. โรงเรียนขจรเกียรติศึกษา (หลักสูตรภาษาอังกฤษ)
50/6-7 หมู่บ้านภูเก็ตวิลล่า 5 ถนนเจ้าฟ้าตะวันตก ตำบลวิชิต อำเภอเมือง
จังหวัดภูเก็ต 83000
7. โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ ภูเก็ต
189 หมู่ 1 ถนนรัตนโกสินทร์ 200 ปี ตำบลวิชิต อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต 83000
8. โรงเรียนภูเก็ตไทยหัว (ประศาสน์วิทยา)
103/5 ถนนวิชิตสงคราม ตำบลตลาดเหนือ อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต 83000
9. โรงเรียนภูเก็ตวิทยาลัย
73/3 ถนนเทพกระษัตรี ตำบลตลาดใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต 83000
10. โรงเรียนสตรีภูเก็ต
1 ถนนดำรง ตำบลตลาดใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต 83000
11. โรงเรียน อบจ. บ้านตลาดเหนือ (วันครู 2502)
หมู่ 2 ถนนเจ้าฟ้า ตำบลตลาดเหนือ อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต 83000
12. โรงเรียน อบจ. บ้านไม้เรียง (ตันติโกวิทบำรุง)
หมู่ 6 ตำบลกะทู้ อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต 83120

ภาคผนวก จ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

อาจารย์ทิวา โคห์เรน

ผู้ประสานงานภาควิชาภาษาไทย
โรงเรียนนานาชาติเซนต์แอนดรูว์ส
7 ถนนสุขุมวิท 107 เขตบางนา
กรุงเทพมหานคร 10260

อาจารย์นวนุช นวลใย

รองคณบดีฝ่ายวิจัย
คณะวิทยาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต
80 หมู่ 1 ถนนวิชิตสงคราม ตำบลกะทู้
อำเภอกะทู้
จังหวัดภูเก็ต 83120

อาจารย์ริชาร์ด เกรย์

อาจารย์ภาษาอังกฤษ
สาขาตะวันตกศึกษา
คณะวิทยาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต
80 หมู่ 1 ถนนวิชิตสงคราม ตำบลกะทู้
อำเภอกะทู้
จังหวัดภูเก็ต 83120

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวโสพิศา สุขช่วย ทองบุญ
วันเดือนปีเกิด	29 พฤศจิกายน 2520
สถานที่เกิด	นครศรีธรรมราช
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	119/571 หมู่ 8 ตำบลบางกระสอบ อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี 11000
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	อาจารย์
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	สาขาไทยศึกษา คณะวิเทศศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2535	ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จาก โรงเรียนเบญจมราชูทิศ นครศรีธรรมราช
พ.ศ. 2538	ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จาก โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2542	ระดับปริญญาตรี อักษรศาสตรบัณฑิต สาขาภาษาอังกฤษ จาก จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2555	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะ ภาษาต่างประเทศ จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กรุงเทพมหานคร